

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๐๑ (วิสามัญสมัยที่ ๒)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๐๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้ท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม การประชุมตามระเบียบวาระวันนี้

หมายเลข ๑. เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม เนื่องด้วยข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารแจ้งมาว่า ด้วยกระทรวงยุติธรรมแจ้งมาตามรายงานของศาลฎีกาว่า วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๐๑ พนักงานอัยการกรมอัยการ ได้เป็นโจทก์ฟ้องนายพลตำรวจตำรวจ ทูตคนสนิท กับพวกไปจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๙๙๖/๒๕๐๑ฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ศาลอาญาได้ประทับฟ้องไว้แล้ว ปรากฏตามฟ้องของโจทก์ว่า นายพลตำรวจ ทูตคนสนิท จำเลยที่ ๒ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ระหว่างนี้ เป็นระหว่างสมัยประชุมสภา กระทรวงยุติธรรมจึงให้ขออนุญาตต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการพิจารณาที่นายพลตำรวจ ทูตคนสนิท

จึงขอจำเลยต่อไปตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๓ สำหรับท่านผู้ใดได้เป็นจำเลยในคดีอีกเรื่องหนึ่งคดีจังหวัดชัยนาทอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็จะอนุญาตให้พิจารณาคดีนี้ในระหว่างสมัยประชุมหรือไม่ก็ได้ แต่ที่ประชุมก็ตามรัฐธรรมนูญ

นายสอ อึ้ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : สำหรับสภาผู้แทนราษฎรเคยมีประเพณีอยู่แล้วว่าในกรณีที่เราเปิดการประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ย่อมที่จะให้สิทธิแก่บรรดาสมาชิกทั้งหลายทั้งนี้เนื่องจากว่าเรามีได้มีการประชุมตลอดก็ย่อมอาจจะมีการนัดประชุมในโอกาสต่อไปข้างหน้า เพราะฉะนั้นในการที่เราจะปล่อยให้สมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายซึ่งมาประชุมในส่วใหญ่ส่วนรวมของประเทศชาติแล้ว ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้เป็นสมาชิกผู้หนึ่งก็รู้สึกเห็นว่า ในการที่ศาลจะขออนุญาตเจ้าจำเลยผู้ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปพิจารณาความแน่แท้ประการหนึ่งประการใดนั้นในขณะที่สภาทำการเปิด

ประชุมสภาอยู่ ข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่สมควรที่จะอนุมัติให้ไปได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เราต้องยอมรับแล้วว่า เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของประเทศชาติ ถึงแม้ว่าผู้หนึ่งผู้ใดจะมีความผิดหรือจะเป็นประการใดก็ตาม แต่ว่าการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อประโยชน์ของชาตินี้ หากว่ายังเอิญจะขาดประชุมไปสักคนหนึ่งคนใด สภานั้นก็ย่อมอาจจะไม่ครบองค์ประชุมก็ย่อม อาจจะทำได้เสียหากแต่ประโยชน์ส่วนรวม ก็ได้ เพราะฉะนั้น ในโอกาสที่มีเพื่อนสมาชิกซึ่งต่างศาล ได้มีความประสงค์ที่จะจะไปพิจารณาความนั้น ในฐานะที่ข้าพเจ้า ได้ร่วมเป็นสมาชิก สภาผู้แทน สภานั้น ซึ่งมีเกียรติของชาตินี้ร่วมอยู่ด้วย จึงไม่เห็นสมควรที่จะอนุมัติให้ไป นอกจากว่าเรามีการปิดประชุมแล้วเท่านั้น

นายทองดี อิศราขีวิน (เชียงใหม่) :
ถาม ที่ท่าน สมาชิก ผู้มีเกียรติ แห่ง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ลุกขึ้นมาอภิปรายและ ไม่ได้เชยชมด้วยที่จะ ให้ศาล ได้พิจารณา คดีสมาชิกประเภทที่ ๓ ซึ่ง ถูกกล่าวหา ใน คดี ขาดอายุ อย่างว่าตนเองในสมัยประชุมนี้ ข้าพเจ้าเองไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเองก็รู้สึก เสียใจ เหมือนกัน ที่ว่ายังเอิญท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งประเภทที่ ๒ ผู้มี คดี นายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมล ซึ่งได้

ถูกกล่าวหาในคดี ขาดอายุอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ คดีนั้น คงจะหา ได้ว่า คดีหนึ่ง ท่านนายพลตำรวจ ผู้มี ถูกกล่าวหา คดี เกี่ยว กับ สมัย ในจังหวัดชัยนาทนี้ และในสมัยก็ยังเคยอนุมัติให้ พิจารณา คดีใน ระหว่าง เปิด สมัยประชุม เพราะ เหตุผล ที่อนุมัติ ให้ ศาล พิจารณา ในระหว่าง เปิดสมัยประชุม นั้นก็ เพราะ เห็นว่าคดีนี้มี ใช่ ตัวผู้ถูกกล่าวหา คดี นายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมล แต่ผู้เดียวก็หาไม่ เพราะมี พรรคพวก เข้าร่วม ด้วย อย่างมีเป็นต้น ถ้าหากว่า เรา ไม่ ยอม ให้ พิจารณา ในระหว่าง เปิดสมัยประชุมแล้ว ก็จะทำให้พรรคพวกซึ่งร่วมเป็นจำเลย ในคดีนั้น ได้รับ ความเดือดร้อน ไปตาม ๆ กัน แต่ในเวลานั้น สภาผู้แทนราษฎร ของเรานี้ก็ ได้ อนุมัติ ให้ ศาล พิจารณา กรณี ฝน เดือน ใน จังหวัดชัยนาท ที่นี้มาวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้ เป็นเรื่องใหญ่ เมื่อท่าน ได้ ย้ำ ก็ ไม่ได้แจ้ง ให้ ที่ประชุม นี้ทราบว่า คดีกล่าวหา นั้น ว่า ขาดคนตายนั้น ท่านก็ไม่ได้สั่งให้ชัดเจนแจ้งแจ้งว่าเป็นใคร ข้าพเจ้าอยากขอเรียนถาม ว่าคดีนี้เป็นกรณี ข่า ๔ ข้อ รัฐมนตรี นั้น ใช่หรือไม่ ข้าพเจ้าเชื่อว่า คงจะ ใช่เช่นนั้น แต่ท่านประธานก็ ไม่ได้กล่าวถึง เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ท่านโปรดอย่าลืมว่า ผู้ที่ถูก กล่าวหา ร่วมกับ คดี นี้มี ใช่ มี นายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมล แต่เพียง ผู้เดียว ทั้งนี้มี นายพลตำรวจจัตวา ผาด คงคดีนี้

เข้าร่วมอีกด้วย และพรรคพวกนั้นจะเป็นกั
คนก็ตามข้าพเจ้าก็ไม่ตั้งใจส่งสัย แต่ทั้งนี้
ไปรตยาล้อมว่าคดีนี้เป็นคดีใหญ่ ถ้าหากว่า
เราไม่ยอมให้ศาลพิจารณา คดีนาย พล
คำรวจจัตวา ทม จิตรวิมลแล้ว อย่างนี้ เป็ย
ต้น เพราะถ้อยพยาน พยาน ๆ พยาน
ในฐานะที่เป็น สมาชิกสภา ผู้แทน ราษฎร
ประเภทที่ ๒ แล้วอย่างนี้เป็นต้น ก็จะทำให้
บรรดาพรรคพวกที่ร่วมในคดีนี้ด้วยได้รับความ
เดือดร้อนเช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าทั้งนี้เพื่อรักไว้
ซึ่งศักดิ์ศรีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง
ประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ ข้าพเจ้าจึง
มีความเห็นว่าสมควร อย่างยิ่ง ที่จะให้ทาง
ศาลได้พิจารณาคดีนายพลคำรวจจัตวา ทม
จิตรวิมลในสมัยประชุมได้ ทั้งนี้ก็หวังว่าที่
ประชุมสภาผู้แทนราษฎรของเรานั้นก็คงจะ
เห็นพ้องด้วยเพราะครั้งหนึ่งก็เคยอนุมัติมา
แล้ว อย่างนี้เป็นต้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับ
ในคดีนี้เจ้าหน้าที่ทางสำนักงาน เลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารแจ้งมา ไม่ได้บอก
ว่าช้าใคร เป็นแต่บอกกว่าฐานช้าผู้อื่นโดย
เจตนา แต่ก็ได้ทราบว่าในเรื่อง ๔ อดีต
รัฐมนตรี แต่ว่าเขาขอกมาเท่านั้นเอง

นายเพชร จันทราช (ร้อยเอ็ด) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม เพชร
จันทราช ส.ส. ร้อยเอ็ด อยากจะขอเรียน

ให้ท่านทราบว่า ครั้งก่อนได้เคยยกมีชที่พด
ถึงเรื่องนายพลคำรวจจัตวา ทม จิตรวิมล
ได้เพิกถอนเอกสารของเจ้าของเองในการที่
จะต้องให้ศาลจังหวัดชัยนาทได้พิจารณาใน
คดีนั้น แต่ในวันนั้นผมขอกราบเรียนถึงเรื่อง
ว่าผมไม่เห็นด้วยในครั้งก่อนๆ อยู่ หาก
แต่ไม่มีโอกาสจะพูด จึงขอเรียนท่าน
ประธานเสียในขณะนี้ด้วยว่า ในการที่ศาล
จะดำเนินคดีเกี่ยวกับคดีฆ่าคนตายคือ ๔ อดีต
รัฐมนตรีนี้เป็นคดีเรื่องใหญ่ ซึ่งผมเองไม่มี
ความเห็นด้วยว่า สมควรที่ศาลจะ ดำเนินคดี
เกี่ยวกับ กับคดีฆ่า คน ตาย ที่นาย พล คำรวจ
จัตวา ทม จิตรวิมล เป็นจำเลยนั้นซึ่งแม้ว่า
จะมีจำเลยบางคนจึง ได้ร่วมอยู่ใน คดีเดียวกับ
กับนายพลคำรวจจัตวา ทม จิตรวิมลก็
แต่ว่าในการที่เราจะให้ศาล ดำเนินคดีนี้เพื่อ
ประโยชน์แก่ จำ เลย บาง คน อย่าง ที่ ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเชียงใหม่ได้
อภิปรายไปแล้วนั้นก็ดี นั้นเป็นบุคคลส่วน
น้อย แต่ว่าในคดีที่เกี่ยวกับฆ่า ๔ อดีต
รัฐมนตรี นั้นเป็นเรื่องที่ประชาชนส่วนใหญ่มี
ความละอายละอายใจ รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่
ประหวั่นพร่นพร่ง ซึ่งเราควรจะให้ความ
คุ้มครองให้ความร่วมมือหรือควรที่จะให้ความ
มั่นใจว่า เขาจะ ได้รับ ความอบอุ่นในการใช้
อิทธิพล ของเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายผู้มีอำนาจคือ
คำรวจ ฉะนั้นในการที่นายพลคำรวจจัตวา
ทม จิตรวิมลที่เมื่อได้ทราบในคดีนี้ ได้

ขอความคุ้มครองของเอกสิทธิ์ ตามรัฐธรรมนูญ หรือ ไม่นั้น ผมก็ยังเห็นว่ายังไม่สมควรที่ศาลจะดำเนินคดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะเหตุว่านายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมลนี้เป็น นายพลตำรวจผู้ใหญ่ซึ่งมีอิทธิพล ในขณะที่นี้ได้รับความคุ้มครองจากการ ทมเอกสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญ ไม่ได้ถูกคุมขังเหมือนคนอื่นๆ จำเลยอื่น ๆ ถ้าหากว่าศาลดำเนินคดีในขณะที่นี้ก็อาจจะเป็นทางที่นายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมลนี้อาจจะใช้ อิทธิพลข่มขู่พยานหรือว่า อาจ จะเป็น ทาง ทำให้พยาน นี้เกิดความประหลาดประหลาดในการเบิกความในคดีเรื่องนี้ อาจจะทำได้ เสียรูปคดีไปก็ได้ ฉะนั้นในการที่ผม ได้มีความ รู้ถึงอย่างนี้ก็เคยรู้สึกมา ในคดีก่อนเช่นเดียวกัน ไม่อยากจะให้ศาลดำเนินคดีแม้แต่เรื่องคดีนี้ สำหรับเรื่องคดีนี้ผมมีความเห็นยืนยันอยู่เช่นเดียวกัน

นายไกรสร ตันติพงษ์ (เชียงใหม่):
ผมเพิ่งทำน สมาชิกผู้มีเกียรติอภิปรายแล้ว เห็นว่าที่จะให้ศาลดำเนินการ พิจารณา คดี นายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมล ในขณะที่ยังอยู่ในสมัยประชุมนี้เป็นการผิดแน่ ทั้งนี้เพราะคราว ก่อนเราก็กู้ทาง ศาลดำเนินคดี นายพลตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมลในคดีนี้แล้วแล้ว เมื่อคดีศาลขอมานี้เป็นคดีที่ยิ่งใหญ่เป็นคดีความอาญาเกี่ยวกับ การฆ่า ๔ อดีต รัฐมนตรี แล้วหากจะมาอ้างเหตุผลว่าถ้า หากดำเนินคดีใน ขณะ นี้แล้ว นายพล

ตำรวจจัตวา ทม จิตรวิมลจะใช้อิทธิพลนั้น ผมว่าฟัง ไม่ขึ้นแน่ แล้วที่ท่าน สมาชิก วิทยเกียรติอภิปราย จบลง ไปเมื่อ กนบยกว่าคดีนี้เป็นคดีที่ยิ่งใหญ่ เมื่อเป็นคดีที่ยิ่งใหญ่แล้วจะต้องรีบให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องคดีแล้ว ในขณะที่เดียวกันท่านก็บอกว่าคดีนี้ อยู่ในความสนใจของประชาชน เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าคดีฆ่า ๔ อดีต รัฐมนตรีนั้น ก็เนิ่นนานมาช้านานมากแล้ว ถ้าหากว่าทาง สภาจะอนุมัติให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่ง รัฐสภา ของ ชาติ คือ นาย พล ตำ รวจ จั ต วา ทม จิตรวิมล สมาชิกประเภทที่ ๒ ได้ไป ให้ความ บริสุทธิ์ ให้ศาลซักฟอก ว่าเป็นผู้ที่มีความผิดจริงหรือไม่ ศักดิ์ศรีของสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร ทั้งประเภทที่ ๑ ประเภทที่ ๒ ก็จะมีขึ้น ถ้าหากเราจะเอา รัฐธรรมนูญ ที่ให้กำ นาง ไว้ โดย จะ ไม่เปิดให้ ศาลดำเนิน คดี ใน ขณะ นี้ แล้ว ผม เห็น ว่า คดีนี้แทน ที่จะ เลี่งสั้น ไปในเร็ววัน ซึ่งประชาชนทั่วประเทศสนใจก็จะเนิ่นนานต่อไปอีก ทั้งนี้ เพราะว่าในระหว่างสมัยประชุมของ รัฐสภา ของชาติ นั้น มีขั้หนึ่งไม่ใช่น้อย เมื่อมีเป็น จำนวนเวลาเนิ่นนานแบบนี้ ทุกครั้งจะต้อง ขออนุมัติจากสภา เมื่อสภาประวิงเวลาอยู่เรื่อย ๆ คดีที่เราเห็นว่าคดีที่ยิ่งใหญ่ คดี อิทธิพลทางการเมือง คดีฆ่าคนทั้ง คดีสังหาร นักการ เมือง อย่าง ทารุณ ไททวี อย่างนั้นนี้ก็ไม่ม้หลักประกันว่าจะรีบพ้นขาว

ละ ชาติมาได้ ใน ช่วงระยะ อัน ตื่น ตื่น ใจ ของ ประชาชนในเมื่อก่อนการณ์ว่าคนตายแบบนี้ แล้วไม่มีการขานกระฆังมาช่วย ด้วงสัตว์ภาพ ของนักการเมืองผู้แทนราษฎร ซึ่งนั่งอยู่ใน รัฐสภาของชาตินี้ก็จะ ไม่มีความมั่นคงเหมือนกัน ทั้งนี้ ผมเห็นว่าถ้าหากรัฐสภาของชาติ พิจารณาให้ตระหนักถึงศักดิ์ศรีของสมาชิก สภาผู้แทน ราษฎรแล้ว โปรดพิจารณาที่ ดุ ปลดปล่อยให้สภานี้ลงมติเห็นพ้องปลดปล่อยให้ นายพลตำรวจด้า ทม จิตรวิมล ให้ศาล พิจารณาเมื่อนั้นแหละ ศักดิ์ศรีที่ท่านหวงแหน หวงหนางจะ ได้ชาวสะชาติมาว่าสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรเป็นผู้ผิดหรือไม่ เพราะฉะนั้น ผมอยากจะวิงวอน ว่าถ้าหากว่าท่าน สมาชิก จะคำนึงถึงศักดิ์ศรีแล้ว โปรดคำนึงถึงว่า ปลดปล่อย ให้ไปซักฟอก เพื่อประโยชน์ของการ ดำเนินคดีนี้ และเพื่อความป็นธรรมของ ทั้งสองฝ่าย ทั้งผู้ตายและผู้เกี่ยวข้องคดีนี้ ด้วย

นายฉวง เอี่ยมสีลา (บุตรชาย) : ในกรณีอย่างนี้ ในสถานที่เคยพูดกันมา หลายหนหลายครั้งแล้ว และเข้าใจว่าเพื่อน สมาชิกใน สภานี้ ทุกคน ก็เข้าใจ ประเด็นดี เพราะฉะนั้น ผมขอเสนอให้ลงมติ (มีสมาชิกบ่นรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้ ค่อนข้างไป ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า สมควรอนุมัติให้ ศาลอาญา ได้ พิจารณาคดี

ของนายพลตำรวจด้า ทม จิตรวิมล ตาม ศาล ศาลฎีกาการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารแจ้ง ในระหว่างสมัยประชุมนี้หรือไม่ ท่านผู้ เห็นสมควรอนุมัติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้ ผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่อนุมัติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น อันไม่อนุมัติ คือไป ในหมายเลข ๓ วิจัย รองนายกรัฐมนตรีประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๐๑ (วิสามัญ ๒) จะมี ท่านผู้ใดขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด (ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหาก ว่าที่ประชุมนี้ ไม่มีความเห็นที่จะให้แก้ไข ข้อเดิมประการใดแล้ว ผมถือว่าที่ประชุม นี้รับรองรายงานการประชุมตามที่ผมเรียน ให้ทราบนั้นแล้ว

หมายเลข ๓ กระตุ่ถาม กระตุ่ถาม ส่วนของนายทองดี อีสราชีวิน เรื่องข่าว ลาม จึงหวัด แม้ชั่งกลอนราคาแพงมาก เชิญได้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้ง กระตุ่ส่วนถาม รัฐมนตรี (กระทรวงเศรษฐกิจ) ดังต่อไปนี้

รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า ในขณะนี้
ราษฎรชาวจังหวัดแม่ฮ่องสอนประมาณ
๘๐,๐๐๐ คนเศษ ได้รับความเดือดร้อน
เป็นอย่างมากเกี่ยวกับกระชื้อเครื่องอุปโภค
บริโภคเป็นประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
พวกพ่อค้าหน้าเลียดจำหน่ายข้าวสารใน
ราคาลังละ ๗๐.๐๐ บาท เมื่อกระทรวง
เศรษฐกิจทราบ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า
รัฐบาลจะมีนโยบายช่วยเหลือราษฎรชาว
จังหวัดแม่ฮ่องสอนดังกล่าว โดยจัดเบ็ด
ร้านค้าเครื่องอุปโภคบริโภคขึ้นในท้องที่
อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน อำเภอป่าเย็บ
ยวม และอำเภอแม่สะเรียงโดยด่วน เพื่อให้
ราษฎรได้ซื้อในราคาย่อมเยาพอสมควร
จะได้หรือไม่

**นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) :** ขอบคม
กระทรวงตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตั้งข้อ
ไปนี้ ลำหรับจังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้นทางการ
ได้เปิดร้านของทางราชการตามอำเภอต่างๆ
เพื่อจำหน่ายสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคใน
ราคาถูกให้แก่ราษฎร และประชาชน อยู่
แล้วมีถึง ๕ ร้านด้วยกัน ตั้งข้อไปนี้
ในอำเภอเมือง ๒ ร้าน คือร้านประชา
เศรษฐกิจจังหวัดแม่ฮ่องสอน ร้านสโมสรชาว
การ ส่วนตามอำเภอต่างๆ เช่นอำเภอแม่
สะเรียง อำเภอขุนยวม และอำเภอป่าเย็บ
ก็มีอยู่อำเภอละร้านอยู่แล้ว และโดยที่ร้าน

ค้าทั้ง ๕ แห่งนี้เป็นร้านซึ่งจังหวัดจัดขึ้น
แก่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ประสงค์จะ ให้ช่วย
เหลือ ในการจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภค
สำหรับที่จะนำไปจำหน่ายแล้ว กระทรวง
เศรษฐกิจพร้อมที่จะช่วยจัดซื้อส่ง ไปให้ใน
ราคาที่สมควรเสมอ ส่วนที่ท่านบอก
ราคาข้าวสารในท้องที่อำเภอต่างๆ ใน
จังหวัดแม่ฮ่องสอนตามรายงานผู้ว่าราชการ
จังหวัดปรากฏว่ามีราคาดังนี้ ก. ในอำเภอ
เมืองลังละ ๓๕ บาท ข. ในอำเภอป่าเย็บ
ลังละ ๓๐ บาท ค. อำเภอขุนยวม ลังละ
๒๕ บาท ส่วนในอำเภอแม่สะเรียงนั้น
ลังละ ๔๕ บาท เพราะฉะนั้นท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านจะเห็นได้ว่าราคาข้าวสาร
มิได้มีราคาแพงถึงถึงละ ๗๐ บาทตามที่
ถามมา

นายทองดี อิศราธิวิน (เชียงใหม่) :
ข้าพเจ้าขอซักถาม ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเศรษฐกิจเป็นครั้งที่ ๑ ตามที่
ท่านได้บอกได้ว่า ได้เปิดร้านค้าแล้วในจังหวัด
แม่ฮ่องสอนถึง ๕ ร้าน ตามอำเภอต่างๆ
นั้นข้าพเจ้าอยากจะขอทราบเรียนถามว่าท่าน
ได้เปิดร้านค้าขึ้นเมื่อใด ในวันที่เท่าใด
นี้ใหม่ ท่านประธาน รัฐบาลทราบหรือไม่
ว่ากระทรวงนี้ข้าพเจ้าที่ตั้งตามเรื่องชาว
จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับความเดือดร้อนใน
ข้าวสารราคาแพงนั้นท่านทราบไหม กระทรวง
ถามถึงนี้ข้าพเจ้าตั้งเมื่อวันที่ ๑ เมษายน

พ.ศ. ๒๕๐๐ ^{๒๕๕๕} ท่านได้จัดตั้ง ไปแล้ว
๕ ร้าน ๕ แห่งนั้นตามอำเภอต่าง ๆ นั้นเป็น
เพราะกระตุ้ถามที่ข้าพเจ้า ได้ตั้งถาม ไปใช้
หรือไม่ ท่านประธาน ถ้าไม่ใช้นั้นเป็น
เพราะเหตุใด และท่านมาตั้งเมื่อไรวัน
คล้าย ๆ เหล่านี้ อันนี้เป็นข้อซักข้อที่ ๑

ข้อที่สอง ที่ท่านบอกว่า ได้รับราย
งานจากผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนว่า
ข้าวสารที่อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอนราคาถึง
หนึ่ง ๓๕ บาท อำเภอป่าตอง ถึงละ ๓๐
บาท และอำเภออื่น ๆ ดูเหมือนจะปรับ
ขยวมหรืออะไรว่า ๒๔ บาทนั้น และ
ท่านบอกว่า ไม่แพงเหมือนดังที่ผู้ ได้ตั้งกระตุ้
ถามมาถึงถึงละ ๗๐ บาทนั้น ทั้งนี้ข้าพเจ้า
ขอเรียนถามว่าตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้
รายงานมานั้นเป็นราคาในป้ายขายหน้าร้าน
ใช้ไหม ข้าพเจ้าขอถามอย่างนี้ใช้ไหม
ที่ท่านทราบหรือไม่ ว่าหน้าร้านขาย ๓๕
บาท ต่อถังหรือ ๓๐ บาทต่อถังหรือ ๒๔
บาทต่อถังนั้น ราษฎร ไม่มีซื้อ ไม่มีขาย
ให้ราษฎร นี้ท่านทราบไหม และท่าน
ทราบหรือไม่ว่าที่ราษฎร จะซื้อ ได้อย่างถูก
ที่สุดในราคาถึงหนึ่ง ๗๐ บาท หลังร้าน
นี้ท่านทราบไหม และข้าพเจ้าขอทราบด้วย
ว่าที่ท่านบอก ได้จัดการเปิด ไปแล้ว ๕ ร้าน
๕ แห่ง ใครเป็นผู้อำนวยความสะดวก ใครเป็นผู้
จัดการร้านค้าเหล่านี้ เป็นใคร หรือท่าน
เปิดมลิทธิให้พ่อค้าเอกชน โม โน ไปลืออย่าง

นั้นหรือ ท่านประธานที่เคารพ
ข้าพเจ้าขอซักถามท่านเป็นครั้งที่ ๑

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ลำหรับ
ทั้ง ๕ ร้านนั้นเปิดมานานแล้ว ส่วน
บอกว่าราคาหน้าร้านหลังร้านนั้น ข้าพ
เจ้าบอกว่าข้าพเจ้าทราบแต่ราคาหน้า
เพราะไม่เคยเข้าไปซื้อหลังร้าน ส่วน
ท่านถามว่า ใครเป็นผู้จัดการดำเนินกร
ทางจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการ

นายทองดี อิศราชีวิต (เชียงใหม่)
ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรีผู้ ได้ตอบกร
ถามของข้าพเจ้าในวาระซักวาระแรก
ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านคอยแ
ลกเอาเผากิน ท่านตอบไม่ตรงกับประเท
ของข้าพเจ้าซักถาม ท่านประธานที่เคารพ
ข้าพเจ้าถามว่า ร้านค้านั้นเปิดเมื่อไร
ก็บอกว่าเปิดมานานแล้ว ๆ วัชที่เท่าไร เคย
อะไร พ.ศ. อะไร ถ้าท่านจะบอกว่าร้านนี้
เหล่านี้ ได้เปิดตามกระตุ้ถามของนายทองดี
อิสราชีวิต ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ อย่าง
เป็นต้น แล้วท่านจะ ได้รับ ความ กัย
ขายหน้ากระนั้นหรือ ท่านประธานที่เคารพ
ถ้าท่านเป็นคนจริงบอกมาซิเปิดวันที่เท่าไร
เดือนอะไร พ.ศ. อะไร อย่าลืมน่ากระตุ้
ของข้าพเจ้ามันค้างเก่าละ ท่านประธาน
เมื่อสมัย ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐
เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎร จังหวัด

เชียงใหม่ครั้งที่ ๓ และยกกระสุนแม่กลอนที่
 ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๐ วันวันแรกที่เข้าไว้
 ที่ท่านประธาน วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๐๑
 กระสุนยิงต่อสถานการณ์มา ๑ ปีกว่า ๆ แล้วมี
 คณะรัฐมนตรีบอกว่าเปิดมานานแล้ว ข้าพเจ้า
 ขอถามว่าเปิดเมื่อไร นี่ท่านก็ไม่ตอบ ถ้า
 ท่านเป็นคนจริงแล้วท่านต้องตอบๆ ให้ชัดเจน
 แม่แจ่ง แล้วข้อ ๒ ที่ท่านบอกว่าข้าวเหนียว
 ผู้อำนวยการจัดการร้านค้าต่างๆ นั้นก็ว่า
 ทางจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแม่
 ส่องสอนเป็นผู้จัดการ อันนี้ท่านตอบข้าพเจ้า
 คลุมเคลือบ อันนี้ข้าพเจ้าขอถามว่าผู้จัดการ
 ดำเนินร้านค้าต่างๆ นั้นจะเป็นเอกชนใน
 ไทย ทางผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน
 เปิดโอกาสให้เอกชนไปจัดการอย่างนั้น
 ใช่ไหม และท่านทราบไหมว่าเปิดให้
 เอกชนเข้าจัดการนั้นก็ทำความเดือดร้อนให้
 แก่ราษฎร ก็จริงราคา ๓๕ บาทต่อถัง
 ๓๐ บาทต่อถังหรือ ๒๐ บาทต่อถังนี้เป็น
 ราคาขายหน้าร้าน ท่านประธาน เวลา
 ราษฎรไปซื้อไม่มีขาย อย่างนี้ทาง
 ท่านทราบหรือไม่เมื่อท่านทราบอย่างนั้นแล้ว
 ความเดือดร้อนของราษฎรชาวจังหวัด
 แม่ฮ่องสอนเล่า ท่านจะจัดการดำเนินการ
 แก้ไขอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ
 ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนตามรัฐบาลว่า
 จังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้นท่านทราบไหม
 เวลาเป็นฤดูฝนๆ กำลังฝนตกชุกแล้ว ถ้า

จะใช้เวลาเดินทางภาคพื้นดินไปถึงจังหวัด
 แม่ฮ่องสอนต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๓๕ วัน
 ถ้าหน้าแล้ง ๑๕ - ๑๖ วัน ถึงจะถึงจังหวัด
 แม่ฮ่องสอน และนอกจากนี้การขนส่งก็เช่น
 เดียวกันราคาแพงท่านทราบหรือไม่ ราษฎร
 ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนประมาณ ๘ หมื่นเศษ
 ต้องอาศัยข้าวในจังหวัดเชียงใหม่ ที่นี้ข้าว
 ส่งไปขายส่วนมากเป็นพ่อค้าหน้าเลือด
 ท่านประธานที่เคารพ ร่วมกับข้าราชการ
 ประจำในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ทุกอำเภอ
 บรรทุกข้าวไปค้าขายทุกหัวสารต้องบรรทุก
 ว่างต่างหรือมีค่าต่างไป ท่านประธานที่เคารพ
 ก็โทษหนึ่งเฉพาะค้าขายบรรทุกตั้ง ๕๐ - ๕๐
 สี่ตันแล้ว นี้รัฐบาลทราบหรือไม่ เมื่อ
 นี้เป็นอย่างนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนตาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจว่า
 ท่านจะแก้ไขอย่างไร ความจริง ๕ ร้าน
 ที่ท่านเปิดยังไม่พอ ท่านทราบไหม ความ
 จริงควรจะเปิดทุกๆ ตำบลเสียด้วยซ้ำไป
 ท่านประธาน เป็นเพราะเหตุใด เพราะ
 ราษฎรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนจำนวนไม่น้อย
 กว่า ๘๕ เปอร์เซ็นต์ไม่ได้ทำนา ท่าน
 ประธานที่เคารพ ส่วนมากก็ไปตีฝึ้งไผ่
 จะไปตีฝึ้งได้ก็ต้องหน้าแล้ง หน้าฝนก็ตี
 ไม่ได้ ท่านประธาน นาไม่ใช่เหมือนจังหวัด
 เชียงใหม่หรือลำพูน เชียงราย แพร่ น่าน
 ตะไคร้เหล่านี้ เพราะจังหวัดแม่ฮ่องสอน
 ท่านทราบไหมว่าเป็นเมืองเขา จะว่าก็ไป

เหมือนยกย่องประเทศสวีเดนแลนด์ ที่
ข้าราชการส่วนใหญ่ไม่ขากจะไปแม่-
ฮ่องสอน เพราะว่าเป็นเมืองนครนั้นนะ
รัฐบาลทราบไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ๆ คุณ
ทองดี อย่าให้มันยืดยาวไปนัก ขอให้รวบรัด
เถอะ เป็นการอภิปรายมากเกินไปเสียแล้ว
เพราะฉะนั้นต่อไปก็ขอให้ซักเถอะ เรื่อง
ราวต่างๆ ก็เข้าใจกันคืออยู่แล้ว ต่อไปได้
ขอให้เป็นที่ซักอย่าให้เป็นอภิปราย

นายทองดี อิศราชวิน (เชียงใหม่) :
ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนตามอย่างนี้ เขา
ล้มๆ เท่านั้น ท่านประธาน ทางรัฐบาลมี
นโยบายอย่างไร ที่จะช่วยเหลือเปิดร้านค้า
ให้ทุกตำบลและทุกหมู่บ้านในจังหวัดแม่-
ฮ่องสอนอย่างอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน
อำเภอป่าเย็บ นวม แม่สะเรียงอะ ไทเหล่านี้
เป็นต้น ท่านจะมีนโยบายช่วยเหลือเขา
อย่างไรหรือไม่ ความจริงไม่ใช่เฉพาะ
ข้าวสารอย่างเดียว ท่านประธานที่เคารพ
เครื่องอุปโภคบริโภคตลอดจนเครื่องใช้
ไม้สอยทุกอย่างซึ่งเลี้ยงชีพประจำวันก็
ราคาแพงทั้งนั้น ท่านประธานที่เคารพ แพง
อย่างซูดเล็ดซูดเน็ชอย่างนี้ท่านจะแก้ไข
อย่างไร และถ้าท่านจะเปิดร้านแล้วท่านจะเปิด
เมื่อไร นี่ขอกรุณาตอบให้ข้าพเจ้าทราบด้วย

**นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) :** สำหรับ

การที่กระทรวงของท่านสมาชิกผู้นี้จะไปแช่
อยู่ที่ไหนตั้งปี ไม่ใช่ความผิดหรือไม่ใช่
เรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้ามาตอบตามที่ข้าพเจ้าได้รับกระทู้จาก
สถานีมา ส่วนที่ถามว่าวันเปิดเมื่อไร เวลา
ไหน ไม่ได้จับจุดซึ่งถามยามดี ไม่ใช่
ถามรายละเอียดถึงข้าหลวงเช่นนั้น แต่ถ้า
ท่านสมาชิก มีความสนใจ ก็ จะถาม ให้ได้
ส่วนสมาชิกบอกว่าร้านนี้เป็นเอกชน ข้าพเจ้า
ก็ได้ตอบชัดแล้วว่านี่เป็นร้านของทางราชการ
ไม่ทราบว่า จะเอาเอกชนที่ไหนเข้ามาได้
ส่วนที่ท่านถาม บอกว่า ข้าราชการ ร่วม กับ
พ่อค้าหน้าเลือด ถ้าท่านมีหลักฐานขอให้
แจ้งมา กระทรวงเศรษฐกิจจะได้ดำเนิน
การกับกระทรวงมหาดไทยถึงวิธีแก้ไขต่อไป
ส่วนที่ท่านบอกว่า ข้าวของ ราคาแพง อะไร
ต่างๆ มันก็แพง เพราะจังหวัดแม่ฮ่องสอน
ภาวะหลังไม่สะดวก ท่านเองก็ทราบอยู่แล้ว
และถ้าหากว่ามีการเติบโตขึ้นจริงๆ แล้ว
ทางจังหวัดก็จะได้ชี้แจงมา แจ้งมาทาง
กระทรวงเศรษฐกิจ ก็พร้อม จะ ให้ความ
ร่วมมือกับจังหวัดเสมอไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขา
ถามว่าจะเปิดมาก ๆ กว่านี้ได้ไหม

**นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) :** ตามว่า
อย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเปิด
ร้านให้มาก ๆ กว่านี้ได้ไหม

นายสุกิจ นิมิต्तานนท์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : ส่วนจะ
ให้เปิดแค่ไหนนั้น เป็นเรื่อง ของ จังหวัด จะ
พิจารณาว่าสมควรแค่ไหน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ข้าพเจ้าขอลุกขึ้นซักถามท่านรัฐมนตรีเป็น
ครั้งที่ ๓ หรือครั้งสุดท้าย เมื่อท่านตอบ
บอกว่ากระทู้ของข้าพเจ้านั้นจะ ไปแก้ไขอยู่ที่
ที่ไหนข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ ทั้งนี้แสดงว่าท่าน
ไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่ของท่าน อย่างดีมีว่า
ทางสภาผู้แทนราษฎรสถาบันสูงสุดของชาติ
นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่สำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ส่งกระทู้
นี้ของ ข้าพเจ้า ไปที่กระทรวง เศรษฐการ
ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เมื่อเดือนพฤษภาคม
ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้ว ตอนนั้นท่านก็เป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ทำไม
ท่านไม่เอาใจใส่ดูแล ข้าพเจ้าขอลาอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
ทองดี เรื่องนี้เกี่ยวกับทางนี้ด้วย คือว่า
กระทู้มากด้วยกัน โดยเฉพาะของคุณทองดี
เองตั้งเป็นร้อยๆ เพราะฉะนั้นก็เวลานั้นหนึ่ง
ผมก็ได้ห้ามเสมอว่าอย่าให้ยืดเยื้อนักจะได้
ถามกัน ได้มาก ๆ ก็ไม่ค่อยจะได้เชื่อกัน
เพราะฉะนั้นก็ที่ตอบซ้ำตอบเร็วมันอยู่ที่เรื่อง
ลำดับ อย่าไปโทษทางรัฐมนตรีเขาไม่ถูก
ต่อไปได้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ข้าพเจ้าก็ประหลาดใจค่าประธาน ก็ชอบ
ลุกขึ้นมาแก้ตัวแทนรัฐมนตรีเสียทีเดียว
นี่เป็นต้น อย่างนี้ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า
ข้าพเจ้าบอกความจริงให้ ไม่ใช่แก้แค้น
หรือความจริงเป็นอย่างนั้น

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
นับว่าท่านประธานผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม
ก็มีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อรัฐมนตรี เศรษฐการ
มาก ท่านประธานที่เคารพ แต่ความจริง
นั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
ผู้เคย เป็น รัฐมนตรี ว่า การ กระทรวง
เศรษฐการเมื่อสมัยคณะรัฐบาลชั่วคราวของ
นายพจน์ สารสิน แล้ว ถ้าหากว่าท่าน
เอาใจใส่ดูแลความทุกข์สุขของราษฎรแล้ว
ท่านรัฐมนตรีผู้นั้นจะไม่มาพบในที่ประชุมนี้ว่า
กระทู้ของข้าพเจ้า ไปแก้ไขที่ไหนข้าพเจ้า
ถือว่าเป็นเพราะท่านบกพร่องต่อหน้าที่ ท่าน
ไม่ได้เอาใจใส่ว่า กระทู้ไหนเด็ดร้อนไม่
เด็ดร้อน เดี่ยวนี้ราษฎรทั้งหมดด้วยกันใน
จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๘ หมื่นกว่าคน เขา
เด็ดร้อน เขาชื่อข้าวสาร แพง อย่าง นี้
เป็นต้น ท่านก็ไม่เอาใจใส่ดูแลอย่างนี้ ท่าน
ก็มาบอกว่าท่าน ไม่รู้เรื่อง กระทู้ของข้าพเจ้าจะ
ไปแก้ไขที่ไหน ท่านประธานที่เคารพ
และท่านประธานเองเป็นผู้สั่งอนุมัติกระทู้
ส่ง ไปเมื่อคราวก่อนก็เป็นทีชอบแล้ว ที่ท่าน

ทำอย่างนี้ แต่ส่งไปที่กระทรวงเศรษฐกิจ
 นะ ใครบอกพร้อม ข้าพเจ้าขอถามท่าน
 ประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เศรษฐกิจบอกพร้อม ต่อหน้าที่ใช้หรือไม่ว่า
 ประธาน นอกจากนั้นที่ท่านบอกว่า บ้านค้า
 ต่าง ๆ ที่จัดการเกิดขึ้นในจังหวัดแม่ฮ่องสอน
 นั้นเป็นบ้านของทางราชการ ข้าพเจ้าอยากจะ
 ขอเรียนถามว่าเมื่อเป็นบ้านของราชการแล้ว
 ท่านเอาใครไปเป็นผู้จัดการดำเนินการค้าขาย
 ถ้าท่านเอาข้าราชการประจำ ไปดำเนินการ
 ค้าขายนั้น ท่านก็ผิดหลัก ข้าราชการประจำ
 ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะ ไป
 ดำเนินการค้าขายไม่ได้ใช่ไหมท่านประธาน
 อย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านรัฐมนตรีตอบ
 อย่างนี้ยังไม่ทราบข้อเท็จจริง ท่านยังไม่
 ทราบข้อเท็จจริง ถ้าหากเป็นความจริงว่า
 ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนเอาเอกชน
 บุคคลภายนอกเข้ามาร่วมด้วยนั้นท่านจะว่า
 อย่างไร และนอกจากนี้ เอกชน บุคคล
 ภายนอกที่มาจัดการ ดำเนินการค้าทำความ
 เศรษฐกิจให้แก่ราษฎรในจังหวัดแม่ฮ่องสอน
 ดัง ๔ อำเภอ พลเมืองถึง ๘ หมื่นเศษ
 อย่างนี้เป็นต้น ท่านจะดำเนินการแก้ไข
 ช่วยเหลือเขาประการใด ถ้าท่านอยากทราบ
 ข้อเท็จจริงนั้น ท่านประธาน ข้าพเจ้าอยาก
 จะขอให้ทางรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัว
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจก็ขึ้นไป
 เชียงใหม่บ่อย ๆ เมื่อคราวที่แล้วก็ขึ้นไป

หาเลี้ยงให้ลูกพรรคสมัครสมาชิกเทศ
 นครเชียงใหม่ ข้าพเจ้าก็เจอที่ร้าน
 ยาทา . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ข้าพเจ้าขอให้ระวังว่าอันที่ต่อไป ข
 ชักและมา แล้วคุณก็บอกว่ากระทำไปไม่
 มากคงค้างอีก อย่างนี้แหละ ขอให้
 ต่อไปเถิด ขอย้ำพูดนอกเรื่อง

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่)
 ถูแล้ว ท่านประธานที่ข้าพเจ้าบอกว่า ท่าน
 รัฐมนตรีผู้ขึ้นไปเชียงใหม่บ่อย ๆ นั้น
 เป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งว่าท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ผู้จะไปขึ้น
 จังหวัดแม่ฮ่องสอน ไปสืบสวนและสอบสวน
 ข้อเท็จจริงหรือไม่ ข้าพเจ้าขอเสนออย่างนี้
 ท่านจะเอาไหม เพื่อจะไปที่ว่าคอร์รัปชัน
 ที่ไม่มีหลักฐาน ทำความเดือดร้อนให้แก่
 ราษฎร ๘ หมื่นเศษ อย่างนี้ท่านจะขึ้น
 ไปไหมท่านรัฐมนตรีผู้ทรงเกียรติ ถ้าท่าน
 ไม่ขึ้นไป ข้าพเจ้าว่าเป็นกรรมของราษฎร
 ทางภาคเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัด
 เชียงใหม่ยกของท่าน เลือกลงท่านเข้ามา
 เป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่และให้
 เกียรติท่านเข้ามาเป็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเศรษฐกิจ เมื่อท่านไม่เอาใจใส่
 ดูแลขึ้นไปจังหวัดแม่ฮ่องสอนก็ถือว่าเป็น
 กรรมของราษฎร และท่านบอกพร้อม ต่อ
 หน้าที่เป็นอย่างยิ่ง . . .

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
อภิปรายมากไปแล้วละ ถามว่าจะขึ้นไป
ใต้หรือไม่ได้ ว่าท่านนั้นพอแล้ว

นายทองคำ อิศราจิวิน (เชียงใหม่) :
พูดได้ ท่านประธานก็ใจเย็น ๆ ตักว่า ฟัง
ข้าพเจ้าซักก็ดีกว่าครับ ท่านไม่ต้องมาแก้มา
เถียงหน้าดำหน้าแดงแทนรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเศรษฐกิจ

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอา
ข้าพเจ้าไม่แก้ใคร รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจไม่ได้เป็นอะไรกับข้าพเจ้าหรอก
แต่คิดถึงผู้อื่นเขา มีอีกหลายกระทรวง ท่าน
จะว่าเสียคนเดียวให้หมด อย่างนั้นหรือ
เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ขอให้ซัก ถ้าไม่ซัก
ข้าพเจ้าจะให้ท่านรัฐมนตรีตอบละ

นายทองคำ อิศราจิวิน (เชียงใหม่) :
ท่านประธาน ความจริงท่านว่าถูกต้อง ว่า
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ไม่ได้
เป็นอะไรของท่าน

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้อง
ละ พูดไปเถอะ เสียเวลา ท่าน

นายทองคำ อิศราจิวิน (เชียงใหม่) :
ถูกต้องเป็นความจริงท่านประธาน ข้าพเจ้า
ไม่เถียงท่าน แต่อย่าลืมนะท่านประธาน
ท่านรัฐมนตรีกระทรวงเศรษฐกิจเป็นพรรค
เดียวของท่าน พรรคชาติสังคมนิยมใหม่ . .

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอา
ละ ไม่ต้องมาโต้กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้า

ว่าตามข้อบังคับท่าน ถ้าหากว่าท่านขึ้น
อภิปรายยืดเยื้อไปอีก ข้าพเจ้าจะให้ท่าน
รัฐมนตรีตอบก็ตามม แลย ต่อไปไม่อย่าง
นั้นไม่รู้จักจบหรือ

นายทองคำ อิศราจิวิน (เชียงใหม่) :
ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะเชื่อท่านที่ข้าพเจ้าขอ
ถามว่าอย่างนี้ว่า รัฐมนตรีเศรษฐกิจจะ
ขึ้นเครื่องบินไปไหนภายในวันสองวันนี้
จะได้ไหม ลงไปสืบสวนและสอบสวน
ข้อเท็จจริงดู ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนว่า ราษฎร
เดือดร้อนอย่างไรหรือไม่ และนอกจากนี้
ท่านบอกว่าต้องรอกให้ทางผู้ว่าราชการจังหวัด
แม่ฮ่องสอนรายงานมาเสียก่อน ว่าความ
ต้องการของราษฎร ข้าพเจ้าขอถามว่า
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนนะ ได้ออก
ตระเวนดูตามอำเภอต่าง ๆ หรือเปล่า จะไป
พื้นดินก็ไม่ได้ท่านประธาน จากตัวอำเภอ
แม่ฮ่องสอนมาอำเภอแม่สะเรียง ถ้าเดินเท้า
ท่านประธานที่เคารพ เวลานี้ ๑๕ วัน ๑๕
คืน หน้าฝน ถ้าไปเครื่องบินก็ลัดนิ้วมือ
เดียว ๔๕ นาที นี่ข้าพเจ้ายิ่งสงสัยว่าผู้
ว่าการจังหวัดแม่ฮ่องสอนจะออกตระเวนสืบ
สวนและสอบสวน ดูความเดือดร้อนของ
ราษฎรหรือไม่อย่างนี้ท่านจะต้องรอทำไม
เมื่อตัวแทน ปวงชนชาวไทยเสนออย่างนี้
ท่านจะจัดการช่วยเหลือเขาอย่างใดหรือไม่
ก็รู้สึกเสียตายวันนี้ผู้แทนจังหวัดแม่ฮ่องสอน
ก็ไม่อยู่คนนั้นเขาเดือดร้อนเขามาบอกข้าพเจ้า

ทวิย นายนิกร จันทวิโรจน์ ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านจะเซ็ชเขาใหม่อย่างนี้
เพราะฉะนั้นข้ทำรัฐมนตรีได้กรุณาตอบ
ให้ตรงกับประเด็นที่ข้าพเจ้าซักถามหน่อย
ขอท่านอย่าตอบอย่างแบบสุกเขาเผาก็ยัด
คำถามไปออกจากขาท่านประเด็นไป อย่างนี้
ใช้ไม่ได้ ไม่ใช่เป็นวิสัยของรัฐมนตรี
ที่... .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ คุณนี่
เออะ ท่านรัฐมนตรีตอบได้ละ

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : กระตุ่่วน
ของท่านผู้มีเกียรติมันตกไปหลายครั้งคราว
จนข้าพเจ้าเองก็ไม่ทราบว่าจะต้องพิจารณา
เป็นถ้วนหรือไม่ถ้วน แต่ท่านก็ยังพ่นของเก่า
มาก็คงต้องไปตามเรื่อง แต่ท่านตอบว่า
บ้านที่ของมหาดไทยตั้งนั้นจะเป็นเอกชนเข้า
มาหรือเปล่า ตามธรรมเนียมการกระทรวง
มหาดไทยอาจจะแต่งตั้งข้าราชการก็ได้หรือ
ลูกจ้างของกระทรวงก็ได้ให้ดำเนินการต่อไป
ท่านก็คงจะทราบเช่นนั้น ส่วนความเดือดร้อน
ของราษฎรนั้นเป็นหน้าที่ของข้าหลวงประจำ
จังหวัด ถ้ามีสิ่งใดถ้าทางกระทรวงมหาดไทย
เห็นความเดือดร้อนของราษฎร ต้องการขอ
ความร่วมมือมาแล้ว กระทรวงเศรษฐการ
พร้อมที่จะให้เสมอ . โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
กระทรวงเศรษฐการก็มิงบประมาณพิเศษ
ได้ทำความตกลงไว้กับกระทรวงมหาดไทย

และกระทรวงการคลังถึง ๕ แสน
ลำดับเพื่อบำบัดความค้คค้ค ค้คคค
กับภาคใหม่จังหวัดต่าง ๆ อยู่แล้ว
พร้อมกันอยู่แล้ว แต่ว่ายังไม่ถึงโลก
อันสมควรก็ยังไม่ได้ใช้เท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขา
ว่าท่านรัฐมนตรีจะบิน ไปสักครึ่งได้ไหม

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : ความ
รัฐมนตรีไม่มีหน้าที่ไปตรวจราชการบ่อย
เป็นหน้าที่ของผู้ว่าการจังหวัด ถ้าหาก
ความบกพร่องจำเป็นถึงจะต้องไปถ้ารัฐมนตรี
ไปตรวจราชการท่านเองก็คิดว่าว่ารัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ไปลองแก้
ท่านจะเกาตังขึ้นทั้งลองแบบนั้น เป็นก
หาเสียงโดยไม่ชอบธรรม.

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่)
เดี่ยวท่านประธาน เมื่อก่อนของผมนั่ง
หมดที่ท่ารัฐมนตรีกล่าวพาดพิงมาถึงผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ
สั้น ๆ นะ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่)
ครับขอ ขอบพระคุณท่านกรุณาให้ข้าพเจ้า
ได้ซักถามเป็นครั้งสุดท้าย นี้ประเด็นนี้
ไม่หมด อย่าง ๆ นายพีร์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าง ๆ
ไปว่าเขา

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
มีระเบียบเรียบร้อยอย่างมีระเบียบ เมื่อฉัน
ไปบอกว่ารัฐมนตรีเสียหายไม่ป็นตัวอย่าง
ที่ดีอะไร ท่านปลัดก็ให้ว่ามีหมดความระงะตุ
ของคุณทองดีแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว
ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะอนุญาตได้เพราะเหตุว่า
เรื่องมันเกี่ยวพันกัน

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ก็ว่ากันไป มีสิทธิอนุญาตก็ว่าไปตกลงวัน
ก็แล้วกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ข้าพเจ้าให้เวลาท่าน ๒ นาที เท่านั้น

นายทองดี อิศราวิช (เชียงใหม่) :
มีแสดงว่าสมาชิกฝ่ายรัฐบาล ไม่ทราบข้อ
บังคับ อันนี้ท่านประธานได้กรุณาให้ข้าพเจ้า
ได้ซักข้อ เพราะท่านเป็นผู้ทรงความ
ยุติธรรม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
ถามเถอะข้าพเจ้าอนุญาตให้ ๒ นาทีเท่านั้น

นายทองดี อิศราวิช (เชียงใหม่) :
เมื่อฉันได้ฟังท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจได้
ตอบข้าพเจ้าว่ากระทู้ถามของข้าพเจ้านั้นได้
ตกมาหลายครั้งหลายหน ถิ่นนี้ท่านกล่าว
คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง กระทู้ของ
ข้าพเจ้าไม่เคยตกท่านประธาน ถ้าพูดถึง
ข้อบังคับ กระทู้ถามของข้าพเจ้าไม่เคยตก
นอกจากนี้คสมัยประชุมข้าพเจ้าตั้งยืนยัน

ตามเดิม มีข้าพเจ้ายืนยันมาเรื่อย จึงเมื่อ
สมัย ๑๒ กุมภาพันธ์ กระทู้นี้ข้าพเจ้า
ถูกรัฐประหาร คือพวกท่านนี้แต่ละท่าน
จำได้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
ไม่เอาท่านข้าพเจ้าให้ ๒ นาทีเท่านั้น ท่าน
ถามเป็นครั้งที่ ๔ นี้พินแล้วก็เป็นอันว่า
หมดกัน

นายทองดี อิศราวิช (เชียงใหม่) :
แหม ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านไม่
ถามก็ไม่ถาม

นายทองดี อิศราวิช (เชียงใหม่) :
อันนี้ข้าพเจ้าขอชี้แจงข้อเท็จจริง อย่างนี้
มีฉะนั้นท่านจะหาว่ากระทู้ของข้าพเจ้าตก ๆ
เรื่อยอย่างนี้ท่านรัฐมนตรีกล่าวคลาดเคลื่อน
ต่อความเป็นจริง ท่านประธาน แล้วเมื่อ
นี้ท่านออกตัว อย่างนี้ว่าท่านเป็นรัฐมนตรี ไม่
มีหน้าที่ออกตรวจตราราชการท่านว่าอย่างนี้
ต้องให้เจ้าหน้าที่ไป ข้าพเจ้าประหลาดใจ
ที่กระทรวงอื่น ๆ รัฐมนตรีว่าการทำไม่ท่าน
กัน ไปตรวจที่โน่นนั่นเพื่อจะสืบสวนและสข
ฉนวนข้อเท็จจริงแล้วท่านยก สันนิษฐานว่าตัว
ท่าน บิน ขึ้นไป เดียว ก็จะหาว่าแบบรัฐมนตรี
ศึกษา ไปล่องแก่ง แต่ความจริงนั้นถ้าตรวจ
ราชการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
ก็มี . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มี
อีกปลายแล้วท่านไม่เอาละ ถ้าหากว่าตามก็
ตามเวลาจะหมดแล้วท่าน

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) :
แปลว่ามันแตกต่างกับครั้งท่านประธาน เวลา
เหลืออีกครึ่งนาที คือมันเป็นอย่างนี้ที่ท่าน
กล่าวอย่างโน้นอย่างนี้ ทั้งนี้เพราะท่านมีโรค
หวาดกลัวตีพดตีตี (defeatism) โรคหวาด
กลัว ความจริงถ้าท่านทำด้วยข้อสัตย์สุจริต
แล้ว ท่านประธานที่เคารพจะไม่มีใครว่า
กล่าวท่านเลย ถ้าท่านบินไปแม่ฮ่องสอน
ไปสืบสวนและสอบสวนข้อเท็จจริงว่าราษฎร
เดือดร้อน หรือ แปล่าอย่างนี้ไม่มีใครว่าท่าน
เลย นอกจากท่านขึ้นเครื่องบินไปเชียงใหม่
แล้วไปพักผ่อน บน ยอด ดอย ดุ เทพอันนี้
แหละมีคนว่าท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
พอแล้วท่านหมดเวลาแล้ว

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) :
เพราะ ฉะนั้น ก็ อยากจะเรียนถามเพื่อทราบ
ข้อเท็จจริง ว่าท่าน จะ ได้ดำเนินการสอบสวน
เรื่องนี้ โดย ด้วยอย่าง ไรหรือไม่และเมื่อไร
ถ้าหากท่านไปเองไม่ได้ท่านจะให้เลขาธิการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจของท่าน
บิน ขึ้น ไป สืบสวนและสอบสวนข้อเท็จจริงจะ
ได้หรือไม่ อันนี้ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะให้
เสียเวลา ขอซักถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
เป็นครั้งสุดท้าย

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : เมื่อท่าน
ปล่อยให้สมาชิกรัฐสภาเกินกำหนด ข้าพเจ้า
ขอ ตอข แต่ เพียง ว่าข้าพเจ้าจะทำทุกอย่าง
ข้าพเจ้าเห็นสมควร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป
กระตุ๋อันดับ ๒ ของนายโชติ วิชาญคิษฐ
เรื่อง บริษัท เหมืองแร่ ทำความเดือดร้อนใน
แกวราษฎร ตามกระทรวงอุตสาหกรรม

นายโชติ วิชาญคิษฐ (สุราษฎร์ธานี) :
กระตุ๋ของข้าพเจ้า นี้ความจริงข้าพเจ้ายื่นตั้ง
แต่วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ แต่
เพิ่งจะ ตอขวัน นี้เป็น เวลา ๕ เดือน กว่าซึ่ง
ความเดือดร้อนนั้นก็ยังเดือดร้อนอยู่

ข้าพเจ้า ขอตั้งกระตุ๋ด่วนถามรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

กระทรวงอุตสาหกรรม ทราบหรือไม่ว่า
ตามที่บริษัทนิวเวียงพร้าวคิน เบ็ดทำเหมือง
แร่ที่บ้านเวียงพร้าวและบ้านนาสาร (อำเภอ
นาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ปล่อยให้
ขุ่นข้นลงในลำคลอง พุน และ ลำคลองขวาง
ซึ่ง ทั้ง สอง ผัง ของ ลำคลองทั้งสองแห่งนี้
ประชาชนตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่ ๔ ตำบลมี
๒,๑๖๖ ครัวเรือนมีราษฎรชายหญิงรวม
๑๑,๒๒๖ คน มีสัตว์พาหนะ คือโค
๑,๒๘๘ ตัว กระบือ ๓,๑๐๓ ตัว ต่างพา
กันได้รับความเดือดร้อนนานาประการ เพราะ
การดำเหมืองแร่ของบริษัทนี้ ด้วยเหตุนี้จึง

ขอเรียนถามว่า กระทรวงอุตสาหกรรมจะ
สั่งให้บริษัททำเหมืองแร่รายนี้ถักขี้แร่ไว้
ใส่เหล็กก่อน และถ้าบริษัทยังขืนปล่อยให้น้ำ
ขุ่นขี้แร่ลงในลำคลองทั้งสองแห่งนี้ ซึ่งเป็น
การผิดสัญญาของกรมโลหกิจ กระทรวง
อุตสาหกรรม จะบอกเลิกสัญญา โดยไม่
อนุญาตให้ทำต่อไปจะได้อหรือไม่

พลโท กฤษ อนุชนกัณฑ์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : กระทรวง
อุตสาหกรรม ขอทราบเรื่อง ชี้แจง ที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ ได้ตั้งกระทู้ถามถึง
เหมืองแร่ นวนิเวียงพร้าว ปล่อยให้ น้ำขุ่นขี้แร่
ทำ ความเดือดร้อน ให้แก่ราษฎร ตั้งต่อไป
เรื่อง ที่บริษัทเหมืองแร่ นวนิเวียงพร้าว ปล่อยน้ำ
ขุ่น ลงสู่คลองพุมและคลองขวางนี้ ได้มอบ
ให้กรมโลหกิจเป็น ผู้ดำเนินการ สอยสวนขี้
เท็จจริงแล้ว ปรากฏว่า น้ำที่ขุ่นขี้แร่นี้ยังเกิด
ขึ้นซ้ำอีก เพราะ เนื่องจากว่า ท่านบ่เก็บน้ำทิ้งมูล
ดินทราย และน้ำขุ่นขี้แร่ของ บริษัทเหมืองแร่
นวนิเวียงพร้าว เกิดพังลงเพราะฐานทำนบยุบ
ยุบระยะเวลาที่ผ่านมาทุกหนทุกเมื่อเดือนกรกฎาคม
พ.ศ. ๒๕๐๐ นับว่าเป็นเหตุสุดวิสัย อย่าง
ไร ก็ดี ทาง แผนก โลหกิจ จึง พยายาม ร่วม กับ
บริษัท ได้จัดการแก้ไขโดยรีบด่วน ต่อมา
น้ำขุ่นขี้แร่จึงใสขึ้น ทุกครั้งที่ปรากฏว่าการ
ทำเหมือง ก่อ ให้เกิด ความ เดือด ร้อน แก่
ราษฎร ทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็มีได้
นี้จึง ขอแก้ไข ได้ รับผิดชอบการร่วมมือกับฝ่าย

ปกครองจัดการแก้ไขโดยด่วนเสมอ ทั้งนี้
เพื่อป้องกันมิให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน
จากการทำเหมือง ส่วนที่ ท่านผู้มีเกียรติขอ
ให้สั่งให้บริษัท ให้ถักน้ำไว้ใส่เหล็กก่อน
แล้วปล่อยลงสู่คลองนั้น ขอเรียนชี้แจงว่า
ตาม ระเบียบ และสัญญาการทำเหมืองก็ได้
ระบุไว้ชัดเจนแล้ว ส่วนการที่จะบอกให้
เลิกสัญญากับบริษัทเหมืองแร่ นวนิเวียงพร้าว
จำกัดนี้ เนื่องจากว่า ทางบริษัทยังมีได้ทำ
อะไร ให้ผิด สัญญา และ ผิด กฎหมายแต่
อย่างไร ทางกระทรวงอุตสาหกรรมจึงไม่
มีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญาได้

นายโชติ วิชัยดิษฐ (ราษฎรบ้าน) :
เรื่องความเดือดร้อน ใน การ ทำ เหมือง ของ
บริษัทรายนี้ อย่าง เช่น ราษฎร ตั้ง
๑๒,๒๒๖ คน อาบน้ำและน้ำกิน ใช้กิน ไม่
ได้ ขกท่านอย่าลืมว่าลำคลองสองลำคลองนี้
มีประชาชนพลเมืองตั้งบ้านเรือนอยู่ ๕ ตำบล
เป็นจำนวนตั้ง ๒,๒๒๖ ครัวเรือน อาบน้ำ
น้ำกินก็ใช้ ไม่ได้ วัควายจำนวนเป็นหมื่นๆ
ตัวนี้จะกินน้ำก็ไม่ได้ นอกจากนั้นดินทราย
ไหลเข้ามา ทำนาไม่ได้ข้าวๆ ก็เสียหาย
นอกจากนั้นอีกดินทรายก็ไหลเข้าไปในสวน
เขามะ คัดไม้ค้าย มีคดีเกือบถึงโรงศาลแล้ว
นอกจากนั้นอีกตามหลักกรรมชาติมีลำคลอง
สองลำคลองนี้ ประชาชนพลเมืองที่ตั้ง
บ้านเรือน อยู่ ได้ อาศัย กุ้ง ปลา รับประทาน
หา กุ้ง ปลา รับประทาน เคี้ยวนี้ กุ้ง ปลา

หนักหนาท ไปอยู่แม่น้ำตาปี มีความเดือด
ร้อนของประชาชน นอกจากนั้นอีกทำสวน
ครัวสวนผักยกเลิกไปเลยทั้ง ๔ ตำบล น้ำ
รดไม่ได้ เพราะเป็นน้ำขุ่น น้ำโคลนรด
ผักๆ ไม่ขึ้น นี่สวนครัวของกระทรวง
มหาดไทยนับหลายหมื่นทั้ง ๔ ตำบล นอก
นั้นอีกบ่อน้ำที่ราษฎรขุดบ่อ เพราะเมื่อก่อน
อาศัยน้ำคลองสองแห่งนี้ และอาศัยน้ำคลอง
มาได้ ราษฎรขุดบ่อ เมื่อขุดบ่อแล้วน้ำใน
คลองไหลเข้ามา นี่เป็นความเดือดร้อน
ของราษฎร และ ท่าน รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวง อุตสาหกรรม ท่าน ทราบไหม ว่า
เหมืองนี้คล้าย ๆ เป็นเหมืองอิทธิพล คือเจ้า
ของเป็นคนต่างด้าว มีคนจีนและคนญี่ปุ่น
เวลาเกิดเรื่องมา ข้าพเจ้าเคยทำเรื่องราว
ขึ้นมาและทำกระทู้ตัวขึ้นมา นี่ราษฎรเอง
ประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ คนเดินขบวนไป
ที่เหมือง บอกว่าขอรับขุดบ่อให้ปล่อยน้ำ
ขุ่นขุ่นลงมา เขาจึงได้เซาหน้อย เวลา
ราษฎรร้องขึ้นอะไรขึ้นทางกรมโลหกิจก็สั่ง
เจ้าหน้าที่ออกไปถึงท่าอะไรก็ได้ เขาก็ต้อนรับ
รับเลี้ยงดูดูแลเรียบร้อยดี - ทั้งนี้ นี่ขอ
ให้ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาห-
กรรม มอย่าลืมว่า ความ เดือด ร้อน ของ
ประชาชน เป็น จำนวน หนึ่ง ๆ คน อย่าง นี้
และ โดยเฉพาะ อย่างนี้ ข้าพเจ้า อยากจะ
เขียนท่าน รัฐมนตรี ทราบว่า เดียวนี้เลี้ยง
ประชาชน เขา พุด กัน อย่าง ในจังหวัดของ

ข้าพเจ้า เขาว่า เดียวนี้ รัฐบาล ก็ เป็น รัฐ
ทหาร ความที่แล้วรัฐตำรวจทำความเดือด
ร้อนให้เขาอย่างนี้เป็นความเดือดร้อน ขอ
ให้ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่คุณ
โชติขอให้อีกในเรื่อง แล้วคุณอภิปราย
มากไป ขอให้พูดถึงเรื่องการปล่อยน้ำในละ

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี):
ผมก็อยากจะเขียนให้ทราบความจริงถึงเรื่อง
เพราะภัยธรรมชาติคุกคามอยู่แล้ว ฝนพัด
ก็ไม่ตก โจรผู้ร้ายก็ชุกชุม นี่ยิ่งเรื่อง
เหมืองอีก ถ้าขึ้นรัฐบาลปล่อยให้น้ำขุ่นขม
อยู่ตลอดเวลา ผมว่าลูกเป็นไฟแน่ ๆ นะเห็น
จึงขอเขียนซักถามท่านว่า ขอให้เขากักน้ำ
ไว้ให้ใสแล้วปล่อยจะได้ไหม อย่างคราว
ที่แล้วเป็นซัดแก๊สว่าเหมืองมันพังอย่างนั้น
อย่างนี้ นี่เป็นความเดือดร้อนจริง ๆ ครับ
ผมขอซักถามว่าจะสั่งเด็ดขาดกักขังน้ำไว้
ให้มันใสแล้วปล่อยจะได้หรือไม่ คิดที่จะ
ทำไม่ได้ อย่างนั้นคือว่า ถ้าเขากักขังไว้ต้อง
ทำที่หลาย ๆ แห่งมันเสียเงินไป เขาทำ
ลูกเขาเผาเงินเขาอย่างง่าย ๆ และคราวที่
แล้วนี้เจ้าของเหมืองเขาเงินจำนวนหนึ่ง ไป
ให้เขา ๒ หมื่นบาทเพื่อจะปิดปากว่าจะใช้
ท่าอะไรก็ได้ ราษฎรไม่เอาขอดี อย่างนี้
ขอเขียนถามท่าน รัฐมนตรีว่า ถ้าเขายัง
ปล่อยน้ำให้ขุ่นขมแล้วรัฐบาลจะเห็นแก่เงิน
รายได้ค่าภาคหลวงราวครึ่งล้านครึ่งแสน

๓ แล้วอย่างนี้ ทำความเดือดร้อนให้แก่ ประชาชนมากมายนัก ท่านรัฐมนตรีจึงสั่ง ว่าขอให้ทำที่ซึ่งให้น้ำใสสะอาดดีแล้วจึงจะ ปลดปล่อยได้หรือไม่

พลโท กฤษ อนุณกันต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม): กระทรวง อุตสาหกรรมขอชี้แจงว่า การที่จะสั่งให้ เขื่อนได้ ถักน้ำ ไว้ให้ใส เสียก่อน แล้วจึง ปลดปล่อยได้ กราบเรียนแล้วว่า มีขังอยู่แล้ว ในสัญญาการทำเขื่อน แต่ส่วนในเรื่องที่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้แจ้งว่า เขื่อนนี้เป็น เขื่อนมีอิทธิพลนั้น กระทรวงอุตสาหกรรม ยังมองไม่เห็นว่ามีอิทธิพลอย่างไร เขื่อน นี้มีใช้คนต่างตัว แต่เป็นเขื่อนซึ่งคน ไทยถือหุ้นใหญ่ ๕๐ เปอร์เซนต์และญี่ปุ่น ถือหุ้นอยู่ ๕๐ เปอร์เซนต์ ส่วนน้ำที่ขุ่นข้น ที่ปรากฏขึ้นเฉพาะในบางคราวบางคราวซึ่ง เขื่อนได้เกิดความขุ่นขึ้นนั้น ทางรัฐบาล ไม่ได้ตั้งใจโดยเฉพาะ ได้ให้เจ้าหน้าที่ ร่วมมือกับทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองตลอด จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ของเขื่อน ได้แก้ไขมา หลายครั้งหลายหนมิใช่แต่ครั้งเดียว ครั้งที่ ได้เกิดเป็น ปัญหา ขุ่นขึ้น ในระหว่างเดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ แต่ครั้งนั้น ทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้สั่งกำชับไป ยังเขื่อนให้จัดการหาพื้นที่ลำห้วยที่จะกักขัง น้ำล้างแ้วและกองมูลดินทรายเพิ่มขึ้นเป็น จำนวน ๖๓ ไร่ ในครั้งสุดท้ายนี้ซึ่งทาง

เขื่อนก็ได้ปฏิบัติตาม ในครั้งก่อน ๆ มี หลายครั้งหลายหนที่เขื่อนมิได้ทำน้ำขุ่นข้น ให้ปรากฏขึ้นในลำน้ำซึ่งเป็นการเดือดร้อน แก่ประชาชนประมาณ ๕-๖ ครั้ง แต่ว่า ทางราชการก็ได้บังคับให้แก้ไข ทางเขื่อน ก็ได้แก้ไขเสร็จตามกำหนดทุกครั้ง มิได้ ล้อให้เห็นว่าทางเขื่อนนั้นเจตนาที่จะละเมิด ด้วยทกฏหมายหรือว่าเจตนาที่จะทำความ เดือดร้อนให้แก่ราษฎรแต่อย่างไร

นายโชติ วิชยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี): ตามที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงมาให้ทราบนั้น ก็ เป็นข้อที่ว่าในเวลาเมื่อเรื่อง แล้วทางเจ้าหน้าที่ กราบบังคมทูล ท่านก็ถือแต่ตามรายงาน ของเจ้าหน้าที่ ตามปกติเจ้าหน้าที่รายงาน มาแต่สิ่งที่ดี ๆ ทว่าน้ำไม่ขุ่นไม่ข้น แต่ ความจริงน้ำขุ่นเป็นกะทิขาวเลย ลงไป แล้วขัดแข็งติดขาอย่างนี้ ท่านบอกว่ายังไม่ ขุ่นข้นขุ่นนั้นแหละ แต่ว่าความจริงของ เรื่องเฉพาะเวลาน้ำเข้าเองก็รู้สึกกว่าเขาก็ จัดการดีขึ้นหน่อยมิใช่ความจริง แต่ว่าถ้า คราวใดเขาทำน้ำขุ่นข้น เมื่อมีผู้ร้องมาหรือ ข้าพเจ้าร้องเรียนมา ขอให้ท่านรัฐมนตรี สั่งเจ้าหน้าที่ทางกระทรวง ไปดูให้เห็นความ จริง แล้วที่ท่านรับรองว่าจะไม่ให้ทำน้ำขุ่นข้น ลงในลำคลองแล้ว ข้าพเจ้าก็พอใจ

พลโท กฤษ อนุณกันต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม): การทำ เขื่อนท่านย่อมทราบว่า จำเป็นที่จะต้องมี

มุลดินมุลทรายตลอดจนน้ำชุ่มชื้น แต่ว่าปรากฏว่าเหมืองนิวเดียงพรวัวนี้เป็เหมืองที่ใหญ่เหมืองอุบ นิตที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดสุราษฎร์ มุลดินและน้ำชุ่มชื้นก็ย่อมมีมากเท่าที่ปรากฏมาแล้ว ทางเหมืองก็ได้แก้ไขได้จัดการตามคำสั่งของกรมโลหกิจ และยกจากนั้นตามกฎหมายที่บังคับไว้โดยเฉพาะ อย่างยิ่งกฎกระทรวงซึ่งออกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๖ ที่เรียกว่า กฎเสมาเกดิ ขณะนั้นอ้างอำนาจตามพระราชบัญญัติการดำเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๔๖๑ มาตรา ๘๒ ได้ยังไว้ชัดว่า น้ำที่ชะไหลออกไปจากเหมืองนั้นจะต้องมีดินทรายไม่เกิน ๒๐๐ แกรมต่อ ๑ ควอต แต่ว่าทุกครั้งที่เหมืองได้ทำความบกพร่องขึ้นประมาณ ๕ - ๖ ครั้งเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๘ มา เจ้าหน้าที่โลหกิจจังหวัดก็ได้ทดสอบน้ำที่ชุ่มชื้นออกมาทุกครั้งยังไม่ปรากฏว่ามีน้ำชุ่มชื้นเกิน ๒๐๐ แกรมต่อ ๑ ควอต เพราะฉะนั้นเหมืองนิวเดียงพรวัวจึงยังไม่ได้ปฏิบัติตามบังคับกฎหมาย ซึ่งความจริงกฎกระทรวงฉบับนี้ที่ออกไปก็รู้ลกว่าน้ำชุ่มชื้นที่กำหนดไว้สูงเกินไป แต่ว่าได้ถือปฏิบัติกันมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๖ ซึ่งขณะนั้นกระทรวงอุตสาหกรรมเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ยังไม่รัดกุม ก็ได้เสนอแก้ไข ไปยังรัฐบาลแล้วคิดว่าต่อไปก็จะ ได้มีหนทางที่จะแก้ไขและควบคุมการทำเหมืองตลอดจนส่งเสริมการทำเหมืองให้รัดกุมยิ่งขึ้น

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่ากฎหมายซึ่งบังคับไว้ อยู่และน้ำชุ่มชื้นไม่มีผิดกฎหมายนั้น ข้าพจะพยายามเขียนถามท่านว่ากฎหมายฉบับนี้ใครครั้งแรก พ.ศ. ๒๔๖๖ เวลานั้นฝรั่งเข้ามาจัดการเหมือง และต่อมาดูเหมืองเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๘ (น้ำชุ่มชื้นจริง ๆ) และเขาระบอบว่า เวลาที่มาตรวจ มาสอบ ยัง ไม่ได้ชุ่มชื้นตามกฎหมาย ซึ่งความจริงมันเกิดขึ้นแล้วและมีน้ำชุ่มชื้นจริง ๆ แต่ทางราชการท่านก็จะจัดการแก้ไข นี้ เพราะฉะนั้นเมื่อรับว่าท่าน จะจัดการแก้ไข ข้าพเจ้าก็พอใจ นอกจากนั้นก็ขออย่างหนึ่งเรื่องที่ว่าเวลาเกิดเรื่องเดือดร้อนรายงานมาขอให้ทางรัฐบาลส่งเจ้าหน้าที่ไป ซึ่บัดนี้ข้าพเจ้าขอคำรับรองจากท่านว่าเมื่อเวลาเกิดเรื่องจริง ๆ แล้วขอให้ส่งคน ไปดูทันทีให้ทันเวลา นี้ขอให้มี ความตกลงในชั้นนี้ด้วย

พลโท กฤษ ปุณณกันต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ในเรื่องกฎกระทรวงที่ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖ นั้นเป็นความจริงดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าว ซึ่งในสมัยนั้นการทำเหมืองนั้นเป็นเรื่องของฝรั่ง แต่ว่าเราได้ถือปฏิบัติกันมาจนบัดนี้ เพราะฉะนั้นกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้พิจารณาแก้ไขและเสนอไปยังรัฐบาลแล้วแต่แล้วมันก็จะได้รับรองในเรื่องที่ว่าราษฎรเดือดร้อนแล้ว ให้ส่ง เจ้าหน้าที่ออกไป นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรมขอรับรองว่าจะได้จัดการตามที่ท่านขอ แต่ด้วยความจริงเจ้าหน้าที่ได้ไปถึงประจำจังหวัดก็มีอยู่และทุกครั้งที่มีความเดือดร้อนทางเจ้าหน้าที่ก็ได้รายงานมายังกระทรวงและได้ส่งแก้ไขไปโดยทันทีทุกครั้งที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ต่อไปกระทรวงควม อธิบดี ๓ ของ นายล้วน เวชชาลีกลานนถามเรื่อง การปฏิบัติของเจ้าพนักงานป่าไม้อำเภอบางเลน ตามกระทรวงเกษตรเชิญได้

นายล้วน เวชชาลีกลานน (นครปฐม): เพราะกระชั้นเนิ่นนานมาแล้ว ก่อนที่จะตามข้อ ๒. ไม่ขอถาม

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามว่ากรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ตั้งต่อไป

เนื่องจากปรากฏว่า ราษฎรในท้องที่อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ซึ่งอาศัยอยู่ริมแม่น้ำนครชัยศรีและเป็นผู้ยากจน ได้ยื่นข้อไม่เอาใจจากพ่อค้าเพื่อปลูกสร้างบ้านเรือน แต่กลับถูกเจ้าพนักงานป่าไม้อำเภอบางเลนกับกำนันตำบลหินมุด จับกุมโดยอ้างว่าผู้ซื้อไม่มีใบอนุญาต ควบคุม เสาที่ซื้ชไว้และทำการปรับใหม่ตลอดจนปรับไม้ของกลางไปขายทอดตลาด โดยมิได้นำคดีขึ้นฟ้องร้องยังโรงศาล ด้วยเหตุนี้จึงขอทราบว่าการปฏิบัติของเจ้าพนักงานป่าไม้อำเภอบางเลนในกรณี ที่กล่าวมา ชอบด้วยระเบียบแบบแผนของกรมป่าไม้หรือไม่ ประการใด

นายข้าม รวิวรรณ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร): กระทรวงเกษตรขอตอบกระทู้ถามท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ นายประธาน วรสวัสดิ์ ป่าไม้อำเภอบางเลนพร้อมด้วยกำนันตำบลหินมุด เจ้าของท้องที่ได้ทำการตรวจสอบไม้เสาตากชนิดต่าง ๆ ซึ่งอยู่ใน ความครอบครองของราษฎร ในตำบลนี้ ๘ ราย เมื่อเจ้าหน้าที่ได้เรียกหลักฐานต่าง ๆ มาสอบแล้ว ปรากฏว่า ผู้ที่มีไม้ อยู่ใน ความครอบครองนั้น ไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ว่า ไม้มีไม้โดย ชอบด้วย กฎหมาย พนักงานป่าไม้จึงได้ทำการจับกุมมาสอบสวนและดำเนินคดี โดยส่งให้พนักงานสอบสวน อัยการจังหวัดนครปฐม ได้ฟ้อง ศาลจังหวัดนครปฐม ได้พิพากษาปรับราษฎรทั้ง ๘ ราย นี้ไปแล้ว เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๐๑ การที่พนักงานเจ้าหน้าที่ อำเภอ บางเลน กับพวก ได้ทำการจับกุมผู้กระทำความผิดฐานมีไม้แปรรูปอันเป็น ไม้หวงห้าม ไว้ใน ความครอบครอง โดยมิได้รับอนุญาตเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติป่าไม้ ได้มาดำเนินคดี กระทั่งศาล ได้สั่งลงโทษ ไปแล้วเช่นนี้ ก็ย่อมเป็นกรณีที่ชอบด้วยระเบียบและด้วยกฎหมาย ถ้าหากเจ้าหน้าที่ ไม่ปฏิบัติ หรือละเว้น ไม่ปฏิบัติเช่นนี้ ก็ได้ ชื่อว่าเจ้าหน้าที่นั้นปฏิบัติกร ไม่ชอบการที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ไปนั้น จึงเป็น การชอบ

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม): ตามที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรเคยมาขึ้น ท่านตอบด้วยหลักและเหตุผลของกฎหมาย และเจตนาารมณ์ของกฎหมาย แต่การปฏิบัตินั้นทำให้เช่นนี้ไม่ ท่านประธานสภา คือว่ามีเป็นอย่างไรเรื่องนี้ ราษฎรที่อยู่ริม แม่น้ำ นครชัยศรี ซึ่งคง บ้านช่องอยู่เป็นผู้ที่ยากจนอีกครึ่งหนึ่งอยู่แล้ว พ่อค้าไม้ นำไม้มาจาก ทางจังหวัดสุพรรณบุรี ได้ผ่านเขตป่าไม้ของอำเภอบางเลนแล้ว ราษฎรบอกว่าแต่ในจังหวัดของข้าพเจ้าที่อยู่ไกล ๆ กับนครหลวงนี้เลย จะทราบได้อย่างไร คนเป็นพ่อค้า ไม้ นำเสามาจาก ไร่ เรือมาขาย พ่อค้านี้ก็มีใบควบคุมเสามาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ซื้อก็ซื้อไว้ยัง ไม่ได้ชำระเงิน เพราะซื้อเมื่อวันที่ ๑๒ และที่ ๑๔ เดือนตุลาคม ชาวในนามนี้ยังไม่ถูก ยังไม่มีโอกาสจะชำระหนี้ ก็รีบซื้อเอาไว้ให้ไปข้างเล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อซื้อไว้ทั้งหมดความจริงมี ๑๐ รายด้วยกัน พ่อซื้อไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ประมาณเดือนหนึ่ง ทางอำเภอก็ตรงมาจับได้ยก อำนันนำมาจับ เมื่อมาจับ เช่นนี้แล้ว เขาก็บอกว่าเสานี้ เขาซื้อจากคนนั้น ผู้ค้าเดียวกันก็อยู่ และมีใบอนุญาตควบคุมเสามาจากทางสุพรรณด้วย และก็ผ่านหน้าอำเภอด้วย ก็บอกว่าเป็นคนขาย ผู้ขายนี้ พ่อค้า ถ้าจะปรับผิดเขาโทษอย่าเอาภัยเขาอย่าไปจับคนซื้อเลย คนซื้อไม่รู้ เพราะ

ว่ายังไม่ได้ชำระเงิน แล้วเสานี้มีตราค้าขาย ท่านประธาน ไม่ใช่เสานี้ต้องลดยหรือไปจากเข็นตัดตอนมาเอง ไม่ใช่เข็นตัดจากพ่อค้าและ ก็ยืนยัน กันอย่างนี้การดำเนินการเป็นอย่างไร การที่กระทำเช่นนี้ เจ้าพนักงานที่กระทำนั้นบังคับได้ย้ายไปอยู่ทางสุพรรณแล้ว และขอทราบเรื่องการจับกันอย่างนี้ไม่ขาดสาย ไม่ขาดระยะ บ้านที่อยู่ไกล ไปหน้อยก็ไปจับ ไม่ใช่ซื้อไว้ตั้งหลายปี ครามี อะไรมี แต่ใบซื้อใบอะไรก็หายไปหมด ก็เช่นนี้ไว้ ไม่เสียก็ได้ เพราะเสานี้มันไม่ใช่ตั้งรังล้วน มันมีเสานี้มะค่า เสานี้กระเบาเลยพวกนี้ เพราะฉะนั้น ก็ต้องเขาไปเช่นนี้ไว้ ใบซื้อขายมันก็หายไป ไม่มี ตั้ง ๕-๖ ปี ก็ไปค้นจับเอาขึ้นมา บอกว่าผิด ก็ปรับใหม่ ไม่ใช่ว่ามีไว้เพื่อการค้าหรือว่าไปตัดมาเองอะไรเอง ถ้าจะจับก็ต้องไปจับในต้นทางซี มีมันเข้าไป อยู่ในเขตบ้าน จะปลุกบ้านก็ถูกอย่างนี้รังแกตลอดมา แล้วการจับและปรับก็โดยไม่ไปศาล ท่านก็ยังไม่แจ้งว่ามันถูกต้อง ด้วยระเบียบของกระทรวงที่วางไว้ใหม่ เพราะว่าการจับไม้และปรับแล้วขายทอด ตลาดเขาเองไม่ต้องดำเนินการอะไรเลย ไม่ต้องไปโรงศาลละ ก็ทำอย่างนี้มาหลาย ๆ ราย นี้ท่านประธาน เพราะฉะนั้นอยากจะทราบว่าคุณจะช่วยราษฎรใหม่ ถ้าช่วยราษฎร

แล้วท่านจะปรายคนของท่านใหม่ ข้าพเจ้า ยืนยันได้ทีเดียวเพราะ มีแหล่งค้าไม้เถื่อน ยังคับให้ราษฎรของข้าพเจ้า ไปซื้อที่นั่น ต้นละ ๑๕๐ บาท แต่ซื้อไม้เถื่อนต้นละ ๑๐๐ บาท แล้วห่างจากที่ระบายนั้นประมาณ ๖ กิโลเมตร ๕ กิโลเมตรที่พอค้าไม้เถื่อนอยู่ แล้วทำไมท่านเจ้าหน้าที่จะไม่จัดการอย่างนี้ ถ้าจะเอาเรื่องจริง ๆ ข้าพเจ้ายืนยันเลย แต่ข้าพเจ้าเกรงว่าจะไม่ทำกัน นี่มันเป็นอย่างนี้ จึงได้จับกุม อย่างนี้ เอามาปลุกบ้านแท้ ๆ แต่ตามกฎหมายก็ยังมิได้ทำถ้าใครจะขอมารปลุกบ้านสร้างเกิดอะไร ใครก็ไม่รู้แล้วนี้ไม่ใช่ว่าตั้ง ๑๘ ต้น คนหนึ่ง ๑๒ ต้น ๖ ต้น เอามาปลุกบ้านจริง ๆ แล้ว ก็ถูกจับกุมกรังแกอย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่าน คิดว่าจะเปลี่ยนแปลงระเบียบการอะไรเหล่านี้บ้างหรือเปล่า ขอชักชวน

นายชั้น รวีวรรณ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร) : ขอบตอบคำชักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้ คือไม้ขายนั้นมันมีอยู่ว่าในชั้นแรกเมื่อเจ้าหน้าที่จับและเจ้าหน้าที่จะเปรียบเทียบซึ่งผู้ถูกกล่าวหา ก็ยอมรับสารภาพ แต่ว่าไม่ยอมให้ริบไม้ของกลางซึ่งตามกฎหมายนี้ให้ริบไม้ของกลาง เจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ มีไม้จำนวน ไม่นับ ไม่นเกิน ๔ คิวบิคเมตร เมื่อเจ้าหน้าที่จะปรับและริบไม้ด้วยก็เลยไม่ยอม จึงต้องส่งพนักงานผู้การฟ้องร้อง

ตามโรงศาล และขอเขียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบว่าที่เจ้าหน้าที่กระทำไปนั้น ได้กระทำไปตามระเบียบแบบแผนและด้วยบทกฎหมายตลอดถึงศาลก็ได้ดำเนินการพิจารณาพิพากษาไปแล้วเช่นนี้ก็ยอม ซึ่งว่าเจ้าหน้าที่ได้กระทำในทางที่ชอบ ที่ควรหวังว่าท่านสมาชิกคงจะได้เห็นใจเจ้าหน้าที่ในเรื่องนี้

นายล้วน เวกชาติกานน (นครปฐม) : ที่ท่านรัฐมนตรีตอบว่าศาลได้พิพากษาไปแล้ว ความจริงรายละเอียดข้าพเจ้าไม่คงพูดหมด เพราะเวลานี้เรื่องอยู่ในระหว่างอุทธรณ์ ถ้ามีไม้แปรรูปไว้ในความครอบครองนั้นเป็นการผิด แต่ที่นี้ไม่มีไม้เสือดาก แล้วจะเอามาปลุกบ้านปลุกเรือนอย่างนี้เป็นความเดือดร้อนใหม่ ถ้าเดือดร้อนแล้วท่านรัฐมนตรีจะคิดแก้ไขอย่างไรหรือไม่ ถ้าไม่แก้ไขก็ขอทราบว่ายี่สิบรัฐมนตรีเกษตร โดยท่านรัฐมนตรีจะไม่แก้ไขข้อนี้ข้าพเจ้าจะได้ทราบไว้ เพราะว่าการซื้อขายไม้แม้แต่คนในกรุงเทพฯ นี้ถ้ามีพ่อค้า ไม้ที่เราไปซื้อมาจากบ้านไม้แปรรูป ใครจะรู้บ้างว่าจะผิดกฎหมาย มีไว้ในครอบครองที่จะมาปลุกบ้านสร้างเรือนกันแบบนี้ใครจะรู้ใครจะทราบ ไปซื้อมาคิดจะมาปลุกมาตุ๊ก ไม่มีแล้วในครอบครองมี แต่ไปซื้อขายที่อาจจะหล่นหายก็ด้อยถูกจับแล้วก็ไม่เคยปรากฏการณ์ใน

กรุงเทพฯ แต่ว่าทางชนบทอย่างนี้ท่าน
 เห็นใจบ้างทีชื่อบุลา อยู่กับมีมามีมีทำมี
 คลองมีมีบ่าเขาลำเนาไพร คำนึงจะรู้ ได้
 อย่างไร จะเดามาปลูกบ้านสร้างเรือน
 บ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น ไม่ใช่ว่าตั้ง ๒๐
 ต้นหรือเพื่อการค้า จะมาปลูกบ้านจริง ๆ
 แล้วก็ถูกจับอย่างนี้แล้วจะรีบเลี้ยงอีก แกไม่
 รู้จะปรับแก้ก็ไม่ว่า แต่เมื่อจับขอเอาไว้
 ปลูกบ้านก็ด้วยเจตนา ด้วยสติคิดอย่างนี้
 ก็อยากจะทราบในฐานะ ท่านเป็นรัฐบาล
 ท่านจะได้กรุณาแก้ไขระเบียบการหรือวิ
 การหรือกฎหมายฉบับนี้อย่างไรบ้างหรือไม่
 หรือท่านจะปล่อยไว้อย่างนี้ เข้าใจว่า
 เกือบร้อยนี้คงจะเดือดร้อนโดยทั่ว ๆ ไป คง
 จะไม่ใช่จังหวัดนครปฐมจังหวัดเดียว
 จังหวัดอื่น ๆ ก็คงจะเช่นเดียวกันในกรณีนี้
 เพราะฉะนั้นจึงขอทราบว่าท่านจะได้กรุณา
 แก้ไขระเบียบการปฏิบัติเท่าที่แล้วมานี้ให้
 มันเหมาะสมเสียหน่อยจ้ะหาข้อแล้วก็ขอให้
 รู้และมีการขายก็ยืนยันว่าเป็นผู้ขาย แต่
 การที่ยังไม่ออกใบรับเพราะยังไม่ชำระเงิน
 อย่างนี้ต่อไปควรจะซื้อกันได้ ไม่ใช่ว่ามี
 ไว้เพื่อการค้าจะได้มีอุปสรรคอย่างไรบ้าง
 หรือท่านจะเอาคงไว้อย่างนี้ เพราะฉะนั้น
 ตามที่เรากล่าวอยากจะให้ราษฎรอยู่ที่ถิ่นเดิมที่
 อยู่ถนัดก็ควรจะเป็นอย่างนี้ไม่ได้ตามที่รัฐบาล
 เคยได้แถลงไว้ เพราะฉะนั้นจึงซักใน
 ข้อนี้ว่าเท่าที่ได้ปฏิบัติไปแล้วถูกต้องตามระเบียบ

แบบแผนหรืออะไรนั้น ถ้าหากว่าเช่น
 ข้าพเจ้าก็ยืนยันบ้างละ จะเขาราชราษฎร
 ทาท่านบ้างแล้วท่านจะว่าอย่างไร เป็น
 ว่าไม่ใช่ ไม่ใช่ซื้อที่แหล่งของพวกเขาต้น
 ๑๕๐ บาท ถ้าซื้อก็เป็นอย่างนั้นจับตะ แต่
 เมื่อถนนก็ไม่จับเวลาเกิดจับ แต่พอไป
 ถึงถ้าได้เงินแล้วเดี๋ยวนี้เขาไปปลูกบ้านก็ได้
 ไม่ใช่ไร เจ้าพนักงานของท่านเองแห่ง
 ราษฎร ไม่ใช่ ๕ คน ๖ คน มากมาย
 มาอย่างนี้ ยืนยันเป็นอย่างนี้ แต่เมื่อ
 ไปแล้วก็มีก็สลายขึ้นหน่อยก็ไม่ใช่
 อะไร เพราะฉะนั้นก็ขอยืนยันว่าเจ้า
 ของท่านปฏิบัติยังไม่ถูกต้องดี เพราะ
 การไม่เหมาะสม

นายสิน รวีวรรณ (รัฐมนตรีช่วย
 การกระทรวงเกษตร) : ขอตอบข้อซัก
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ในเรื่องการ
 ฝนฝน ก็ให้มีพระราชบัญญัติ
 อนุญาตให้ราษฎรขออนุญาตยกเว้นค่า
 หลวงเพื่อตัดฟันไม้มาสร้างหรือซ่อม
 บ้านเรือน ได้เป็นจำนวนครอบครัวหนึ่ง
 ๑๘ ครัวเรือนเรียบร้อยแล้ว แต่ถ้าการ
 อนุญาตโดยยกเว้นค่าภาคหลวงนั้นต้อง
 มีหนังสือเป็นหลักฐานคือต้องมีใบ
 อนุญาตด้วยเมื่อ
 ไม่ในครอบครองจะได้เอาออกอย่าง
 หน้าที่ในกรณีที่ท่านสมาชิกผู้มี
 นี้ ทางกระทรวงเกษตรก็จะได้
 เพื่อจะให้ราษฎรได้เข้าใจในวิธีรับ

จากบุคคลอื่น ว่าจะต้องให้มีหลักฐาน ไว้เพื่อ เวลาเจ้าหน้าที่มาตรวจจะ ใ้เอาออกแสดง เช่น หลักฐานการซื้อขากัน หลักฐาน เกี่ยวแก่ค่าภาคหลวงผ่านท่าน เหล่านี้ก็เป็นหน้าที่ที่ราษฎรซึ่งควรรู้ ซึ่งจะปฏิเสธ ว่าไม่รู้จักกฎหมายนั้นก็เป็นการยาก และอีกประการหนึ่งที่ท่านบอกกว่าที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ไม่ชอบเช่นเมื่อ ได้เงินแล้วก็ปล่อยไป คือว่า ได้เงินในทันที ท่านอาจจะหมายความว่าเจ้าหน้าที่นั้นกระทำไม่ชอบ คือว่า ได้ปรับด้วยส่วนตัวถ้าท่านมีหลักฐานประการใดก็นำมาขึ้นบันทึกกระทรวงเกษตร เพื่อกะ ทำเนียบการต่อไปได้ สำหรับในเรื่องนั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงเลย ไปอีกด้วยว่า ข้าพเจ้า เป็นผู้แทนราษฎร คนหนึ่งที่ได้ทำการต่อสู้ กับเจ้าหน้าที่ว่า ไม่มามากต่อมากเหมือนกัน เคยเอาคดีตาราง เคยเอาออกมามากต่อ มากแล้ว หากท่านมีหลักฐานในการที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ไม่ชอบ ไม่งามแล้ว ข้าพเจ้า ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรี อยู่ในกระทรวง เกษตร และในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร อย่างเดียวกับท่าน ข้าพเจ้าพร้อมที่จะร่วมมือตามระเบียบแบบแผนโดยเคร่งครัด

นายล้วน เวกชาติกานน (นครปฐม):
 กระผม ได้ ยิน ท่าน รัฐมนตรี ช่วย ว่า การ กระทรวงเกษตรท่านตอบข้อซักถามในเรื่อง ความเดือดร้อนของราษฎรเกี่ยวกับการซื้อ ขายน้ที่ท่านก็ได้ตอบกับกระผมว่าราษฎรจะ

อ้างว่า ไม่รู้จักกฎหมาย ไม่ได้ดูแล้วกฎหมาย มหาชนทุกคนต้องรู้ แต่ว่าก็ได้ไม่ค พิจารณาว่าถ้ามีกฎหมายจะต้องเป็นอย่างนั้น แต่ว่าที่นักขบวนการนั้นมีการจะรู้แต่ไหนนะ มันอีก เรื่อง หนึ่ง กระผมก็ได้เขียนแล้วว่า การซื้อไม้โดยสุจริตกรรมจากพ่อค้า ไม้ที่เอา ไม้มาขายนั้น และมีใบผ่านมาทางอำเภอ นั้นใครจะรู้ได้ข้อย่างไรท่านไม่ได้ตอบเลย ในขั้นนี้ ว่าควรระแก้ไขความเดือดร้อนนั้น หรือไม่ประการใด นโยบายของรัฐบาล นั้นก็ได้ มีอยู่ว่าจะ ให้ราษฎรกินดีอยู่ดีและมีที่อาศัยอยู่ดีกันดี แม้แต่ในเมืองหลวงก็ยัง สร้างอาคารสงเคราะห์ให้ ทำไม้ที่ในต่าง จังหวัดเช่นนี้ท่านจะปล่อยปลดละเลยอย่าง นั้น และท่าน ยังมุ่งชี้ว่า ราษฎรต้องรู้ กฎหมายก็ตามอุดมคติ และตามอุดมการณ์ ของท่านที่ท่าน ได้เป็นผู้แทนราษฎรมานี้ก็ ด้วยเหตุและผล ท่านก็คงจะได้ทราบว่า ความเดือดร้อนของประชาชนภายในเขต จังหวัดของท่านนั้นเป็นอย่างไร ท่านก็คิด จะแก้ไขเพื่อจะมาต่อสู้ในอุดมการณ์นั้น แต่ ขอประทานอภัย พอท่านมาเป็นรัฐมนตรี เข้า ท่านก็เลยลืมความทุกข์ยากลำบาก ของประชาชนกระนั้นหรือ ท่านจึงได้บอก ว่ากฎหมายนั้นต้องรู้ แต่ว่ากฎหมายเช่นนั้น มันอีกกรณีหนึ่ง เพราะมันไม่ใช่กฎหมาย มหาชน มันเป็นกฎหมายขอประธานโทษ การเจตนาารมณ์ของกฎหมายนั้น ถ้าดู

ไปซึ่งแล้วมันจะเป็นกฎหมายไป หรือจะเป็น
กตตรีชะประชาชน เพราะเหตุว่าผู้ซื้อโดย
ลุ่มจับขบวนจริง ๆ ก็ตั้งมีมีต ต้องรักโทษ
ต้องถูกพิงถูกรังอย่างนี้ และเป็นที่น่า
อานาจ เพราะ จับกันเดือนตุลาคมนี้ไป
อำเภอ ๒-๓ ครั้ง ไม่ยอมส่งฟ้องศาล จะ
ส่งฟ้องศาลก็ดูเหมือนเดือนมกราคมนี้แหละ
ท่านประธาน เพราะฉะนั้นเป็นนานมาเป็น
ระยะเวลาตั้ง ๔ เดือน แล้วการฟ้องศาลนั้น
ศาลจะได้วินิจฉัยไป อย่างไร ก็ตามแต่ข้อ
เท็จจริงข้าพเจ้ายังไม่กล่าว เพราะว่าถูกนัด
ไป แต่ว่าราษฎรก็ไม่สามารถจะไปได้
เพราะยึดคัตขัดสนจริง ๆ เงินทองก็ยังไม่
ข้าวปลาก็ไม่ได้อะไรเลยก็ยังไม่ได้อะไร
ต่าง ๆ . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณล้ม
ชักเลี้ยงบ้าง ชักเลี้ยงบ้าง อภิปรายมากแล้ว

นายถ้วน เวกชาลีگانน (นครปฐม) :
ชักแล้วครับ เพราะฉะนั้นจึง ขอถาม
รัฐมนตรีตั้งตั้งไปนี้ว่า อยากรู่ว่าท่าน
รัฐมนตรีจะแก้ไขไหม ความเดือดร้อนของ
ประชาชนที่อยู่ชนบทเช่นนี้ที่ช่วยแล้วโดยไม่ได้
เอาไปไปควบคุมไว้ หรือไม่ได้มีอะไร
ไว้ มันหายไปหมด เพราะคิดว่าเขามา
ขายโดยลุ่มจริตกรรม และพ่อค้าก็ขายอยู่
ประจำตลอดทุกฤดูกาล และขายอยู่เรื่อย ๆ
เวลานี้ก็ยังมีขายอยู่ เขาซื้อไว้ เขาไม่รู้ว่า
จะผิดถูกอย่างไร แล้วถูกจับอย่างนี้ ท่าน

จะหาทางแก้ไขอย่างไร ไม่ได้ซื้อไว้
การแล้ว ไม่ได้ซื้อไว้ทำอย่างหนึ่งอย่าง
เพื่อตั้งจะจะมีลูกบ้านการค้าอยู่ และ
มีนโยบายที่จะให้ประชาชนได้ยุติ
และมีที่อาศัยอยู่กินดีหรือไม่ ถ้าหา
ท่านมีแล้ว ท่านจะคิดแก้ไขปรับปรุง
ไร และจะทำได้เมื่อไร ไม่ใช่ว่า
อย่างนั้นอย่างนี้ เมื่อไรจะทำขอให้ท่าน
ท่านนี้แหละที่จะแก้ไขให้เร็วที่สุดเมื่อไร
ทราบระยะเวลา

**นายชิน รวีวรรณ (รัฐมนตรีช่วย
การกระทรวงเกษตร) :** กระทรวงเกษตร
ขอขออนุญาตของใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ว่า ที่ท่านจะให้ทางกระทรวงเกษตรให้
ผ่อนผันและช่วยเหลือในเรื่องเหล่านี้
ตามข้อเท็จจริงที่ท่านได้พูดมานั้นก็ว่าราษฎร
ไม่เข้าใจ ราษฎรไม่รู้ ซึ่งกระทรวงเกษตร
ก็จะ ได้หาทาง ให้เจ้าหน้าที่มา ไม่ประจำ
อำเภอต่าง ๆ แนะนำกำนันผู้ใหญ่บ้าน เพื่อ
ชี้แจงให้ราษฎรเข้าใจในการซื้อไม้ที่ผ่าน
มาตามท่านต่าง ๆ นั้น ให้เป็นหลักเป็นฐาน
ต่อไป ส่วนในเรื่องการที่จะให้ยุติกันดี
และมีที่อยู่นั้น ก็ปรากฏว่ามีกฎหมายว่า
ไม้อนุญาตให้ราษฎรได้ซื้อไม้ ยกเว้นค่า
ภาคหลวงอยู่แล้ว ดังนั้นก็ปรากฏอยู่ใน
กฎหมายแล้ว ซึ่งท่านสมาชิกก็ทราบดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมด
เวลาสำหรับกระทู้แล้ว ต่อไปพิจารณา

หมายเลข ๔ เรื่องที่ค้างการพิจารณา
จากคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่
๘๘/๒๕๑๐ (วิสามัญ ๒) ร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง

และขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบล
ตลาดบ้านดอน อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
จังหวัดสุราษฎร์ธานี คณะรัฐมนตรีเป็นผู้
เสนอ เจริญได้

(ถ้อยความ)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
และขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลตลาดบ้านดอน
อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนที่ดินเพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลตลาดบ้านดอน
อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เหตุผล

เนื่อง ด้วยใน ท้อง ที่ตำบลตลาดบ้านดอน ซึ่ง ขึ้นกับอำเภอ เมืองสุราษฎร์ธานี
จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีตรอกเล็กซอยน้อยและอาคารที่ปลูกสร้างขึ้นไว้เบียดเสียดคึกคักกัน
ไม่เป็นระเบียบ จึงเห็นสมควรจะสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ตามแนวเขตในแผนที่
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เพื่อป้องกันอัคคีภัย เพื่อบำบัดความสกปรกและความปลอดภัยของ
ประชาชน กับเพื่อให้แนวเป็นระเบียบและสวยงามตามหลักผังเมือง.

(ถ้อยความ)

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยาย ทางหลวง เทศบาล ใน
ท้องที่ตำบลตลาดบ้านดอน อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พ.ศ.

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ให้เวนคืน อสังหาริมทรัพย์ตาม ที่ได้ กำหนดเขตไว้ได้
พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ ตำบลบ้านดอน
อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งได้ทำการสำรวจเสร็จแล้ว
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช
๒๔๘๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลบ้านดอน อำเภอเมืองสุราษฎร์
ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สุราษฎร์ธานี เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริม
ทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืน อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลบ้านดอน อำเภอเมือง
สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้แก่เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างและขยาย
ทางหลวงเทศบาล โดยมีลู่กว้างของแนวทางตั้งปรากฏในแผนผังและตามบัญชีที่ดินแนบ
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะได้มีตประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และที่ตำบลที่อสังหาริม
ทรัพย์นั้นตั้งอยู่ด้วย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

**บัญชีที่ดินท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลตลาดบ้านดอน อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี**

พ.ศ. ๒๕.....

ที่	ระวางโฉนด	เลขที่ดิน	ชื่อเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครอง	เนื้อที่ตามโฉนด		เนื้อที่ออกคัดค้าน		หมายเหตุ
				ไร่	งาน	ไร่	งาน	
๑		๑	นางจันทร์ เติมศักดิ์	-	-	-	-	๕๐.๒๕
๒		๒	นางหญิง เติมรุภักดิ์	-	-	-	-	๓๘.๓๕
๓		๓	นางเสริมสวัสดิ์ พิรุณกุล	-	-	-	-	๒๕.๔๓
๔		๔	นางเกศ ภัทรานุกูล	-	-	-	-	๔.๕๐
๕		๕	นางสาย โรจนวิภาค	-	-	-	-	๒๘.๖๔
๖		๖	นางชุนกั (นายเตียง กาญจนสุข)	-	-	-	-	๑๓.๕๘
๗		๗	นางตมบุญ ชุ่มเกาะ	-	-	-	-	๔๔.๖๓
๘		๘	บริษัท นันทผลฯ	-	-	๑	-	๒๗.๗๓
๙		๑๑	นางสุน วงกุล	-	-	-	-	๔๒.๓๓
๑๐		๑๒	ร.ต. บุญสา ศวรมณกุล	-	-	-	-	๔๘.๓๓
๑๑		๑๔	นางฉายเพ็ญ ภัทรภักดิ์	-	-	-	-	๖.๑๔

ที่	ระวาง	โฉนดที่ดิน	เลขที่ดิน	ชื่อเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครอง	เมื่อตามโฉนด		เมื่อตัดถูกต้องตามประมาณ		หมายเหตุ
					ไว้	งาน	ไว้	งาน	
๑๒			๑๕	นายชอลิว ขอบประเสริฐ	-	-	-	-	๖.๑๕
๑๓			๑๗	นางแม่ ไชศรีโยม	-	-	-	-	๔๙๙.๗๕
๑๔			๑๘	นายตาเขียน เริ่มก่อฤกษ์	-	-	-	-	๔.๐๕
๑๕			๑๙	นางกิมผ่อง วรรณานนท์	-	-	-	-	๕๑.๗๑
๑๖			๒๐	นายเทพ วัชรพงษ์	-	-	-	-	๑๐.๒๑
๑๗			๒๑	บริษัทพัฒนาผลฯ	-	-	-	-	๘.๒๑
๑๘			๒๒	เสียว ฑะยะกิ	-	-	-	-	๙.๐๓
๑๙			๒๓	นางพรรณิ เจริญ	-	-	-	-	๑๓.๗๓
๒๐			๒๔	นางศกามาต สุประยูร	-	-	-	-	๙๙.๖๗
๒๑			๒๕	นางบุญช่วย วัฒนพานิช	-	-	-	-	๕๔.๕๔
๒๒			๒๖	นายเจนนิกษ์ บัณฑิต	-	-	-	-	๗๙.๑๐
๒๓			๒๗	นางยี่หว่า อึ้งฤกษ์	-	-	-	-	๒๗.๔๑
๒๔			๒๘	นายเจนนิกษ์ บัณฑิต	-	-	-	-	๗๔.๕๘

ที่	ระวาง	โฉนดที่ดิน	เลขที่ดิน	ชื่อเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครอง	เขตตามโฉนด			พื้นที่ปลูกตัดหน้ประมาณ			หมายเหตุ
					ไร่	งาน	วา	ไร่	งาน	วา	
๓๘			๕๖	นางกิมกี บุราคม	-	-	-	-	-	๑๓ ๑๑	
๓๙			๖๐	นายฮวด สุกดีสุวรรณ	-	-	-	-	-	๑๙.๙๙๗	
๔๐			๖๑	นางกิมจิว สุกดีสุวรรณ	-	-	-	-	-	๑๑.๒๒๓	
๔๑			๖๕	ศาลเจ้าแตงกว	-	-	-	-	-	๔.๙๙๒	
๔๒			๖๖	นางลิ่ง โควีประสิทธิ์	-	-	-	-	-	๔.๑๖	
๔๓			๖๘	น.ส. กิมสุ่น แซ่ฉั่ว	-	-	-	-	-	๕.๐๖	
๔๔			๖๙	นายเสียบ กัญจนสุข	-	-	-	-	-	๓.๙๙๕	
๔๕			๗๑	นายปรีชา มีรังคะเปาระ	-	-	-	-	-	๑๐.๕๗	
๔๖			๗๒	นางชลิฮัด ณ นคร	-	-	-	-	-	๑๐.๐๔	
๔๗			๗๓	ค.ญ. เต๋อ มีรังคะเปาระ	-	-	-	-	-	๖.๙๙๗	
๔๘			๗๔	นางชงกัย เฉลิมพงษ์	-	-	-	-	-	๓๐.๕๓๐	
๔๙			๗๕	ศาลเจ้าแม่ทนต์	-	-	-	-	-	๗.๐๔	

ที่	ระวาง	โฉนดที่	เลขที่ดิน	ชื่อเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครอง	เนื้อที่ตามโฉนด		เนื้อที่ถูกต้องตามประมาณ		หมายเหตุ
					ไร่	งาน	ไร่	งาน	
๖๔			๑๐๗	นายกำแหง ศรีสมปอง	-	-	-	-	๓๕.๕๕๕
๖๕			๑๐๘	นางเลียง แซ่ก้วย	-	-	-	-	๑๓.๓๑
๖๖			๑๑๐	นางหยก ศรีสมปอง	-	-	-	-	๑๒.๕๕๗
๖๗			๑๑๑	นายอนันต์ ศรีสมปอง	-	-	-	-	๑๕.๕๕๕
๖๘			๑๑๒	นางหยก ศรีสมปอง	-	-	-	-	๑๘.๒๒๖
๖๙			๑๑๔	นางกอบกาญจน์ ชัยรังค์	-	-	-	-	๕๗๘.๕๕๗
๗๐			๑๑๕	นางเอียง ศุขพิบูลย์	-	-	-	-	๑๐.๖๕๕
๗๑			๑๑๖	นางล้วน เทวีรุ่งสรรค์	-	-	-	-	๕.๑๕๗
๗๒			๑๑๗	น.ส. นุฎา สุวรรณกุล	-	-	-	-	๐.๕๕๕
๗๓			๑๑๘	น.ส. อรพรรณ สุวรรณกุล	-	-	-	-	๑๕.๕๕๒
๗๔			๑๑๙	นางกัมรินทร์ สวัสดิ์ฤกษ์	-	-	-	-	๑๑.๐๐
๗๕			๑๒๐	นายทอง นังคะประ	-	-	-	-	๑๕.๕๕๗
๗๖			๑๒๑	นายทอง นังคะประ	-	-	-	-	๑๕.๕๕๗

ที่	รางวัล	ชนิดที่	เลขที่เงิน	ชื่อเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครอง	พื้นที่ตามโฉนด		พื้นที่ปลูกตัดถนนประมาณ		หมายเหตุ
					ไร่	งาน วา	ไร่	งาน วา	
๑๔๐			๑๓๗	นางพิศ กาญจนพงษ์ เลียวเวชะกะ	-	-	๑	๑๔.๔๓	
๑๔๑			๑๓๘	นายชอด้ว ขณประเสริฐ	-	-	๑	๑๔.๕๔	
๑๔๒			๑๓๙	นายชอด้ว ขณประเสริฐ	-	-	-	๒๒.๕๐	
๑๔๓			๑๔๐	น.ส. ไชยวง แซ่โค้ว	-	-	-	๕.๓๔	
๑๔๔			๑๔๑	น.ส. นิต เมธมพงษ์	-	-	-	๕.๔๔	
๑๔๕			๑๔๒	เลียวเวชะกะ	-	-	-	๗.๕๗	
๑๔๖			๑๔๓	นายชอด้ว กุศล	-	-	-	๑๔.๐๗	
๑๔๗			๑๔๔	นางบุญช่วย วัฒนพานิช	-	-	-	๕.๑๑	
๑๔๘			๑๔๕	นางผ่อง บุญช่วย	-	-	-	๑๔.๒๕	
๑๔๙			๑๔๖	นางพรวณา กาญจนพงษ์	-	-	-	๒๒.๕๐	
๑๕๐			๑๔๗	นายจรนต์ บัณฑิต	-	-	-	๓๒.๕๗	
๑๕๑			๑๔๘	นายสงวน บัณฑิต	-	-	-	๑๐.๑๐	
๑๕๒			๑๔๙	นางตติง ฐวานิช	-	-	-	๑๐.๑๐	

ที่	ระวาง	ชนิดที่	เลขที่พิมพ์	ชื่อเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ครอบครอง	เนื้อที่ตามโฉนด		เนื้อที่ตกทอดตามประมาณ		หมายเหตุ
					ไร่	งาน	วา	ไร่	
๑๑๖			๑๖๖	นายภัย แซ่เง่า	-	-	-	๗๘.๓๐	
๑๑๗			๑๖๗	น.ส. วรณดี ชरणภวัช	-	-	-	๙๖.๒๔	
๑๑๘			๑๖๘	นายแจ้ง บุญประดับ	-	-	๑	๑๑.๕๐	
๑๑๙			๑๖๙	นายสกล สุวรรณกุล	-	-	-	๕๖.๖๔	
๑๒๐			๑๗๐	นายเลียบ สุวรรณกุล	-	-	-	๖๖.๕๖	
๑๒๑			๑๗๑	นายจิว แซ่ฮย	-	-	-	๗๑.๘๕	
๑๒๒			๑๗๒	นางสว่าง ศรายุทธ	-	-	-	๒๖.๔๓	
๑๒๓			๑๗๓	ศาลเจ้าชุกเกียน	-	-	-	๑๑.๘๔	
๑๒๔			๑๗๔	น.ส. มณฑา บึงสถร	-	-	-	๒.๘๘	
๑๒๕			๑๗๖	นางพงษ์เพ็ญ บึงสถร	-	-	-	๑๑.๕๖	
๑๒๖			๑๗๗	นางทิต แซ่ห้วง	-	-	-	๑๓.๕๐	
๑๒๗			๑๗๘	นายฉียง สุสัน	-	-	-	๑.๖๑	
๑๒๘			๑๘๓	นางสว่าง ศรายุทธ	-	-	-	๑.๒๓	

ปี	ระวาง	โน้มนำ	เลขที่กรม	ชื่อเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครอง	เนื้อที่ตามโฉนด		เนื้อที่ปลูกตัดถนนประมาณ		หมายเหตุ
					ไร่	งาน	ไร่	งาน	
๑๒๙๙			๑๙๘๔	นางเลออลักษณ์ แซ่ถั่ว	-	-	-	-	๕.๐๗๗
๑๓๐๐			๑๙๘๕	นายทองดีม เลาทกุด	-	-	-	-	๒๖.๙๘๔
๑๓๐๑			๑๙๙๙	ค.ส. เซาว์ แซ่โค้ว	-	-	-	-	๓.๙๗๗
๑๓๐๒			๑๙๙๐	นายถ่มก้วย แซ่โค้ว	-	-	-	-	๔.๓๖๖
๑๓๐๓			๑๙๙๑	นางกิมป้อ้ว สุวรรณกุล	-	-	-	-	๙.๔๓๓
๑๓๐๔			๑๙๙๒	นางเกา จักรางกุล	-	-	-	-	๙.๕๕๔
๑๓๐๕			๑๙๙๓	นางพรรณณี เจริญ	-	-	-	-	๙.๒๙๗
๑๓๐๖			๑๙๙๔	นายพิพัฒน์ สุวรรณกุล	-	-	-	-	๑๕.๐๑๘
๑๓๐๗			๑๙๙๖	นายบุญมณ กัตติบุญวงศ์	-	-	-	-	๓๙.๕๕๐
๑๓๐๘			๑๙๙๗	ขุนเศรษฐีภักดี	-	-	-	-	๙.๙๙๓
๑๓๐๙			๑๙๙๘	บริษัทพัฒนาผลพาณิชย์ จำกัด	-	-	-	-	๑๖.๒๒๕
๑๔๐๐			๑๙๙๙	นายผดุง วัชรพงษ์ (สะก๊วย พันธุ์อุดม)	-	-	-	-	๓.๒๒๕
๑๔๐๑			๒๐๐๐	นางสุจินต์ วงเจริญ	-	-	-	-	๓.๒๒๕

ที่	ระวาง	ชนิด	เลขที่	ชื่อเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครอง	เนื้อที่ตามโฉนด		เนื้อที่ถูกต้องตามประมาณ		หมายเหตุ
					ไร่	งาน	ไร่	งาน	
๑๔๒			๒๐๑	น.ส. เอออน เครษฐภักดี	-	-	-	-	๓.๒๕
๑๔๓			๒๐๒	น.ส. พวงผกา เครษฐภักดี	-	-	-	-	๓.๒๕
๑๔๔			๒๐๓	นางแสง เข่งกุล, นางไสยกอง แซ่โค้ว	-	-	-	-	๕.๗๕
๑๔๕			๒๐๔	นายผดุง วัชรพงษ์	-	-	-	-	๖.๑๐
๑๔๖			๒๐๕	ค.ช. สุเทพ นิตยาภรณ์	-	-	-	-	๓.๐๐
๑๔๗			๒๐๖	ค.ญ. พันพิศพา คงทวา	-	-	-	-	๓.๐๐
๑๔๘			๒๐๗	นางสาย อุณหไวทยะ	-	-	-	-	๓.๐๐
๑๔๙			๒๐๘	นายสุภโร วีระเกียรติ	-	-	-	-	๓.๐๐
๑๕๐			๒๐๙	นางอินทร์ อุณหไวทยะ	-	-	-	-	๓.๐๐
๑๕๑			๒๑๐	นางอัมพา จันทประ	-	-	-	-	๓.๐๐
๑๕๒			๒๑๑	นายดำรงค์ วัชรพงษ์	-	-	-	-	๓.๐๐
๑๕๓			๒๑๒	นายผดุง วัชรพงษ์, นางเสริมสวัสดิ์	-	-	-	-	๓.๐๐
๑๕๔			๒๑๓	พันธุ อุณ	-	-	-	-	
๑๕๕			๒๑๔	ธนาคารนครหลวงไทย	-	-	-	-	

ปี	ระวาง	ชนิด	เลขที่	ชื่อเจ้าของที่ดินหรือผู้ปกครอง	เขตตามโฉนด		เขตที่ถูกตัดจนประมาณ		หมายเหตุ
					ไร่	งาน	ไร่	งาน	
๑๕๓			๒๑๒	นางกัมเป็ง สวัสดิ์ฤกษ์	-	-	๑	๙๔.๙๔๔	
๑๕๔			๒๑๓	นางมี ทองใบ	-	-	-	๑๔.๙๕๕	
๑๕๕			๒๑๔	หลวงอุดมคุณรักษ์ (ขุนนาค ขวาคม)	-	-	-	๔๐.๐๐๑	
๑๕๖			๑๕๙	นางสินธุ์ บุรณคม	-	-	๒	๒๙.๗๗๕	
๑๕๗			๒๒๐	กิ่งสี, นายธนู, นายสุกทรัพย์, นายลัดดา	-	-	-	๙๕.๑๐๐	
๑๕๘			๒๒๑	นายบัว, นายสุย แซ่เลียง	-	-	-		
๑๕๙			๒๒๒	กิ่งสีกว้างตั้ง	-	-	-	๓๖.๔๙๖	
๑๖๐			๒๒๓	นายดู่กิ่ง แซ่เลียง	-	-	-	๓๘.๖๙๖	
๑๖๑			๒๒๔	นางเยี่ยม พวงสีกล	-	-	๒	๓๙.๕๒๒	
๑๖๒			๒๒๕	นายชุ่ม จักรางกูร	-	-	-	๐๐.๙๖๑	
๑๖๓			๒๒๙	นายศรีนุ ยะกมลตรี	-	-	๑	๒๙.๒๒๕	
๑๖๔			๒๓๐	นางสุ้มย ศิริเวช	-	-	-	๒๕.๓๙๖	
๑๖๕			๒๓๑	นายเดชม พรหมทอง	-	-	-	๒๑.๙๙๔	
๑๖๖			๒๓๒	นายศิริสิน กัญเกียรติกิจ	-	-	-	๒๙.๐๐๖	

ปี	ระวาง	โมเมนต์	เลขที่คน	ชื่อเจ้าของที่ดินหรือผู้ปกครอง	เขตตามโฉนด		เขตที่ถูกตัดถนนประมาณ		หมายเหตุ
					ไร่	งาน	ไร่	งาน	
๑๖๖			๒๓๒	นางสุเมย ศิริเวช	-	-	-	-	๑๐.๕๙๙
๑๖๗			๒๓๓	นางหุ้ม จันทวงกร	-	-	-	-	๖๕.๕๘
๑๖๘			๒๓๕	นายเกษม, นายไสว, นางนุ้ย สุนทวงค์	-	-	-	-	๑๑.๕๕
๑๖๙			๒๓๖	ขุนสมบัติพิทักษ์	-	-	๑	-	๕.๒๘๘
๑๗๐			๒๓๗	นางภา จันทวงกร	-	-	-	-	๑๕.๘๘๔
๑๗๑			๒๔๖	นายดี เอี่ยมมิ่ง	-	-	-	-	๐๐.๒๒๓
๑๗๒			๒๔๗	นายทิม ทองคำ	-	-	-	-	๔๔.๐๕
๑๗๓			๒๔๘	นางจันทร์ แซ่มไล่	-	-	-	-	๔๗.๑๑
๑๗๔			๒๕๙	นายวัฒน์ อินทรสมบัติ	-	-	-	-	๓.๘๘๙
๑๗๕			๒๖๐	นายลม ประจักษ์บาน	-	-	-	๑	๑๑.๕๙๙
๑๗๖			๒๖๑	นางกรรพำ วีระพันธ์	-	-	-	-	๑๘.๕๐
๑๗๗			๒๖๒	นางผิว จิตรภักดี	-	-	-	-	๒๖.๒๗๗
๑๗๘			๒๖๓	นางจันทน์ บุญสุนทร	-	-	-	-	๐.๖๗๗
๑๗๙			๒๖๔	นางกอบกาญจน์ ภูย์สงค์	-	-	-	-	

พลโท ประภาส จารุเสถียร (มีรัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กระทรวงมหาดไทยขอเสนอร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
ทางและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่
ตำบลตลาดบ้านดอน อำเภอเมืองสุราษฎร์-
ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. . . . หลัก
การในการเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างและขยาย
ทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลตลาด
บ้านดอน อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัด
สุราษฎร์ธานี เหตุผล เนื่องด้วยในท้องที่
ตำบลตลาดบ้านดอนซึ่งขึ้นกับอำเภอเมือง
สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีตรอก
เล็กซอยน้อยและอาคารที่ปลูกสร้างไว้เป็น
การเบียดเสียดยัดเยียดกัน ไม่มีระเบียบ
จึงเห็นสมควรที่จะสร้างและขยายทางหลวง
เทศบาลตามแนวเขตในแผนที่ท้ายพระราช
บัญญัตินี้ เพื่อบริการอันดีคือภัย เพื่ออำนวยความสะดวก
ความ สะดวกและ ความปลอดภัย ของ
ประชาชน กับเพื่อให้แนวเป็นระเบียบและ
สวยงามตามหลักผังเมือง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเพื่อเป็นการชี้แจงประกอขกับร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ และก่อนที่จะได้
ดำเนินการนี้ ได้มีการเกิดไฟไหม้ชั้นที่
ตลาดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน
พุทธศักราช ๒๔๙๒ ในโอกาสนี้เองทาง
กระทรวงมหาดไทยจึงพิจารณาเห็นว่า
สมควรที่จะจัดผังเมืองเสียใหม่ให้เป็นการ

ทันสมัยและเป็น ที่สะดวกสบายในการอยู่ดี
กินดีของประชาชน จึงได้จัดวางผังเมือง
ขึ้น และในการนี้ได้ประกาศใช้พระราช
กฤษฎีกากำหนดเขตเพื่อเวนคืนเมื่อวันที่ ๕
ตุลาคม ๒๔๙๒ และได้พยายามที่จะได้
ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา
หลายครั้งหลายครา แต่เนื่องด้วยประกอข
ก็เป็นการเปลี่ยนรัฐบาลบ้าง เป็นการเกี่ยว
กับการเลือกตั้งบ้าง พระราชบัญญัติฉบับนี้
จึงตกค้างมาจนบัดนี้ เพราะฉะนั้นในโอกาส
นี้เมื่อเป็นกาลเวลาจวนแจเช่นนี้แล้ว คือจะ
หมดเขตอายุของพระราชกฤษฎีกานี้ใน
วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๑ นี้ รัฐบาลจึงเห็น
เป็นการสมควรที่จะได้พิจารณาเสียในคราว
นี้ให้เสร็จสิ้น ไปเพื่อประโยชน์ต่อประชาชน
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนคร
ศรีอยุธยา) : กระผมได้อ่านร่างพระราช
บัญญัติในการเสนอเพื่อเวนคืนอสังหาริม-
ทรัพย์ของกระทรวงมหาดไทยในฉบับนี้
แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างนี้ว่าตามแผน
ผังนี้ซึ่งย่อมาตราส่วนไว้ ว่าร้อยละเท่ากับ
๒๐๐๐ แล้วไม่ได้จำกัดไม่มีรายละเอียด
ว่าเราจะเวนคืนเท่าไร กว้างเท่าไร เมื่อ
เป็นเหตุเช่นนี้แล้วก็รู้สึกว่าจะไม่สามรถที่จะ
รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ประการ
หนึ่ง รัฐบาลควรจะต้องพิจารณาว่าในการที่
ออกพระราชบัญญัติใด ๆ ที่ตีตีเป็นการเวน

คืนที่ดินของราษฎรเช่นนั้น บางกรณีก็เป็น
 ประโยชน์ แต่บางกรณีก็เป็นการทำร้ายความ
 เด็ดร้อนให้แก่ราษฎร โดยเหตุที่ราษฎร
 มีที่ดินในเขตเทศบาลเพียงเล็กน้อย เมื่อ
 มาถูกเวนคืนเสียเช่นนั้นแล้วจะหาที่อยู่ได้
 อย่างไร ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง
 เท่าที่กระผม ได้ทราบ มา และได้ อ่านร่าง
 พระราชบัญญัติเวนคืนมากก็หลายฉบับก็รู้สึก
 ว่ารัฐบาลแต่ละ รัฐบาล เมื่อมี พระราช
 บัญญัติเวนคืนที่ดินแล้ว เจ้าหน้าที่ที่ตั้งไว้
 ในการเวนคืนแต่ละครั้งนั้นก็ได้ออกความ
 เด็ดร้อนให้แก่ราษฎรนานาประการ โดยเฉพาะ
 เกี่ยวกับในการตีราคาในที่ดินนั้นซึ่ง
 ไม่เป็นธรรมประการหนึ่ง โดยตีราคาย่อม
 เยาเกินไป ไม่ได้ราคาซื้อขายในท้อง
 ตลาดในขณะนั้น ยิ่งกว่านั้นในการเวนคืน
 ที่ดินแต่ละครั้ง ไม่ได้พิจารณาถึงโดยรอบ
 คอบเป็นต้น ได้เคยมีกฎหมายออกในสภา
 เพื่อคุ้มครองทรัพย์สินที่ได้เวนคืนจากราษฎรมา
 แล้วครั้งหนึ่งทีแล้วมาให้แก่ราษฎร อันนี้
 จึงยอมเป็นการชี้ให้เห็นว่าการที่จะเวนคืน
 ทรัพย์สินของราษฎรนั้นเจ้าหน้าที่จะเคารพ
 สิทธิอันชอบธรรมของราษฎรเป็นส่วนใหญ่
 แต่การกระทำนั้นหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ จึง
 จึงอยู่ในการเวนคืนครั้งนี้ก็หมายความว่า
 เพื่อจะขยายถนนและเพื่อเป็นแผนผังในการ
 ป้องกันอัคคีภัย เราได้ประโยชน์ส่วนหนึ่ง
 ก็จริง แต่ประโยชน์ส่วนที่เสียคือโดยเฉพาะ

ราษฎรตามรายชื่อบุคคลจะถูเวนคืนมีทั้งหมด
 ถึง ๑๗๖ รายด้วยกัน แต่อย่างลิมว่า ๑๗๖
 รายด้วยกันนี้บางคนที่อาจจะมีที่ดินเพียง
 กว่าตารางวา บางคนก็อาจจะมีที่ดินเพียง
 ๑๐ กว่าตารางวา แล้วมาเวนคืน ถูกเวน
 คืนเสียเช่นนั้นแล้วรัฐบาลค้ำประกันหรือไม่
 ราษฎรจะไปอยู่ที่ใด หรือรัฐบาลได้เตรียม
 สถานที่เอาไว้ให้กับราษฎรที่ถูกเวนคืนใน
 ครั้งนี้เพื่อเป็นที่ทำมาหากินหรือเป็นที่อยู่
 อาศัยแล้วหรือยัง ก็ใครจะขอเรียนถาม
 รัฐบาล ถ้าเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้น ยิ่งกว่า
 นั้นใครจะขอกราบเรียนย้ำอีกครึ่งหนึ่งว่า
 ในแผนผังนี้ ไม่ได้แสดงเลยว่า การเวนคืน
 นี้ต้องการถนนกว้างเท่าไร จึงอยู่แม้จะ
 แสดง โปรดได้เบ็ดเตล็ดด้วยว่าทุกคนจะต้อง
 เอกซเบ็คในทางนี้จริง ๆ จึงสามารถจะดูออก
 เพราะในนี้เขาเทียบส่วน ไร่มาตรา ๑ เท่า
 กับ ๒,๐๐๐ อย่างนี้เราจะต้องมีเสกสม
 ะไรมาซึ่งจะรู้กัน เพราะฉะนั้นเมื่อจะ
 ให้ดีแล้วผมใครจะขอให้รัฐบาล ได้ถอนร่าง
 นี้กลับไปเพื่อ ได้ทำให้เสียยับเยินเสียก่อน
 เพื่อจะได้ทราบว่าถนนกว้างเท่าไร ประการ
 หนึ่ง และให้ทำรายละเอียดให้ดีกว่านี้
 สมาชิกทุกท่าน ไม่ใช่ว่าจะมีความรู้รอบตัว
 ในการที่จะสามารถจะอ่านแผนที่ได้ทุก
 บุคคลหมดก็หาไม่ได้ เมื่อเช่นนั้นแล้วการทำ
 มาจริงอยู่ แม้รัฐบาลจะได้บอกว่าเป็น
 นิตติมาหลายสมัยแล้ว เมื่ออดีตมาหลายสมัย

เช่นนี้ก็จะทำความละเอียดได้ ยิ่งกว่านั้น ประเด็นข้อไปก็ใคร่จะขอกราบเรียนว่าท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยได้ เตรียมเพื่อต้อนรับความเดือดร้อนของราษฎร ทั้ง ๑๗๘ รายหรือยัง ถ้าหากว่าราษฎร เหล่านี้ถูกเวนคืนไปแล้ว ไม่มีสถานที่อยู่ เช่นนี้ ท่านมีทางเตรียมไว้เรียบร้อยแล้วหรือ ยังประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในการ ตีราคาคืนแก่ที่ดินแต่ ละแห่ง นั้นท่าน ได้ คัง กรมการพิจารณาด้วยความ เป็นธรรม หรือ ยัง เพราะฉะนั้นรวมความว่า ผม ไม่ สามารถที่จะต้อนรับ พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ได้ ก็โดยเหตุนี้ประการแรกหวังว่าราษฎร จะได้รับความเดือดร้อนทั้ง ๑๗๘ รายใน การถูกเวนคืนครั้งนี้ ประการที่ ๒ ละเอียด ไม่ เพียง พอ ซึ่ง เรา ไม่ สามารถ จะ ดู ได้ ว่า ขยายออกไปกว้างเท่าไร ยาวเท่าไร ต้อง มาอ่านแผนที่แล้วต้องเอาเสกกลับเอาแบบ แล้วก็รู้สึกว่ามันเหลือวิสัยจึงใคร่ขอให้ทาง รัฐบาลโปรดไ้กรุณาให้ความสว่าง

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี): ข้าพเจ้า สนิบ สุนทร ร้าง พระ ราช บัญ ญัติ นี้ เพราะว่าตั้งแต่ ไฟไหม้บ้านดอนนี้ตั้งแต่วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๖ จะหมดอายุ ๕ ปีในวันที่ ๕ เดือนหน้านี้แล้ว และ ประชาชนพลเมืองนี้ร่ำร้องอยากจะให้เวน คืนเสีย เพราะว่าทางราชการนี้ ได้สำรวจ และปักแนวเขตไว้เรียบร้อยแล้วและที่บ้าน

ดอนนี้ ไฟไหม้เป็นครั้งที่ ๓ ครั้งที่ ๑ ที่ ๒ เวนคืนไปแล้วถนนหนทางกว้างขวางดีแล้ว นี้ครั้งที่ ๓ นี้ที่จะเวนคืนในคราวนี้ถ้า ได้เวน คืนตามพระราชบัญญัติแล้วละก็ ไฟจะไม่ ไหม้บ้าน ดอน และ ประชาชน พล เมือง ทั้ง ตลาดบ้านดอนเขายินดีเช่าสนับสนุนจะให้ เวนคืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ติดต่อกับผม ผมเองติดต่อกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยขอให้ ได้เวนคืนและทำในเร็ว ๆ นี้เถิดละ นี้ผมขอสนับสนุนให้ร่างพระราช บัญญัติฉบับนี้ ได้ ออก ไปและที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติจังหวัดอุทัยธานี ได้บอกว่าประชาชน พลเมืองจะเดือดร้อนนั้น ข้าพเจ้ารับรองว่า ไม่มี การเดือดร้อนเขายินดีทุกคนเลยให้ ได้ เวนคืน ไปและตามขนาดถนนหนทางที่เขา ทำนี้หลักเกณฑ์ก็มีอยู่แล้ว ข้าพเจ้าสนับสนุน ให้กฎหมายฉบับนี้ ได้ ออก ไป

นายสุธี ภูวนพันธ์ (สุรินทร์): การ เวนคืนที่ดินที่ตลาดบ้านดอนนี้รัฐบาลก็ได้ อนุมัติด้วยบทกฎหมาย ใน รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ ว่า เพื่อ เป็นการ จำ เป็น เพื่อ สาธารณูปโภค สำหรับข้าพเจ้านี้ก็เห็นว่า ตลาดบ้านดอนก็ควรที่จะ ให้จัดการทำถนน ใหม่เพื่อความปลุกตรึงของประชาชน แต่ ก็อยากเรียนถามรัฐบาลนี้ว่า การที่ออก พระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินมานี้ ในมาตรา ๒๘ แห่งรัฐธรรมนูญบอกว่าจะเวนคืนได้ แต่ว่าต้องชดใช้ค่าตอบแทนอันเป็นธรรมแก่

ชาวบ้าน ก็ยากจะเวียนตามทันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ท่านได้คิดจัดการแก้ไข คิดค่าตอบแทนให้แก่ผู้ที่ต้องถูกเวนคืนนี้เป็นจำนวนอัตราก่อสร้างใด เท่าไร แล้วท่านว่าท่าน จะจัด การคิด ราคา ค่าตอบแทน ที่ดินที่เวนคืนนี้ให้แก่ราษฎร ด้วยความเป็นธรรม ไม่เดือดร้อนแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่า พระราชบัญญัตินี้ ก็คงจะ ได้รับ ความ สนิบ สมนุ ขอบเวียนตามอย่างนี้

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): กระทรวงมหาดไทยขอขอบใจที่ท่านสมาชิกมีจิตใจในการเป็นห่วงใยต่อประชาชนที่จะต้องถูกเวนคืนที่ดินนี้ เรื่องการเวนคืนที่ดินนี้เป็นระเบียบราชการอยู่แล้วที่มีพฤติการณ์บังคับทุกชั้นของราษฎรหลายประการ เนื่องในการที่จะถูกเวนคืนที่ดินของตน ไปเพื่อสาธารณประโยชน์ สำหรับในเรื่องนี้ ได้เตรียมการที่จะมีค่าชดเชย ให้แก่เจ้าของที่ดินและ ได้มีการเตรียมการจัดหาที่ดินให้แก่ราษฎรไปอยู่ในที่อื่นสมควร ตามข้อตกลง ซึ่งจะเป็นการถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน และในการนี้รัฐบาล ได้เตรียมการ ตั้งงบประมาณไว้แล้วหนึ่งล้านบาท เพื่อเป็นการชดเชย สำหรับการชดเชยนั้น รัฐบาล ได้ทำแล้ว ดูเป็นการเห็นชอบตั้งท่านสมาชิกของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ชี้แจงเมื่อก่อนแล้วว่าราษฎรพอใจกับแรงรัดที่จะให้กระทำโดยด่วนด้วย

ช้าไป เพราะฉะนั้นในเบื้องต้นกระผมเห็นว่าเรื่องที่จะจะไปด้วยดี และตั้งใน รัฐบาล นี้ คง จะ เห็น ชอบ ด้วย กับ พระราชบัญญัติฉบับนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออนุญาตให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร

นายสอ อัง มารังกุล (บุรีรัมย์) ถ้ากรมร่างพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินนี้ ทรัพย์สินของรัฐบาลที่เสื่อมมานั้น ถ้าหาไม่ เราจะพิจารณาด้วยความเป็นธรรมแก่ข้าพเจ้ามีใจว่าบรรดาผู้แทนราษฎรทุกท่าน ไม่เฉพาะแต่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ย่อมจะเป็นห่วงประชาชนทุก ๆ คนเช่นเดียวกัน เพราะถือว่าเราเป็นผู้แทนของปวงชน ถ้าหากว่าจะมีสิ่งใดจะกระทบกระเทือนความเดือดร้อนและความเป็นอยู่ของประชาชนแล้ว เรานั้นผู้ซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรก็ย่อมจะมีความเป็นห่วง เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลเสนอร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้มา เราที่ย่อมพิจารณาไว้ก็ถือเป็นสองแง่หนึ่งเจตนาของ รัฐบาล นี้ก็มุ่งหวังที่จะทำความเจริญให้กับประเทศชาติเป็นส่วนใหญ่ และอีกอย่างหนึ่ง นั้นเราก็พิจารณาว่าเมื่อราษฎรที่ถูกเวนคืน ไปนั้นจะได้รับความเป็นธรรมหรือไม่ นี้เราก็ต้องพิจารณาดูอย่างนี้ เมื่อรัฐบาล ได้เสนอมาว่าจะให้ความเป็นธรรมและความเจริญต่อประเทศชาติเราก็อยากจะฝากข้อสังเกตแก่รัฐบาล

นี้ว่า รัฐบาลนั้นจะเริ่มทำให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเมื่อใด และงบประมาณเมื่อใด และถนนนั้นจะสร้างให้เสร็จเรียบร้อยในระบอบนานสักเท่าใด แล้วประชาชนมีทั้งหมดในบัญชีทางว่านั้นมี ๑๗๘ รายนั้น ได้พิจารณาด้วยความเป็นธรรมแล้วหรือยัง แล้วจำนวนราษฎร ๑๗๘ คนนี้หากว่าไม่มีที่อยู่อาศัย รัฐบาลจะพิจารณาสถานที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมแก่ภาคพิเศษของเขาหรือไม่ประการใด และรัฐบาลนี้ถ้าหากพิจารณาให้ยาวไปกว่านั้นว่าเหตุที่เกิดไฟไหม้ขึ้นเกิดเนื่องมาจากอะไร และจับผู้ต้นตอกระทำการให้เกิดไฟไหม้ขึ้นได้หรือไม่ พิจารณาความไปแล้วประการใด แล้วก็พิจารณาจะป้องกันจะมีให้เกิดได้อีกหรือไม่ เพราะฉะนั้นในการที่เราจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลก็ตาม หรือของบรรดาเพื่อนสมาชิกที่เสนอมาก็ตาม เราก็จะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย เพราะฉะนั้นเท่าที่ข้าพเจ้า ได้ลุกขึ้นมาซักถามรัฐบาลนี้ใครจะขอให้รัฐบาลชี้แจงให้พวกข้าพเจ้าที่ขังใจนี้ให้โดยละเอียดว่าเราสร้างถนนนั้นเมื่อใด งบประมาณเมื่อใด แล้วให้ตั้งกรรมการพิจารณาด้วยความเป็นธรรมที่จะชดใช้จำนวนเงินของประชาชนราษฎรทั้งหมด ๑๗๘ คนนี้เมื่อไร แล้วการตั้งกรรมการพิจารณานั้น ได้มีผู้แทนจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นผู้เป็นเจ้า

ของบ้านนั้นร่วมด้วยหรือไม่ เพราะตั้งผู้เจ้าของบ้านจังหวัดนั้นก็ได้ยื่นยื่นและรับรองอยู่แล้ว เรายังก็เป็นแต่เพียงว่าหากจะขอชี้แจงให้รัฐบาลชี้แจงข้อละเอียด แล้วก็จำนวน ๑๗๘ คนนี้ หากว่าเขาไม่มีที่อยู่อาศัย รัฐบาลพร้อมที่จะจัดที่อยู่อาศัยให้เขาตามสมควรหรือไม่ เมื่อใด หากรัฐบาลได้ชี้แจงความขังใจที่ข้าพเจ้าได้ฝากมานั้น เราก็เห็นว่าทั้งสองฝ่ายนั้นย่อมจะทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติเป็นส่วนรวม แล้วก็ไม่มีใครเดือดร้อนเราก็พึงพอใจและต้องการ

พลโท ประภาส จารุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กระทรวงมหาดไทยขอเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ในโครงการสำหรับที่จะสร้างเมือง ตามแผนผังนั้น เป็นโครงการของเทศบาลได้ กำหนดการไว้แล้วตามขั้นและกำลังเงินที่ได้กำหนดไว้ในส่วนรายละเอียดว่าเมื่อใด จำนวนเงินเท่าใด สร้างถนนกว้างยาวเท่าไรจะเสร็จได้เมื่อใด กระผมแถม มีความเสียใจเหลือเกินที่ไม่ได้เตรียมรายละเอียดมา หากท่านสมาชิกต้องการแล้ว ผมจะเรียกเรื่องตรวจสอบมาแล้วก็จะได้เชิญท่านสมาชิกไปดูได้ที่กระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความเป็นห่วงใยต่าง ๆ นั้น กระทรวงมหาดไทยเองก็ไม่ได้นิ่งเฉยใจ และไม่ได้

เพิ่งทำทีนี้เป็นแห่งแรก ได้ทำมาแล้วหลายแห่ง เพราะฉะนั้นก็จะพยายามทำทุกทางเป็นทาง ที่ยากก็ ยากเบา ความ เต็มใจของคน ประชาชนทุกวิถีทาง สำหรับเงินในการที่จะให้แก่ราษฎรนั้น ผมได้กราบเรียนแล้วว่ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณไว้ ๑ ล้านบาท พอคุ้มกับการที่ประมาณว่าจะจ่ายเงินให้แก่ราษฎรได้แล้ว ในเรื่องรายละเอียดต่างๆ นั้นก็จะต้องมีการกระทำกันต่อไปตามวิธีการเป็นการยืดยาวเวลานานอยู่บ้าง เพราะการสร้าง เมือง นั้นเรา จะ สร้าง กันใน วันเดียวไม่ได้หรือเดือนเดียวไม่ได้ ย่อมจะต้องค่อยทำค่อย ไปตามกำลังเงินและความร่วมมือของทั้งเทศบาล ท้องถิ่น และ รัฐบาลส่วนกลาง สำหรับในข้อที่ว่าจะให้ผู้แทนราษฎรได้เข้าไป เกี่ยวข้อง ควบคุม ได้หรือไม่ นั้นไม่เป็นปัญหา ท่านผู้แทนราษฎรของจังหวัด ย่อมมีหน้าที่ควบคุมการบริหาร ราชการ ในจังหวัด ได้ อยู่ตาม นัยแห่งกฎหมายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นมีสิ่งใดที่กระทำ ได้ตามกฎหมายทุกประการ

นายทองดี แสงเดช (สุราษฎร์ธานี): เวียนท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเองเป็นผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานีขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย เพราะ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวเดี๋ยวก่อน สนับสนุนหรือประเดี๋ยวก่อน เขาไว้ระยะหลังเดี๋ยวจะให้พูด เวลาเป็นระยะด้าน

นายทองดี อิศราชวิน (เชียงใหม่): ความจริงข้าพเจ้าขยาก็จะลุกขึ้นคัดค้านเสียที่ท่านก็ไม่ให้พูด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเดี๋ยวนี้ให้แล้วก็พูดเถอะ

นายทองดี อิศราชวิน (เชียงใหม่): ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เสนอนี้เข้ามาคือร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อ สร้าง และ ขยาย ทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลตลาดบ้านดอน อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อก่อนก็มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้หนึ่งแห่งจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ก็ได้ ทักท้วงแต่ที่ว่า ร่างฉบับนี้รู้สึกว่าจะตกบกพร่องอย่าง มาก ท่านประธานที่เคารพ เมื่อก่อนท่านรัฐมนตรีก็ลุกขึ้นมาอภิปรายแล้วว่ารู้สึกเสียใจไม่ได้เอาแผนผังอย่างละเอียดถี่ถ้วนมา ถมจนกว้างเท่าไร ยาวเท่าไร อย่างนี้ความจริงวันนี้ท่านน่าจะเอา มาไม่ต้องนำเสียใจรู้ อยู่แล้วว่าเราพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควร จะเตรียม มาพร้อม หมดสมาชิก ก็โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง ฝ่าย ด้านซึ่งข้าพเจ้าเป็นฝ่ายค้านอิสระของราษฎร ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าต้องการซักอย่างละเอียดถี่ถ้วน นี้ท่านก็บอกเสียใจไม่ได้เอามา หรือถ้าสมาชิกจิตใจอะไรก็ไปติดต่อกับ ท่าน อะไร เหล่านี้ อย่างนี้ ไม่ถูก ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี

รู้ว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ท่านจะเข
 ้แผนผัง รายละเอียด ถัดวันเดียวกัน ท่านโทร-
 ศัพท์เรียกให้เจ้าหน้าที่ของท่านเข้ามาได้ไหม
 เพื่อจะได้ มาชี้แจงแสดงในสภานี้ให้ได้รับ
 ทราบไว้ด้วย ก่อนที่จะลงมติว่าจะรับร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ แล้ว
 นอกจากนั้นบัญชีนี้ ท่านประธาน ราย
 ชีทั้งหมดด้วยกัน ๑๗๘ ราย มีบัญชี
 ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ยังบกพร่องอยู่ ท่านลองคิดว่า เมื่อที่
 ตามโฉนดกับเนื้อที่ถูกต้องตามประมาณท่าน
 ประธานโปรดคิดว่าเนื้อที่ถูกต้องตาม
 ะทำไม่ท่านถึงลงได้ อย่างของนางจันทร์
 เกลิมศักดิ์ ๘๐.๒๕ ไร่ นางจันทร์ เกลิมศ
 ษณ์ศักดิ์ ๗๘.๓๕ ไร่ อะไร เหล่านี้จนถึง
 ๑๗๘ ราย ท่านลงไว้ละเอียดถ้วน จน
 ที่ท่านจะไปตัดที่ดินให้เขาท่านลงได้ แต่มี
 ข้าพเจ้าสงสัยว่าเนื้อที่ตามโฉนดทำไม่ ท่าน
 ไม่แสดงมา ทำไม่ท่านแบลิ่งค์ (blank) ไว้
 อย่างนี้ ปลั้วว่างเปล่าอย่างนี้ หมายความว่า
 ว่าท่านลงเนื้อที่ตามโฉนดมาให้เทียบเคียง
 ดูแล้วว่าราษฎร มีเนื้อที่เท่าไร และถูก ตัด
 ถอนเท่าไร อย่างนี้ท่านออกมาชี้ผู้มีเกียรติ
 ในนี้จะได้พิจารณาได้ละเอียดถ้วน
 ท่านประธานที่เคารพ ที่นี้บางรายอย่าง
 เช่นสมมติว่ามีเนื้อที่ดินประมาณสัก ๑๑๐
 ไร่ อย่างนี้เป็นต้น เช่นอย่าง เข้า พล
 งาม ๆ นางจันทร์ เกลิมศักดิ์ นี้ เนื้อที่ตาม

โฉนดสมมติเขามี ๑๐๐ ไร่อย่างนี้แล้ว ถูก
 ตัดไปเสีย ๘๐.๒๕ ไร่ นี้ แล้วเขาจะอยู่
 ได้อย่างไร ที่ก็ไม่ถึง ๑๐ ไร่จะไปอยู่ได้
 อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ อันนี้เป็
 ความบกพร่องของกระทรวงมหาดไทย ท่าน
 ควรจะเขียนรายละเอียดมา เมื่อที่ตามใน
 หน้าโฉนดเท่าไร ความเขียนให้หมด ก็ไม่
 เห็นมันเสียหลายอะไร จะว่าเปลืองน้ำหมึก
 ก็ไม่เปลือง ท่านประธาน ท่านขัดแบลิ่งค์
 ไว้อย่างนี้ยังเปลืองใหญ่ ไม่ได้ความเสีย
 ด้วยอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงขอว่าไม่เห็นด้วย
 บกพร่องมาก นี้ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยจะรับได้ไหม ข้าพเจ้า
 อยากจะขอ ร้องให้ท่าน โทรศัพท์ ไปเดี๋ยวนี้
 ให้เจ้าหน้าที่ของท่านโดย เฉพาะอย่างยิ่งที่
 ควบคุมเทศนาถ เราเข้ามาแนกกันในสภานี้
 ซึ่เพื่อให้สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ได้ทราบ
 อย่างละเอียดถ้วน จะได้ไหม อันนี้
 ประการหนึ่งก็ประการหนึ่งท่านประธานที่
 เคารพ ข้าพเจ้ายังตั้งใจและสงสัย ทุก
 ครั้งที่มีการ เวเน คิน ที่ดิน ของ ราษฎร เพื่อ
 ประโยชน์ส่วนรวม ของรัฐ เป็นต้น แล้ว
 ราษฎรเจ้าของที่ดินมัก ได้รับความเดือดร้อน
 ท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่
 ฝ่าย ประเมิน ราคาที่ดิน อย่างนี้ เป็นต้น
 อยากจะ ขอเรียน ถามว่า เจ้าหน้าที่ของท่าน
 ะที่ท่านจะชด ใช้ค่าที่ดิน ที่ท่านบอกว่าตั้ง
 งบประมาณ ไว้ถึง หนึ่ง ล้าน บาท นั้น ะ

ข้าพเจ้า อยากจะ ขอลเรียน ถามว่าท่านจะจ่าย
 ค่าที่ดิน ให้เขา ณะใน ราคาตาม ทั้ง ตลาด
 บัจจุบันนี้ อย่างนั้นใช่หรือไม่ หรือว่าจะ
 ให้เจ้าหน้าที่ ของ ท่าน คีราคา ที่ดิน ได้ตาม
 ถ้าพอใจ ท่านประธานที่เคารพ และขยาก
 จะขอ ถาม ท่าน รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวง
 มหาดไทย ว่า เวลาที่ ที่ดินใน เขตเทศบาล
 เมืองสุราษฎร์ธานีหรืออำเภอบ้านดอนนั้นที่ดิน
 ตารางวาหนึ่งราคาเท่าไร แล้วไปเปรียบ
 เทียบดูกับที่ดินอำเภอพุนพินนะราคาตาราง
 วาหนึ่งเท่าไร มัน แตกต่างกันสัก เท่าไร
 แล้วนอกจากนี้ถ้าหากว่ากรรมการ ประเมิน
 ราคาที่ดินของท่าน ไปประเมินราคาของเขา
 ถูก ถูกกว่า ราคา ทั้ง ตลาด อย่างนี้แล้ว
 รัฐบาลนี้ รับผิดชอบ หรือว่าเขาจะไป จัดหา
 ซ้ำที่ดินใหม่ได้ เมื่อก่อนท่านก็บอกแล้วว่า
 ทางรัฐบาล ได้จัดหาที่ดินให้แก่ราษฎรเหล่านี้
 ๑๗๘๘ รายแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะทำขอให้
 ท่านย้ำในที่ประชุมนี้ว่าท่าน ได้จัดหาสถานที่
 ที่ให้เขาไปอยู่ที่ใหม่ แล้วข้าพเจ้าก็แน่ใจ
 ท่านประธานที่เคารพ แรกเริ่มเดิมทีเขาอยู่
 ในเขตเทศบาล ถ้าทางรัฐบาล ไปเช่าที่ดิน
 เขาหมด เวณคืน เขาหมด อย่างนี้แล้วให้เขา
 ไป อยู่ นอก เขต เทศบาล ตั้ง ๒๐ - ๓๐
 กิโลเมตรหรือ ๑๐๐ กิโลเมตรนะ เขา
 จะไปใหม่ เป็นไปไม่ได้ ถ้าท่านประธาน
 เองท่านก็ คง ไม่ไป เพราะเรามีอาชีพทำมา
 หาเลี้ยงชีพค้าขายประจำวันในเขตเทศบาล

แล้วนี่ พอเวนคืน ที่ดินเขาแล้วรัฐบาล จัดให้
 ไปอยู่ไหนตลอดหัวฟ้าเขยว่นนี้แล้วใครจะไป
 บ้าง ข้าพเจ้าขอถามอย่างนี้ นีท่านรัฐมนตรี
 ว่าการ กระทรวง มหาดไทย จะกรุณาชี้แจง
 ให้ชัดเจน แจ่ม แจ้ง จะได้ ไทม เรื่อง นี้
 ข้าพเจ้าอยากจะทำขอความกรุณาท่านได้ชี้แจง
 ให้ทราบด้วย ก่อนที่จะลงมติรับหลักการ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

นายล่อง แสงเดช (สุราษฎร์ธานี):
 เรื่องที่ท่านสมาชิกค่านนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า
 รู้ดี ข้าพเจ้าเป็นผู้แทน ราษฎร ใน จังหวัด
 สุราษฎร์ธานีไม่ได้ ใน ๑๗๘๘ รายนี้
 ข้าพเจ้าเอง ได้ ไปทาบตามและ ไปถามถึง
 เจ้าตัวแล้วว่า ใครมีความเดือดร้อนหรือไม่
 เขาก็ตอบว่า ไม่มีใคร เดือดร้อน ขอให้
 รัฐบาลรีบเวนคืนเสียเร็ว ๆ เด็ด จะได้
 สดางดีเข้ามาใช้ ส่วนที่ว่ารัฐบาลจะไม่มี
 เงินหรือว่าจะจัดการประการใดนั้น กฎหมาย
 นั้นมีอยู่แล้ว กฎหมายเวนคืนนั้นก็มีอยู่แล้ว
 ขอให้เข้าใจไว้ด้วย แต่ว่าข้าพเจ้าเองไม่
 ใช้ผู้รู้กฎหมาย ได้ทราบและดูไว้บ้างพอ
 เป็นเลา ๆ เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าเอง
 ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอันนี้
 ของรัฐบาล เท่านั้นครับ

นายสาคร กลิ่นผลกา (พังงา): เรื่อง
 พระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้ กระผมก็ยัง
 มีข้อข้องใจอยู่เล็กน้อย แต่ความจริงแล้ว
 ในเรื่องการเวนคืนและกัทำในสิ่งที่ไม่ดีให้

มันดีขึ้น เราก็เห็นอยู่แล้วทั้งทวีปของโลก
นี้ซึ่งไม่ใช่ดั่งเขาสุนัข ได้มีตัวอย่างอยู่แล้ว
เพลิงไหม้ รัฐบาลก็พยายามจัดแจงเวนคืน
และก็จัดตัดถนนหนทางปลูกอาคารสร้างก็มี
ความสง่าผ่าเผย สสมควรแล้วที่รัฐบาลจะ
ได้จัดการอย่างนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ว่า
มีข้อข้องใจและเคยมีผ่านสภาแล้ว เรื่อง
เค็ดครั้นเรื่องการเงิน การเงินที่เวนคืนไป
แล้วโดยมากสมัยก่อนๆ ผู้แทนราษฎรหรือ
ราษฎรก็ร้องมา เมื่อได้รับเวนคืนไปแล้ว
กว่าจะได้เป็นระยะตั้งปีสองปี เป็นการ
เค็ดครั้นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า
เป็นห่วงในเรื่องนี้อย่างมาก เพราะฉะนั้น
จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาลว่า เมื่อได้รับมรดกจาก
สภานี้ไปแล้ว เวนคืนไปแล้ว ท่านจะจัด
เงินจำนวนที่เจ้าของที่ดินจะได้นี้ในระยะเร็ว
สักเท่าไร หรือช้าสักเท่าไร และอีก
ประการหนึ่ง ในเรื่องเจ้าหน้าที่ในการจ่าย
เงิน ก็ส่วนมากที่แล้วมาก็มีการตุกติกกันในเรื่อง
เรื่องว่าจ่ายช้า ถ้าใครรับยื่นหนังสือก็
เปอร์เซ็นต์อะไรเหล่านี้มันเกิดขึ้น เพราะ
ฉะนั้น นี่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเองมีความเป็น
ห่วงอย่างมาก ถ้าพยายามขยำให้เจ้าหน้าที่
ของท่านมีการ ตุกติกแก่ราษฎร ขยำซัก
เปอร์เซ็นต์ของเขาจ่ายไปด้วยความยุติธรรม
และให้ความเป็นธรรม หรือจ่ายให้เป็น
การรีบด่วน อย่าให้เห็นนานกว่าที่ควรที่จะ
เป็น เพื่อเขาจะได้ไปลงทุนในการก่อสร้าง

ที่อยู่อาศัยหรือจัดซื้อที่ดินใหม่ เช่นนี้
กระผมจึงขอเรียนถามว่าถ้ารัฐบาลนี้ได้
รับมรดกจากสภานี้แล้ว จะจ่ายให้เขาภายใน
ไม่กี่เดือน ถ้าว่าเกินกว่า ๖ เดือน กระผม
จะไม่รับแน่ นอกจากนั้น กระผมก็ยินดีที่จะ
รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายทง นิยมะสินธุ (นนทบุรี) :
ข้าพเจ้าเห็นว่าได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว
ขอเสนอให้ยึดอภิปราย ผู้ใดเห็นด้วย โปรด
รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

**นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนคร
ศรีอยุธยา) :** กระผมขอเปิดอภิปรายต่อไป
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป
จะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะยึด
อภิปรายหรือเปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็น
ควรจะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายได้แล้ว โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอัน
ว่าปิดอภิปราย

**นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนคร
ศรีอยุธยา) :** ผมขอชี้ประเด็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี
สิทธิชี้ประเด็นหรือยกท่าน ไม่ต้อง ชี้ประเด็น
สำหรับรัฐมนตรีหรือผู้เสนอเท่านั้น คุณจะ
ชี้ชี้ครั้งแรก คุณไม่ชี้เสียก็แล้วไป คุณไม่
ได้ชี้ครั้งแรกแล้ว ต่อนี้ไป ข้าพเจ้าจะขอให้
ประชุมวินิจฉัย . . .

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
เดี๋ยว ท่านประธานครับ เมื่อก่อนท่าน
รัฐมนตรียังไม่ได้ออก ข้าพเจ้าซักถามท่าน
ก็ยังไม่ได้ตอบ พอท่านจะยกมือ สมาชิก
ก็ลุกขึ้นมาคัดอภิปรายเสียอย่างนี้ ขอทราบ
ข้อเท็จจริงเสียก่อน ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอา
หรือยกท่าน บัดนี้ก็ปรายแล้ว ไม่ต้อง บัด
นี้ก็ปรายแล้ว นั่งเถิด

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ท่านรัฐมนตรีท่านก็เตรียมจะตอบ ท่านก็ไม่
ให้พูด ท่านก็ชี้ฝ่ายนักบัตอภิปรายเสีย
อย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อนี้ไป
จะขอที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย คือไม่รับหลักการ โปรดยก
มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ ตั้งคณะกรรมการสามัญ
หรือวิสามัญ

**พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :** คณะ
กรรมการสามัญการปกครอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอ
เสนอตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภา

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ผมขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
และโดยเฉพาะ อย่างนี้ ส.ส. จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ๒ ท่าน ไม่ได้เป็นกรรมการ
ฝ่ายปกครองเลย เป็นเจ้าของบ้านเมืองของ
เขาด้วย เพราะฉะนั้นขอเสนอตั้งกรรมการ
วิสามัญ ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดเห็น ควรตั้ง คณะกรรมการสามัญ
ประจำสภาโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงตั้ง
คณะกรรมการสามัญประจำสภาขอการ
ปกครองแปดชุดด้วยกันในวัน

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐ-มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): แปรญัตติ ภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: รัฐบาล ขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เรื่องนี้ก็ไม่น่าจะเป็นปัญหา เพราะว่าทาง ฝ่ายรัฐบาล ก็ว่า เห็น ตีเห็น ซอย ด้วยแล้ว ข้าพเจ้าขอพิจารณารวดเดียวเพื่อรักษาเวลา ของสภาและโดย ไม่ต้องเปลี่ยนแปลง ประชุม กรรมวิธีการ ขอพิจารณารวดเดียว ท่าน ประธาน ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่ได้ ท่าน ต้องเสนอเป็นหนังสือ คู่ข้อบังคับ รัฐบาลเท่านั้นถึงจะเสนอได้

นายทองดี อีสราชีวิน : (เชียงใหม่) ถ้าเป็นอย่างนั้นข้าพเจ้าขอเสนอแปรญัตติ ภายใน ๑ วัน ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เอา อย่างนั้นก็ได้อ่าน ผู้ใดเห็นสมควรแปรญัตติ ภายใน ๑ วัน โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้ใดเห็นสมควรแปรญัตติภายใน ๓ วัน โปรด ยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ต่อไป พิจารณาทมาเลข ๒ ร่างพระราชบัญญัติ ยศทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) เชิญเสนอได้

(ล่าเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติยศทหาร(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยยศทหารโดยให้นายทหารที่มียศจอมพล จอมพล เรือ จอมพลอากาศ รับราชการเช่นเดียวกับข้าราชการทั่วไป

เหตุผล

ตามที่มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติยศทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่ง ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยศทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๗ บัญญัติให้ นายทหารที่มียศจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศ รับราชการอยู่จนตลอดชีวิตนั้นไม่ เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในเรื่องนี้เพื่อให้นายทหารดังกล่าวรับราชการเช่น เดียวกับข้าราชการทั่วไป.

(ลำดับ)

ร่างพระราชบัญญัติสหหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสหหาร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสหหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติสหหาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสหหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๒ การถอดหรือการออกจากยศสัญญาบัตร จะกระทำโดยประกาศพระบรมราชโองการ ”

(เนื่อง จาก ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีกิจธุระ ขุนวิจิตรลักษณ์วิทยา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน)

พลเอก ถนอม กิตติขจร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติ ยศ ท.ท.ท.

(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๑ ด้วยหลักการ และเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยยศทหาร โดยให้นายทหารที่มียศ จอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศ รับราชการ เช่นเดียวกับข้าราชการทั่วไป

เหตุผล ตามที่มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติยศทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยศทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๗ บัญญัติให้นายทหารที่มียศจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศ รับราชการอยู่จนตลอดชีวิตนั้นไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในเรื่องนี้เพื่อให้แก่นายทหาร ดังกล่าว รับราชการ เช่นเดียวกับข้าราชการทั่วไป

นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้วรัฐบาลขอชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติม เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗ เสนอพระราชบัญญัติยศทหาร (ฉบับที่ ๕) แก้ไขความในมาตรา ๑๒ ดังนี้ มาตรา ๑๒ การลดหรือการออกจากยศสัญญาบัตรจะกระทำได้โดยประกาศพระบรมราชโองการ นายทหารที่มียศจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศ ให้รับราชการอยู่จนตลอดชีวิต ข้อความตอนหลังนี้เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มเติมขึ้นจากมาตรา ๑๒ เดิมนั่นเอง รัฐบาลปัจจุบันพิจารณาเห็นว่า การที่กฎหมายบัญญัติให้นายทหารที่มียศ

จอมพล รับราชการ อยู่จน ตลอดชีวิตนั้น ไม่เป็นการเหมาะสม กล่าวคือกฎหมาย บำเหน็จ บำนาญ ข้าราชการ ได้วาง หลักเกณฑ์ว่า ข้าราชการ ที่มีอายุราชการครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้วให้ปลดจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ แม้กฎหมายปัจจุบันจะ บัญญัติให้ต่ออายุราชการได้คราวละ ๑ ปี จนถึงอายุ ๖๕ ปีก็ รัฐบาลก็เห็นว่า การต่ออายุนั้นเป็นการล้าสมัย ไม่สมควร และมีความเสี่ยงกล่าวว่าเป็นการ ไม่เที่ยง ธรรมเล็กน้อยที่รักมักที่ชัง จึงได้ขอหลักเกณฑ์ ไม่ต่อ เกษียณอายุให้แก่ ข้าราชการ ทหารและพลเรือน โดยทั่วถึง กันแต่จะได้เสนอพระราชบัญญัติ บำเหน็จ บำนาญ ให้เป็น ไป ตามหลักเกณฑ์นี้โดย ไม่มีการ ต่อเกษียณอายุ นายทหารที่มียศจอมพลก็เป็นข้าราชการเช่นเดียวกัน การที่กฎหมายให้รับราชการอยู่จนตลอดชีวิตก็เป็น การ เหลื่อมล้ำกับข้าราชการทหารหรือพลเรือนอื่น ๆ จึงควรปรับปรุงเสีย ให้เป็นการ เหมาะสมและเที่ยงธรรม ตามข้อเท็จจริง นายทหารที่มียศจอมพลล้วน มากก็มีอายุสูงแล้ว บางท่านจึงมีสุขภาพ ไม่สมบูรณ์จึงช่วยอยู่เสมอ บางท่านก็ใคร่ จะได้รับโอกาสพักผ่อนเพื่อหาความสงบสุข เมื่อ มีกฎหมาย บังคับอยู่เช่นนี้ก็เป็น การ ผิด ความ เป็นจริง และ ขัดต่อเจตนารมณ์ของ ท่านเหล่านั้นแม้จะลาออกจากราชการเพราะ บำนาญก็ทำไม่ได้ อาจมีข้อกล่าวได้ว่านาย

ทหาร ที่มียศจอมพล ย่อมมีคุณงามความดี และมีคุณวุฒิพิเศษ การที่ให้อยู่ในราชการ ก็อาจได้รับ คำปรึกษาหารือจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้น ถ้าให้ขอยกจากราชการไปเลยก็ไม่มีทางที่จะให้ท่าน ได้ใช้คุณวุฒิให้เป็นประโยชน์แก่ราชการทหาร ในข้อนี้ ท่านผู้มียศจอมพล แม้จะขอยกจากราชการไปแล้วก็ยัง ได้ชื่อว่าเป็นนายทหารกองหนุน เมื่อทางราชการทหาร มีราชการที่จะปรึกษาหารือ ก็อาจ ขอ คำปรึกษาหารือจากท่านได้ หรือ อาจ เชิญท่านเป็นที่ปรึกษาตามคุณวุฒิ และ สมรรถภาพ ของ ท่านเฉพาะกาลนั้นได้ อยู่ แล้ว โดย ไม่ต้องบังคับให้รับราชการจนตลอดชีวิต จึงเห็นควรที่จะแก้พระราชบัญญัติฉบับนี้เสียใหม่ โดยตัดวรรค ๓ ของมาตรา ๑๒ ในพระราชบัญญัติฉบับที่ ๕ ออกเสีย ข้อความในมาตรา ๑๒ ใหม่ นี้จึง เป็นไปตาม บทบัญญัติเดิม ก่อน การแก้ไขฉบับที่ ๕ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๑ นั้นเอง ข้อความที่จะตัดออกนั้นก็คือข้อความที่ว่านายทหารที่มียศจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศ ให้ได้รับราชการอยู่จนตลอดชีวิต ข้อความตอนนี้ได้ตัดออก

ผู้ทำการ แทน ประธานสภา ผู้แทนราษฎร : ที่นี้เป็นการอภิปรายของฝ่ายค้าน

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) : กระผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติซึ่งรัฐบาลได้เสนอมานี้ในวาระนี้แล้ว กระผมมอง

เห็นว่าถ้า รัฐบาลจึงมีความรับผิดชอบที่จะมา พระราชบัญญัติชนิดนี้เข้ามา ในสภาในขณะประเทศชาติบ้านเมืองเดือดร้อน เพราะความอดอยาก นั้นสถานหนึ่งเดือดร้อนในฐานะที่รัฐบาลเองประกาศว่าภาวะการณ์และสถานการณ์ของโลกอยู่ในภาวะปกติ เช่นได้มีการติดตั้งจรวด และมีการซ้อมขีปนาวุธด้วยกัน ทางที่จะก่อสร้าง ครามี่ขึ้นมาเรื่อย ทำไม่ รัฐบาลจึงรับผิดชอบจะเอากฎหมายฉบับนี้ให้เข้ามา ในกรณีที่ไม้ออกกฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่รัฐสภาแล้วจะทำให้ประเทศชาติเสียหาย ไปล่มจม ไปโดยในขณะนี้เช่นนี้ หรือ ทำไม่ ไม่เอากฎหมายที่จะแก้ไขครามี่ เดือดร้อนของราษฎรเข้ามาเสียก่อน หลายอย่างที่ควร จะ ได้เอาเข้ามา ข้อนี้ ข้อนี้ที่ลัดแม้แต่ร่าง พระราชบัญญัติของ กระผมที่ได้เสนอเข้ามาสู่รัฐสภา คือร่างพระราชบัญญัติที่จะเอากรมตำรวจในแผ่นดินเข้ามาขึ้นต่อสภาผู้แทนราษฎร ข้อนี้เป็นเรื่อง ไทใหญ่ยิ่งกว่ากฎหมายฉบับนี้ด้วยซ้ำไป ทำไม่ กระผมจึงว่าเรื่อง ไทใหญ่ก็ เพราะเหตุว่าเดี๋ยวนี้การโกงการกินมันเลอะเทอะเปะปะปนเปก้น ไปหมด ๒ วัน ๓ วัน โม่ต่อมาที เดียวก็เรื่องน้ำคาลเดียวก็เรื่องรดไฟมันยุ่งกัน ไปหมดแล้วทำ ไม่รัฐบาล ไม่หาหนทางอย่างนี้ ท่านหาหนทางเอา ข้อสิ่งที่จำเป็นอย่างนี้ขึ้นมาก่อนเถิด แล้ว

กระผมก็จะไม่คัดค้านเลยแม้แต่เล็กน้อย และถึงสถานหนึ่งเหล่า โดยเฉพาะกฎหมายฉบับนี้เกี่ยวข้องกับบุคคลเพียง ๔-๕ คนเท่านั้นเอง กฎหมายฉบับนี้ไม่ต้องเสนอมานั่นก็จะมีกรยกเลิกไปเองท่านประธานก็ย่อมจะทราบดี ว่าการยกเลิกของกฎหมายนั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องล้างด้วยวิธีออกกฎหมายมาล้าง ล้างโดยวิธีไม่ใช่มัน มันก็จะเลิกไปเอง มีมาตั้งมากมายตั้งหลายฉบับอยู่แล้ว ไม่ใช่แค่เฉพาะในเมืองไทยนี้ อย่างนี้ในเมืองอื่นก็เป็นอย่างนี้มาตั้งมากมาย ก็กระผมจึงเห็นว่ารัฐบาลนี้ไม่จำเป็นอะไรที่ควรเอากฎหมายฉบับนี้เข้ามาเป็นการรีบด่วน และโดยเหตุที่ว่ากระผมก็ได้กราบเรียนมาแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้มีเป็นกฎหมายสำหรับคนเพียง ๔-๕ คน กระผมก็มีความเห็นว่าก็ควรจะให้มีเอาไว้ กว่าไปล้มเลิกเลยยกหมดพลนั้นละ ยศจอมพลของเมืองไทยเรารู้สึกว่าเป็นเกียรติอย่างสูงที่สุดเท่าที่เป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกชั้นที่ ๔ กระผมไม่มีความปรารถนาจะให้เลิก แต่ยังมีเรื่องมหัศจรรย์ในเมืองไทยนี้ถึงมากมายประเทศที่ไม่สามารถจะไปสร้าง แม้แต่ยางจะมาถึงอย่างท่านรองประธาน ได้ซักถามบอกว่าโรคคัลเลอรา (cholera) กำลังจะระบาดมา เตรียมตัวป้องกันไว้แล้วหรือยัง เราก็ยังผลิตไม่ทัน บ่อน้ำไม่ทันจน

ขาดตามกันไปแล้ว ยังมีภาวะไปสร้างขาดขึ้นมา ไว้ในประเทศชาติอีก นี่ก็มหัศจรรย์ถึงที่ ๑๐ แล้วจะมี ๑๒-๑๓ ตกไปอีก กระผมจึงจะขอขอร้องเขาไว้ให้เป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกในชั้นที่ ๔ กระผมไม่อยากจะให้เลิก ไม่อยากจะได้ดับไป ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยศจอมพลน่าจะยังมีอยู่ แต่ไม่ใช่ให้รับราชการตลอดชีวิต

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) : กระผมก็จะสงวนไว้อย่างนี้ทีเดียว เพราะถือว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายฉบับพิเศษเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก และมีในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๗๑ ตอน ๑๖ ตอนที่ประกาศจะใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็ได้แนบคำลงไปว่า ได้หมายเหตุเอาไว้ว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากยศจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศ เป็นยศสูงสุดของทหาร นายทหารชั้นยศนี้ จะต้องเป็นผู้ได้กระทำประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่ประเทศชาติในนั้นได้ mention ไว้ เป็นอย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ ก็ในเมื่อได้เขียนไว้อย่างนี้ก็แสดงว่าสิ่งที่คนอื่นจะเป็นไม่ได้ นั่นก็คือบุคคลสามัญชนธรรมดาเป็นไม่ได้ เป็นได้แต่เฉพาะทหารเมื่อได้กระทำผลประโยชน์อันสูงสุดแก่ประเทศชาติอย่างนี้

แล้ว กระผมก็ขอเคารพทูลเกล้าฯ ถวายบังคม
 ขอบพระทัยเกล้าฯ และขอกราบบังคมทูลขอร้อง
 ฎีกาขอยกยศจ้างได้มีมาแล้วแล้ว แม้แต่
 ประการใด ไม่อยากจะให้แต่งตั้ง ขพจนช
 นายกรัฐมนตรี ได้อภิปรายเมื่อก่อนกว่าใน
 เวลาที่ นี้สมมติว่าจะให้บุคคลท่านจอมพล
 เถลิงถวัลย์ราชสมบัติได้เมื่อเวลาที่มีฐานะประหนึ่งขึ้นมาถึง
 จะเชิญมาเป็นที่ปรึกษา ก็ยกมจะทำได้ แต่
 กระผมคิดว่าถ้าอย่างนั้นเป็นการไปแต่ต้อง
 ยศอันสูงสุดของทหาร กระผมจึง ไม่อยาก
 จะให้แต่งตั้ง ขอยากจะให้ ไว้อย่างนั้น
 เสด็จมา เชิญมาประชุมเมื่อไรก็ได้ เมื่อ
 ครั้งหนึ่งท่าน ได้เป็นจอมพลมา สมมติว่า
 ได้เป็นจอมพล สมมติว่าจอมพลชื่อโต๊ะ
 แก้วเสมา อย่างนี้ แล้วที่นี้พอเกิดมาในที่
 ประชุมขึ้นมาแล้วเขามาเรียกขึ้นว่านายโต๊ะ
 แก้วเสมาเฉยๆ อย่างนี้กระผมจะ ไม่น้อย
 ใจหรือท่านประธาน ของใคร่ตรองดู
 กระผมรู้สึกน้อยใจ เพราะฉะนั้นกระผม
 จึง ไม่อยากจะแต่งตั้งเมื่อท่านนายกรัฐมนตรี
 จะเชิญมาเป็นที่ปรึกษาหรือมาเป็น
 กรรมการก็เอาเลยที่เดียว เขามาตั้ง
 ตำแหน่งจอมพลอย่างนั้นแหละ ให้มียศ
 ไว้อย่างนั้น ก็กระผมจึงขอให้สภานี้โปรด
 ปรนการรับหลักการของ ขพจนช นายกรัฐมนตรี
 ของกระผมเลย

นายณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม(พระนคร):
 กระผม ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติว่า

ด้วยยศทหารชั้นเอกโดยเหตุผลที่ว่าในการ
 ขาดเสียเลือดคงมากหลายครั้งก็ได้มีราษฎร
 ถวายบังคมทูล ขอนั้นแล้ว ก็ต่าง พวกผม
 ก็ได้เคยรับว่ากฎหมายฉบับนี้ ไม่เห็น ด้วย
 เพราะเหตุว่าเป็นกฎหมายที่มีภลสิทธิ์เกินไป
 เป็นประการแรกตั้งแต่มีสงครามมาใน
 ประเทศไทยนั้นนะ ท่านทั้งหลายคงจะ
 ทราบดีว่า เรา ได้มีมา ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕
 ยศจอมพลนั้นแต่ก่อนนั้นก็เป็นตำแหน่ง ไม่ใช่
 ยศ แล้วก็เพิ่งจะมียศในสมัยรัชกาลที่ ๖
 เพราะฉะนั้นถ้าดูประวัติว่าด้วยยศทหารท่าน
 ทั้งหลายจะได้เห็นว่า ยศจอมพลนั้นทั้งยศ
 และตำแหน่งเป็น ของสูงสุดและเป็นของที่มี
 เกียรติ ท่านสมาชิกบางท่านจะรังเกียจคำว่า
 ศักดินา ข้าพเจ้าก็อยากจะเรียน ณ ที่นี้ว่า
 ยศจอมพลนั้นมีศักดิ์นา แต่ก่อนนั้นมันไร
 เพราะฉะนั้นแสดงถึงว่าเป็นยศที่สูงสุดและ
 มีเกียรติ เพราะฉะนั้นในการที่เราจะเอามา
 เกี่ยวข้อง มาให้รับราชการตลอดชีวิต ซึ่ง
 เป็นการแสดงภลสิทธิ์เกินไป ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าเป็นการ เสียเกียรติ ยิ่งกว่า จะได้เกียรติ
 นี้เป็นชาติก็อยากจะกราบเรียนต่อสภานี้ ถึง
 ประการหนึ่งก็คือว่าเรื่องยศจอมพลในสมัย
 ก่อนซึ่ง ได้มีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๖ อย่าง
 ที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนแล้ว ก็ไม่เคยมี
 กฎหมายอย่างอื่นที่จะให้ภลสิทธิ์หรือจะได้
 ภลสิทธิ์แก่จอมพล จอมพลในสมัยก่อนมี
 ๖ ท่านด้วยกัน นับตั้งแต่สมเด็จพระยา

ภาณพินท์ และที่ต่อมาก็กรมหลวงนคร
 ศัยศรี ต่อมาก็กรมหลวงพิษณุโลก ต่อมา
 กรมหลวงนครสวรรค์ จนกระทั่งเจ้าพระยา
 มติชนทัณฑ์ แล้วก็เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี ไม่
 มีกฎหมายที่จะให้สิทธิพิเศษมาอย่างนี้ ซึ่ง
 ถ้าพูดตามหลักแล้วท่านเหล่านั้นก็ได้ประกอบ
 คุณงามความดีในทางทหารมาากเหมือนกัน
 กันไม่แพ้ท่านจอมพลในปัจจุบัน นี่กระผม
 กล่าวอย่างนี้ แต่ท่านเหล่านั้นก็ได้เคยมี
 อภิสิทธิ์อย่างใด เพราะฉะนั้นในการที่จะ
 จะให้ท่านรับราชการ ไปจนกระทั่งสิ้นชีวิต
 นั้นละ ประการแรกอย่างที่ท่านนายกได้
 แดลงแล้วว่าเป็นการขัดกับสังฆาร คือว่า
 คนเหล่านั้น จะรับ ราชการ ไป จนตลอดชีวิต
 ไม่ได้ ย่อมมีแก่ มีเจ็บ แล้วที่สุดก็ตาย
 เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายที่ขัดกับสังฆารก็
 จะเป็นกฎหมายที่น่าประหลาดอยู่ ที่จะให้
 รับราชการ ไปจนตาย เราจะเอาศพของ
 เมือง ไทย ไปเทียบกับต่างประเทศ ในส่วน
 ที่ว่ายศ จอมพล นั้น ข้าพเจ้า ก็ไม่เห็น ด้วย
 เพราะว่า ใน เมือง ไทย นี้นยศ จอมพล เท่าที่
 ข้าพเจ้า สังเกตมามากจะ ได้ มาด้วยเหตุผล
 ทางทหารเมืองมาก กว่าในทางทหาร ถ้า
 ในต่างประเทศนั้นเท่าที่สังเกตดูก็จะเห็นว่า
 ยศจอมพลนั้น ได้มาด้วยการทหารจริง ๆ คือ
 ได้ กอทัพบกจับศึกแล้วก็ได้ ผ่านการสงคราม
 มาเป็นที่ยกย่องของคนทั้งหลาย ท่านทั้ง
 หลายคงจะทราบว่าในหนังสือเกิดวังปารุส

ของท่านจุล ช ได้ทรงกล่าวถึงว่ากรมหลวง
 พิษณุโลก ไม่เคยมีก็ไม่พอใจที่ได้รับ
 พระราชทานยศจอมพล ทั้งนี้ก็โดยอ้างเหตุ
 ผลว่าท่าน ไม่ได้เป็นยศอย่างที่ต่างประเทศ
 เขานิยมกัน ฉะนั้นในเหตุผลข้อนี้รวมหลาย
 ประการก็จะเห็นว่าพระราชาธิบดีผู้ด้วยศตทหาร
 ก็ควร จะเลิกใน ส่วน ที่ เกี่ยว ด้วย ว่าให้รับ
 ราชการ มาจน ตลอดชีวิต และ อีก ประการ
 หนึ่ง ก็จะเป็นการ ตัดงบประมาณ เป็นการ
 ประหยัดเงินของแผ่นดินเขาไว้ ได้ส่วนหนึ่ง
 อย่าง ที่ท่าน ทั้ง หลาย คงจะ ทราบ ใน ข้อนี้
 เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายโดยเหตุผล
 แล้วก็ตามเรียกร้องของประชาชนที่ว่า
 เป็นกฎหมายที่ออกมา เพื่อเป็น ประโยชน์ ของ
 บุคคล บางคน ซึ่งเป็น ส่วน น้อยเช่นนี้แล้วก็
 ตามที่ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่ทางรัฐบาล ได้เลิก
 กฎหมายฉบับนี้ ไปนับว่าเป็นประโยชน์แล้ว
 ก็ตรงกับที่ ประชาชนส่วนใหญ่ มีความ
 ประสงค์.

นางอรพิน ไชยกาล (บุปผาราชธานี) :
 ดิฉันกราบเรียนด้วยความจริงใจว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้ ไม่น่าจะยกเลิกไปทำให้เป็นการ ยืดยาว
 เลี้ยวเวลาของชาติเปล่า ๆ เพราะเป็นที่รู้กัน
 อยู่แล้วว่ารัฐบาลต้องการสิ่งใด สิ่งนั้นก็
 ต้องเป็นของรัฐบาล เรามาอภิปรายกัน
 ในเรื่องความ เด็ดร้อน ของราษฎรและ ได้
 ทราบว่าวาระต่อไปนี้เป็นวาระเร่งด่วนพระราช
 บัญญัติอาชญากรรม เพราะฉะนั้นดิฉันขอขัด

ขมิปวาย เมา ไปขมิปวายกันในเรื่องที่
ประชาชนต้องการดีกว่า เสียเวลาของชาติ
(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทน ประธานสภาผู้แทน

ราษฎร : มีผู้เสนอขมิปวายแล้ว มีผู้
รับรองถูกต้อง เมื่อ ไม่มี ผู้เสนอเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าขอมติต่อที่ประชุม ผู้ใดเห็นสมควร
ที่จะ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
โปรดขมิปวายขึ้น

(มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน)

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทน

ราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทน

ราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งสภาผู้
รับของร่างพระราชบัญญัติโดยพร้อมเพรียงกัน

พลเอก ถนอม กิตติขจร (รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงกลาโหม) : ขอเสนอกรรมาธิการ
สามัญประจำสภาชุดการทหารพิจารณา

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทน

ราษฎร : ทางรัฐบาลเสนอกรรมาธิการ
สามัญประจำสภาชุดการทหาร เมื่อไม่มี
ผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นถือว่าสภาเห็น ชอบ
ด้วยแล้ว กำหนดแปรญัตติภายในกี่วัน

พลเอก ถนอม กิตติขจร (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงกลาโหม) : แปรญัตติ
ภายใน ๑ วัน

นางอรพิน ไชยกาล (อุบลราชธานี) :
ก็มีเสียเวลาของชาติตั้งที่กราบเรียนมาแล้ว
เมื่อตะกี้นี้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นขอให้แปร
ญัตติรวดเดียว

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทน

ราษฎร : ทำไม่ได้ต้องเสนอเป็นหนังสือ
นอกจากรัฐบาลทำไม่ได้มีขยับบังคับ รัฐบาล
เท่านั้นที่เสนอได้ เป็นอันว่าให้พิจารณาใน
เวลากำหนดแปรญัตติที่รัฐบาลเสนอ

นางอรพิน ไชยกาล (อุบลราชธานี) :

ขอร้องต่อรัฐบาลเพื่อไม่ให้ต้องเสียเงินค่า
กรรมาธิการและไม่ต้องเสียเวลาของชาติ
จริง ๆ ท่านประธาน ขอประทานโทษ
ขอร้องต่อรัฐบาล

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับ
มาขึ้นมัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลง
แปรญัตติภายใน ๓ วัน ภายใน ๑ วันขอ
โทษภายใน ๑ วันครับ ต่อไปพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ . . .

นางอรพิน ไชยกาล (อุบลราชธานี) :

ท่านนายยังไม่ตอบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ท่าน
นายยังไม่ตอบนี้ท่านก็ไม่ได้ตอบ

นางอรพิน ไชยกาล (อุบลราชธานี) :
ที่เรื่องที่จะ กรุณา ท่านไม่ยก กรุณา มัน
เสียเงินงบประมาณของแผ่นดิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกลียด
พอกันชนรพินท่าน ไม่ตอบก็แล้ว ไม่เออะ

ต่อไปพิจารณาใน หมายเลข ๓ ถึง
เลข ๗ คือต่อไป พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติอาวุขบขึ้นเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ได้มีผู้เสนอเข้ามาจนถึง ๖ ฉบับด้วย
กัน แต่ความจริงเรื่องนี้ ในหน้าที่ประธาน
ข้าพเจ้าก็ได้พยายามที่จะให้ร่วมกันเสีย แต่
ท่านสมาชิกท่านที่เสนอท่านก็บอกว่าก็ คณะ
พรรคด้วยแล้วก็มี ปาก เสียง กัน แล้ว ก็ยาก

เพราะฉะนั้นก็ขอให้เอามาที่นี้เออะ ส่วนจะ
รวมหรือไม่รวมแล้ว แต่ที่ ประชุม ส่วน มาก
ท่านว่าอย่าง นี้ เพราะฉะนั้นใน ชั้นนี้
อยากจะใคร่เสนอที่ประชุมว่าสำหรับในการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอาวุขบขึ้นในเครื่อง
การสุขบ วัตถุประสงค์ ออกไม่เพลิง และ
สิ่งเทียมอาวุขบนี้ทั้ง ๖ ฉบับเราพิจารณา
ร่วมกันเสียในหลักการเดียวกัน หรือว่าเรา
จะพิจารณารวมกันเสียในหลักการเดียวกัน
หรือว่าเราจะ พิจารณา แยก กันที่ ละฉบับ ๆ
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมพิจารณา

(ล้ำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอาวุขบขึ้น เครื่องกระสุนปืน
วัตถุประสงค์ ออกไม่เพลิง และสิ่งเทียมอาวุขบขึ้น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

หลักการ

แก้ไขพระราชบัญญัติอาวุขบขึ้น เครื่องกระสุนปืน วัตถุประสงค์ ออกไม่เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุขบขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้เหมาะสม และเปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีอาวุขบขึ้นและ
เครื่องกระสุนปืน โดยยังมี ได้รับอนุญาตตามกฎหมายมีโอกาสดูรับใบอนุญาตภายในเวลา
กำหนดโดย ไม่ต้องรับโทษ

เหตุผล

เนื่องจากกาลเวลาที่ผ่านไปมาแล้วนั้นใจผู้ร้ายชุกชุม บุคคลผู้สุจริตขออนุญาตมี
อาวุขบขึ้น ได้ยาก ความจำเป็นในสิ่งอาวุธปืนแห่งการป้องกันตัวจึงทำให้บุคคลเหล่านั้นหา
ปืน ไว้ป้องกันตัว เพราะใจผู้ร้ายมีอาวุขบขึ้นได้ ๆ ใช้โดยไม่ต้องรับอนุญาต บุคคลที่สุจริต
เหล่านั้นจะอาศัยกำลังป้องกันของเจ้าพนักงานฝ่ายเดียวก็ไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องหาอาวุ
ขบขึ้น ไว้ป้องกันตัวและทรัพย์สินของตนเองและพวกพ้อง เมื่อขออนุญาตยากก็หาอาวุขบขึ้น ไว้

โดยไม่ขอกฎหมาย ชาวอุษบั้นที่มั่งคั่งสูงวิดตั้งกล่าวมีไว้โดย ไม่จงตะเบียนและ ไม่มีโทษบุญ
ตั้งกล่าวนี้ก็เป็นจำนวนมากทุก ๆ จังหวัด หากปล่อยไว้โดยไม่จงตะเบียนโดยไม่ควบคุม
เป็นภัยแก่สังคม เพราะผู้ร้ายที่ซื่อหาหรือหยิบยืม ไปกระทำการร้ายได้ง่าย เพราะเมื่อ
ได้ก็ไม่ว่าเป็นของใคร ถ้าควบคุมและให้จงตะเบียนดีตามเลขหมายเสียแล้ว เจ้าของ
กล้าให้ใครหยิบยืมไปทำการร้าย เพราะถ้าทำหล่นหรือเจ้าพนักงานจับชาวอุษบั้นนั้น ได้ก็
ตัวเจ้าของ ความผิดจะมาถึงเจ้าของ ๆ จึงไม่ให้ยืม ถ้าเข็ดให้มีการจงตะเบียนชาว
ตั้งกล่าวนี้จะได้ประโยชน์ก็มาก คือ

๑. ชาวอุษบั้นเหล่านั้น ได้เข้ามาอยู่ใน ความควบคุม ของเจ้าพนักงาน ได้ไกล
กว่าแต่ก่อน
๒. พนักงานปกครองและตำรวจ ได้ใช้กำลังผู้มีชาวอุษบั้นเหล่านั้นช่วยเหลือใน
ป้องกันโจรผู้ร้าย ได้ดีขึ้นและเรียกใช้ ได้ง่ายขึ้น
๓. ได้เงินค่าธรรมเนียมจงตะเบียนอีกหลายล้านบาท
๔. คัดการะเบางานจับกุม เมางานสอบสวนและพิจารณาคดีผิดพระราชบัญญัติ
ชาวอุษบั้นประเภทนี้ของตำรวจ พนักงานสอบสวนและศาล ไปได้มาก
๕. หากเป็นชาวอุษบั้นที่ใช้ในราชการทหาร ตำรวจ ทางราชการอาจขอรับ
ไว้โดยให้ราคาตามสมควรก็ได้
๖. ชาวอุษบั้นของทางราชการทหาร ตำรวจและอื่น ๆ ที่เรียกลาอยู่ครั้งปฏิวัติ
ต่าง ๆ อาจมีผู้นำมาขอหรือนำมาจำหน่ายให้แก่ทางราชการ ได้
โดยเหตุนี้ จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

(ล้ำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติชาวอุษบั้น เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้บุคคลผู้มีอาวุโส และเครื่องกระสุนปืน ไว้โดยยังมีได้
ไว้กับอนุญาตตามกฎหมายมีโยกย้ายไว้ในอนุญาตภายใน ๖ เดือน โดยไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน
ปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ไม่ว่าจะชนิดหรือขนาดใดซึ่ง
ยังไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้
เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ถ้าได้นำอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวแล้ว
มาขอรับใบอนุญาต เพื่อปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามกฎหมายโดยนายทะเบียนท้องถิ่นภายใน
กำหนด ๖ เดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธ
ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย รักษาการ ตาม พระ ราช
บัญญัตินี้

(ลงชื่อ) เทียม ไชยนันท์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) บุญนาค ชนมะชัย, ถึงท บุญเสริม, เจริญ ปราบ ณ ศักดิ์, แคล้ว นรปติ,
ร.อ. ประลอง บุชา, ทหาร ขำหิรัญ, ดวง สกัยวงศ์, โอง, น.ท. พระประ
ยุทธชลธิ, สมพร จุริมาศ, ส. พุฒพัฒน์, เกษม จงสวัสดิ์, โชติ วิชัยดิษฐ,
ก่อเกียรติ ชัยภูแสน, สังกัด สายบัญญัติ, ชาว กิ่งต้วง, ช. วงศ์สว่าง สกทง
แสงเดช, ม. สุวรรณทัต, เกียรติ นาคะพงษ์, คล้าย ละอองมณี, ผู้รับของ

(คำแปล)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้
เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ให้เหมาะสม และเปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีอาวุธปืน เครื่อง
กระสุนปืน และสิ่งเทียมอาวุธปืนโดยยังมีได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ให้มาขอรับใบ
อนุญาตตามกฎหมายภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่ต้องรับโทษ

เหตุผล

เนื่องด้วยเวลาพระราชกฤษฎีกาของราชอาณาจักรไทยต่างเห็นพ้องกันเป็นส่วนมากว่าโจร
ผู้ร้ายเกิดชุกชุมก่อกวน หรือเกิดขึ้นชุกชุมก่อกวน ตามชนบท เป็นเพราะบุคคลใจกล้าเมหิต
หรือที่ยากจน ได้ฉวยโอกาสในเมื่ทางราชการกวาดล้างให้บุคคลผู้มั่งมีจะกินหรือผู้ที่พอมั่งกำลัง
ทรัพย์สินและความประพฤติ ขอลอนุญาตซื้ออาวุธปืนต่อนายทะเบียนที่ซึ่งที่ได้อากไม่เหมือนดัง
เช่นก่อน ๆ มา จึงกระทำให้บุคคลผู้ลุ่มวิคตซึ่งชวนขายหาอาวุธปืนมาไว้สำหรับป้องกันตัว
และทรัพย์สินโดยไม่ได้จดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานมีทั่ว ๆ ไปทุกจังหวัด เมื่อบุคคลได้มีอาวุธ
ปืนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไว้ในครอบครองแล้ว ก็ย่อมทำให้จิตใจของผู้มีอาวุธปืนชนิด
นี้ต่างพร้อมไปด้วยโดยใช่เหตุของตนฝ่ายเดียวไม่ คล้าย ๆ กับว่าบุคคลที่มีความประพฤติ
ดีนั้นนี้อาจเป็นคน มีความประพฤติชั่ววันหน้าวันใดวันหนึ่งอันอาจเลียงมิได้ด้วยประการต่าง ๆ
ก็ได้ด้วย ถ้าได้เปิดโอกาสให้ผู้มี อาวุธ ปืนโดยไม่ได้จดทะเบียน นำมาจด ทะเบียนต่อ
เจ้าพนักงานเสียก็จะมีประโยชน์ คือ

- ๑. เท่ากับเก็บอาวุธปืนร้ายมาควบคุมเป็นอาวุธปืนดี ผู้ก่อกวนให้เจ้าของปืนระวัง
ความประพฤติตนมิให้ไปในทางชั่วร้าย ได้ไปอีกทางหนึ่ง

๒. ทำให้ราษฎรมีอาวุธปืนถูกต้องตามกฎหมาย มีกำลังช่วยเหลือภัยกันโจรผู้ร้ายและทรัพย์สินในหมู่บ้านของตนมากขึ้น

๓. รัฐบาลเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียน ได้อีกหลายล้านบาท

๔. โจรผู้ร้ายจะต้องเบาบางลง

๕. อาวุธปืนที่มีคุณภาพสูงเท่าเทียม ทาง ราชการทหาร ดำรงไว้ของกันประเทศและรักษาความภายใน ซึ่งตักต้างมาก็จะได้มีผู้มาขอจดทะเบียนหรือจำหน่ายให้แก่ทางราชการ

เหตุผล โดยละเอียดจะได้แถลงในสภา.

(ล้ำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน

วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ให้บุคคลผู้มีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนไว้ในครอบครอง โดยยังมีได้รับอนุญาตตามกฎหมาย มีโอกาสขอรับใบอนุญาตภายใน ๓ เดือนโดยไม่ต้องรับโทษ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ไม่ว่าชนิดใดก็ตาม
ขนาดใด ซึ่งไม่มีได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ถ้าได้มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิดดังกล่าวนี้มาขอรับอนุญาตและปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่อง
กระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ต้องนำทะเบียน
ที่ยังดีภายใน ๓ เดือน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัติฉบับบังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตาม
พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
พ.ศ. ๒๔๙๐

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวง
กำหนดชนิดหรือขนาดของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ว่าชนิดหรือขนาดใดมีคุณภาพ
สูง ไม่ควรให้ประชาชนมีไว้ใช้เป็นส่วนตัวโดยฐานะบุคคลนั้นไม่เหมาะสมแล้ว ให้ทาง
ราชการทหารที่ตำรวจเป็นผู้รับซื้อไว้ใช้สำหรับราชการนั้นๆ และเจ้าของอาวุธปืน เครื่อง
กระสุนปืน วัตถุระเบิด จำต้องจำหน่ายให้ทางราชการนั้น ด้วยดี ก็ให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำหนดคุณสมบัติบุคคลที่ไม่สมควรจะ ได้รับอนุญาตให้มีหรือใช้
อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ที่นำมาจดทะเบียนต่อนายทะเบียนครั้งนี้ได้

การรับซื้ออาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดจากประชาชนที่นำมาจดทะเบียน
ตามวรรคแรกนั้นให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
เป็นผู้กำหนดราคาให้เจ้าของ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

- (ลงชื่อ) เกษม จงสวัสดิ์, ทองดี สัตราธิวิน, เกียรติ มาคะพงษ์, พีร์ บุญภาค,
ผู้เสนอ
- (ลงชื่อ) ประเสริฐ บุญอม, บรรเจิด สายแข็ง, คำม ประจวบเหมาะ, ผืน บุญชิต,
บุญคุ้ม, วิรัตน์ ศุขะพันธ์, นันท์ จันทชุม, เกตุ วงศ์กาไสย, ตีลก บุญเสริม,
สุข รอบรู้, ชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง, ปรีดา คำนกระถล, กุทัย แสงศิริ,
สมพงษ์, ชาญ ศิริกุล, เอื้ออารี ยุคมลัทธ, ประพันธ์ อ่ำพุด, เลิศ สัมพันธ์,
ธำรงค์, ทองหยด จิตตะวีระ, โชติ วิชัยดิษฐ ผู้รับรอง.

(ล้ำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

หลักการ

แก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อบังคับโอกาสให้บุคคลผู้มีอาวุธปืน และเครื่องกระสุน
ปืน โดยยังมีได้รับขอนุญาตตามกฎหมาย มีโอกาสขอรับใบอนุญาตภายในเวลากำหนด
โดย ไม่ต้องรับโทษ

เหตุผล

ขณะนี้ประชาชนผู้สุจริตเกือบทั่วทั้งประเทศ มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน
ไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมาย โดยมีความจำเป็นเพื่อ
ป้องกันตัวและทรัพย์สิน สาเหตุเนื่องจากโจรผู้ร้ายชุกชุม มีปืนก็สู้คนร้ายไม่ได้ ครั้นไปขอ
ขอนุญาตต่อเจ้าพนักงานก็ ไม่ได้รับการวินิจฉัย ถ้าปล่อยให้สภาพดังกล่าวแล้วคงอยู่ประชาชน
ก็เดือดร้อน เดือดร้อนมาแล้ว กำลังเดือดร้อนอยู่ และจะเดือดร้อนต่อไปอีก เพราะเมื่อ
เจ้าพนักงานตรวจค้นพบก็ถูกจับกุม ไปฟ้องร้อง คุกปรับ และรับอาวุธปืน เพื่อกำความ
เดือดร้อนดังกล่าวแล้ว และรัฐจะได้ประโยชน์จากเงินค่ากรรมเนียม ทั้งสะดวกแก่การ
ควบคุมอาวุธปืนด้วย จึงสมควรให้โอกาสแก่ประชาชน ได้นำอาวุธปืนของตน ไปขอรับใบ
อนุญาตเสีย ให้ถูกต้องตามกฎหมายโดย ไม่มีความผิด

เหตุผลอื่น ๆ จะได้อภิปรายในสภาฯ ต่อไป

(ล้ำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ให้บุคคลผู้มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ไว้โดยยังมีได้รับ
อนุญาตตามกฎหมายมีโอกาสขอรับใบอนุญาตภายในหกเดือน โดยไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน
ปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ไม่ว่าจะชนิดหรือขนาดใดซึ่ง
ยังไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้
เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ถ้าได้นำอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนดังกล่าว
แล้วมาขอรับอนุญาต เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายค่อนนายทะเบียนท้องถิ่นภายใน
กำหนดหกเดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติอาว
ุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

มาตรา ๔ เมื่อนายทะเบียนท้องถิ่น ได้รับเรื่องราวร้องขอรับใบอนุญาตจาก
บุคคลผู้มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามความในมาตรา ๓ แล้ว ให้นายทะเบียนอนุญาต
โดยไม่ชักช้าเกินกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันยื่นคำขอ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตาม พระราช
บัญญัตินี้

(ลงชื่อ) ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี จันทร์ศิริสุวิวงศ์, นายบุญทอ
ไชยคำมิ่ง, สวัสดิ์ คำประภคย์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ประเสริฐ บุญคุ้ม, นาด เงินตาบ, สุข รอยรู้, ชาญ ศิริกุล, เจริญ,
วิรัตน์ ศุขะพันธ์, ทองดี อัสราชีวิน, เทพ, พ. บุญภาค, ดิลก บุญเสริม,
เกตุ วงศ์กาไสย, อุตัย แสงศิริ, ปรีดา ดำนตระกุล, สุรพงษ์ ตวีรัตน์,
ชัยชาญ งามสง่า, พัทธน์ นิเวศานนท์, จารุบุตร เรืองสุวรรณ, แวม
พรหมโมบล บุญยประสพ, เทียม ไชยนิรันดร์, เกษม จงสวัสดิ์, ผู้รับรอง

(ล้ำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

หลักการ

แก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ เพื่กเบ็ดไขกาศให้บุคคลผู้มีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน โดยมีได้รับอนุญาตตามกฎหมายมีไขกาศซอรับไขกาศอนุญาตภายในกำหนด โดยไม่ต้องรับโทษ

เหตุผล

เนื่องจากปรากฏว่าขณะนี้มีบุคคลซึ่งคิดเป็นอันมากที่มีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองเพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สินส่วนตัวโดยมิได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามกฎหมาย เป็นเหตุให้ต้องถูกจับกุมฟ้องร้องถูกปรับรับโทษ และถูกริบปืนเป็นที่เค็ดร้อชอยู่เมือง ๆ เกือบจะทั่วไปในทกจังหวัด และการมีอาวุธปืนไว้เพื่อประโยชน์ดังกล่าวก็เป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะโจรผู้ร้ายชุกชุมและมีอาวุธดี ๆ ใช้โดยมิได้กักรับอนุญาต จะอาศัยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจช่วยรักษาความปลอดภัยให้ถ่ายเดียวไม่เป็นการเพียงพอ จำเป็นต้องมอองกันตัวเองและพวกพ้องอยู่เสมอ ครั้นไปติดต่อยรับอนุญาตโดยชอบเจ้าหน้าที่ก็ไม่มีอำนาจจะอนุญาต จึงจำเป็นต้องมีไว้ทง ๆ ที่มิได้รับอนุญาต ถ้าเบ็ดไขกาศให้บุคคลเหล่านั้นนำขึ้นของ ตน ไปซอรับไขกาศอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมายได้โดยไม่มีควมผิดแล้ว นอกจากจะได้เงินค่าธรรมเนียมยังจะทราบสถิติแน่นอนว่าใครบ้างมีปืน สะทวงแกการควบคุมและเรียกใช้ในยามฉุกเฉินอีกด้วย

เหตุผลอื่น ๆ จะได้อธิปรายเพิ่มเติมในสภาค่อไป.

(ล้ำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ให้บุคคลผู้มีถาวรขันธ์และเครื่องกระสุนปืน ไว้โดยยังมีได้กับ
อนุญาตตามกฎหมาย มีโอกาสขอรับใบอนุญาตภายในหกเดือนโดย ไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติขอรุขันธ์ เครื่องกระสุน
ปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีถาวรขันธ์และเครื่องกระสุนปืน ไม่ว่าจะชนิดหรือขนาดใดซึ่งยัง
ไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติขอรุขันธ์ เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ถ้าได้นำถาวรขันธ์และเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวแล้วมา
ขอรับใบอนุญาตเพื่อปฏิบัติตาม ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อกฎระเบียบที่อื่น ภายในกำหนด
หกเดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ผู้ยื่น ไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติขอรุขันธ์
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

มาตรา ๔ เมื่อนายทะเบียนท้องถิ่น ได้รับเรื่องขอรุขันธ์ขอรุขันธ์ขอรุขันธ์ขอรุขันธ์ขอรุขันธ์
บุคคลผู้มีถาวรขันธ์และเครื่องกระสุนปืนตามความในมาตรา ๓ แล้ว ให้นายทะเบียนอนุญาต
โดยไม่ชักช้าเกินกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันยื่นคำขอ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตาม พระราช
บัญญัตินี้.

- (ลงชื่อ) ทตงปาน วงศ์สง่า, วรพงษ์ วงศ์สง่า, ประทีป ศิริจันทร์ ผู้เสนอ
- (ลงชื่อ) พีร์ บุญนาค, ไสว สวัสดิ์ลาภ, บรรเจิด สายเชื้อ, อ. ภูมิณรงค์, เลิศ
สัมพันธ์ภักษ์, ปรีดา ด้านตระกูล, วีระ รมะรูป, ประเสริฐ บุญสม, ชาบุญยุทธ ไชยคำมิ่ง
นนท์ วรรักษา, แฉน สิริเวชชะพันธ์, อรรถพรพิศาล, บุญนาค อนนตะชัย, โสภณ
เกษมอิทธิพล, เพียรศักดิ์ นิลสัยสุข, วิรัตน์ สุขะพันธ์, บุญธรรม ชุมดวง, แฉม วงศ์-
อำมาตย์, ล้วน เวชชาติกานน, นิคม สุขพัฒน์, บุรณะ ผู้รับรอง.

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

หลักการ

แก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีอาวุธปืน และเครื่อง
กระสุนปืน โดยยังมีได้รับอนุญาตตามกฎหมาย มีโอกาสซบับใบอนุญาตภายในเวลา
กำหนด โดยไม่ต้องรับโทษตามกฎหมาย

เหตุผล

เนื่องจากว่าในระยะนี้ได้เกิดมีโจรผู้ร้ายชุกชุมประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง
นี้เป็นการที่บุคคล ไปติดต่อขอรับใบอนุญาตมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ต่อนายทะเบียนท้องถิ่น
ก็เกินไปด้วยความยากลำบาก ส่วนมากไม่ได้รับการวินิจฉัย เป็นเหตุให้บุคคลผู้ประกอบอาชีพ
โดยสุจริตมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครอง เพื่อบังกันตัวและทรัพย์สินของตน
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องถิ่นตามกฎหมาย ทำให้บุคคลผู้สุจริตต้องถูกจับกุม
ต้องรับโทษ และถูกเจ้าหน้าที่รับขึ้นและเครื่องกระสุนปืนเป็นการเดือดร้อนอยู่ทั่วไปเกือบ
ทุกจังหวัด ถ้าหากได้เกิดโอกาสให้บุคคลนำอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนของตน ไปขอรับใบ
อนุญาตต่อนายทะเบียนท้องถิ่นโดย ไม่มีความผิดแล้ว นอกจากจะเป็นการขจัดความเดือดร้อน
ของบุคคลผู้สุจริตแล้วยังจะได้เงินค่าธรรมเนียมและวัสดุอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนได้
แน่นอน เป็นการสะดวกแก่การเรียกใช้ยามฉุกเฉิน และสะดวกในการควบคุมต่อไปด้วย

เหตุผลอื่น ๆ จะได้นำเข้าอภิปรายเพิ่มเติมในสภา.

(ลำดับ)

รับพระราชบัญญัติอาวรุบบัน เครื่องกระสุนปืน วัดพระเบ็ด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียบอาวรุบบัน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ให้บุคคลผู้มีอาวรุบบันและเครื่องกระสุนปืน ไว้โดยยังมีได้รับ
อนุญาตตามกฎหมาย มีโอกาสขอรับใบอนุญาตภายใน ๖ เดือน โดยไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาวรุบบัน เครื่อง
กระสุนปืน วัดพระเบ็ด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียบอาวรุบบัน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวรุบบันและเครื่องกระสุนปืน ไม่ว่าชนิดหรือขนาดใด ซึ่งยัง
ไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวรุบบัน เครื่องกระสุนปืน วัดพระเบ็ด ดอกไม้เพลิง และ
สิ่งเทียบอาวรุบบัน พ.ศ. ๒๔๙๐ ถ้าได้นำอาวรุบบันและเครื่องกระสุนปืนมาขอรับอนุญาต
ก่อนนายทะเบียนท้องถิ่นตามกฎหมายภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ผู้
นั้นไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติอาวรุบบัน เครื่องกระสุนปืน วัดพระเบ็ด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียบอาวรุบบัน พ.ศ. ๒๔๙๐

มาตรา ๔ เมื่อนายทะเบียนท้องถิ่นได้รับเรื่องราวร้องขอรับใบอนุญาตจากบุคคล
ผู้มีอาวรุบบันและเครื่องกระสุนปืนตามความในมาตรา ๓ แล้ว ให้นายทะเบียนอนุญาตโดย
ไม่ชักช้าเกินกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันยื่นคำขอ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัติ

.....

(ลงชื่อ) **บูรณะ จัมปาพันธ์** ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ประยูร ปานะดิษฐ์, ทนง นิยมะสินุกุ, จรินทร์ สุวรรณธาดา, แฉม วงศ์อำมาตย์, พ. ทาญประเสริฐ, เพ็ญศักดิ์ นิสสัยสุข, น้อม อปรมัย, คงฤทธิ, ทองปาน, วรพจน์ บุญธรรม ชุมดวง, เลิศ สัมพันธ์รักษ์, พ ศิริวรรณ, นิคม สัพพัตน์, ทองหยด จิตตะวิระ ไล้ว สวัสดิ์สาร, ก. ภูมิณรงค์, สุข แสสนโกศล, นนท์ วรรณรักษา, ประเสริฐ สุกบรรทัด แฉม สิริवेशชะพันธ์, สว่าง แก้ววิจิตร, โสภณ เขียมอภิทธิพล, ปวีตา ด้านตระกูล, ร.ท. สัมพันธ์ ชันธชวนะ, ชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง ผู้รับรอง

(ลงนาม)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดกระเบ็ด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

หลักการ

เพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดกระเบ็ด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนที่ใช้อยู่ให้เหมาะสม

เหตุผล

เนื่องด้วยอาวุธปืนเถื่อน เครื่องกระสุนปืน วัดกระเบ็ด ฯลฯ ซึ่งยังไม่ได้จดทะเบียนและปฏิบัติการให้ถูกต้องตามกฎหมายขณะนี้มีอยู่มาก อันเป็นเหตุก่อให้เกิดการกระทำผิดทางอาญา เมื่อมีการประทุษร้ายเกิดขึ้นก็เป็นการยากที่จะสืบสวนสอบสวนหาหลักฐานมาลงโทษ อาวุธเถื่อนตกอยู่ในความครอบครองของผู้ร้ายมาก ตามท้องที่ที่อยู่ห่างไกล

มีเจ้าหน้าที่ ไม่เพียงพอที่จะให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนได้ทั่วถึง ราษฎรผู้สุจริตมีวิ
 ไม่เพียงพอที่จะรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของตน หากจะจัด
 ข้าราชการระเบียบถูกต้องตามกฎหมายขณะนั้นก็มีราคาแพงเกินไป เพื่อบังคับให้มีการจดทะเบียน
 ยื่นเดือนได้ก็จะมีโอกาสช้อบบนเดือนที่ตกหล่นอยู่ในเวลาฤกษ์ ราษฎรผู้สุจริตจะมีโอกาสช้อบบ
 ยื่นไว้ของกันด้วยมากขึ้น จำนวนยื่นเดือนจะลดน้อยลงตามส่วนทางราชการจะมีโอกาสควม
 ภาวสุขขึ้นโดยใกล้ชิด ประกอบกับราษฎรเป็นส่วนมากที่อยู่ห่างไกลเจ้าหน้าที่ราชองค
 ึ่งเห็นสมควรตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้เพื่อจะได้ประโยชน์ทั้งทางราชการและประชาชน.

(ลำนเา)

ร่างพระราชบัญญัติอาวุขบึ้น เครื่องกระสุนบึ้น วัตถูระเบิด ดอกไม้เพลิง
 และสิ่งเทียมอาวุขบึ้น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุขบึ้น เครื่องกระสุนบึ้น
 วัตถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุขบึ้น พ.ศ. ๒๕๐๐

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาวุขบึ้น เครื่อง
 กระสุนบึ้น วัตถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุขบึ้น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
 จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุขบึ้น เครื่องกระสุนบึ้น หรือวัตถูระเบิด ไม่ว่าจะชนิดใด
 หรือขนาดใด ซึ่งยังไม่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าได้นำอาวุขบึ้น เครื่อง

กระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่กล่าวแล้วมาขอรับใบอนุญาต เพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติที่ค่อนายทะเบียนทั้งที่ภายในกำหนดหนึ่งร้อยวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ใดไม่ตั้งรับโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และมีให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับ

อนึ่ง หากอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดังกล่าวแล้วใช้สำหรับกองทัพ ให้รัฐบาลมีสิทธิตั้งกรรมการรับซื้อไว้ได้ตามราคาสมควร

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) จารุบุตร เวียงสุวรรณ, ตูสิด บุญธรรม, ญาดี ไหวดี, สมบูรณ์ ชัยนิตติ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ชุมคงฤทธิศักดิ์ชากกร, เจริญ สืบแสง, จิตก บุญเสริม, ทองดี อิศราชีวิน, ล่อง, เกตุ วงศ์กาไสย, แรม พรหมโมบล บุญยประสิทธิ์, ประยูร ปานะดิษฐ์, เพ็ชรศักดิ์, นิสสัยสุข, บุญนาค ถนนตะชัย, อวยชัย ธนศิริ, ลาดร กลิ่นผกา, เถลิง ศรีสุวรรณ, กวี บุญเสริม, ร.ท. สัมพันธ์ ชัยชนะ, ศิลป์ พิลังกาเดช, บุญศรี ปรีคำ, แฉม วงศ์อำมาตย์, ล้วน เวชชาลภานน, ปฐม โพธิ์แก้ว, สว่าง แก้ววิจิตร, ทองปาน, วิวัฒน์ ศุขะพันธ์, ประเสริฐ, ถ. ชมจันทร์, อรรณบุญ ผู้รับรอง

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตาก) :
ลำห้วยร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนที่ส่งออกกันเข้ามา ๖ ฉบับนี้ข้าพเจ้าได้พิจารณาอ่านดูแล้วรู้สึกว่าการก็มีอยู่แบบเดียวกัน คือว่าต้องการจะให้มีการ บัดโลกกาลให้จดทะเบียนอาวุธปืนกันใหม่อีก เพราะฉะนั้นเมื่อหลักการ อย่างเดียวกันก็เพื่อสงวนเวลา ผมก็เห็นว่าเราก็ควรจะ ได้รวมอภิปรายเป็นเรื่องเดียวกัน ไปก็จะ ได้สะดวกและเร็วกว่า

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนคร ดวียุชยา) : ผมเห็นว่าการเล่นขอพระราชบัญญัติอาวุธปืนทั้ง ๖ ฉบับนี้เข้ามานั้น คณาชิกหลายพรรคหลายฝ่ายต่างคนต่างเสนอ ยิ่งกว่านั้นก็ทราบกันดีอยู่แล้วว่า รัฐบาลจะรับเรื่อง ไปพิจารณา เข้าใจว่าเป็นอย่างนั้นหรือเรื่องที่ดีด้วย แล้วรัฐบาลก็ยัง ประชุม ที่พรรค มาตัญญู และ ฝ่าย คำน ประชาธิบดีก็รู้เรื่องมาและ โอบ.เค. ด้วยบอก

ว่าขอให้พิจารณาเป็นส่วนตัว ในฐานะ
ซึ่งผมใคร่จะขอกราบเรียน ไม่ใช่พรรค
ประชาชนมีชัยเป็นพรรค อิศระและ เป็นฝ่าย
ค้ำรัฐบาลของราษฎร ใครจะขอเป็นหยัด
และยืนยันว่า ถ้าสิ่งใดกฎหมายใดซึ่งเป็น
ประโยชน์เป็นคุณเป็นประโยชน์แก่ราษฎร
แล้วยินดีสนับสนุน ถ้ากฎหมายใดขบขัด
เป็นการก่อความเดือดร้อนแก่ราษฎรแล้ว
จำเป็นจะต้องคัดค้านจนถึงที่สุด เพราะฉะนั้น
จึงมีความเห็นว่าควรแยกพิจารณาทั้ง ๒
ฉบับ

นายชาญยุทธ ไชยสัมพันธ์ (กาฬสินธุ์):
ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของร่างพระราช
บัญญัติว่าด้วยอาชญากรรมและวิธีกระทำความผิด
จนออกไม่เพียงนี้ เห็นว่าผู้เสนอทุกคนรวม
ทั้ง ๒ ฉบับ ๒ ฉบับส่วนมากเห็นรับรอง
กลับกันไม่กลับกันมาอยู่คนเดียว คุณเทียม
เป็นคนเสนอ ผมก็เป็นคนรับรอง ผมเป็นคน
เสนอ คุณเทียมก็เป็นคนรับรอง คุณ
เกษมเสนอ ผมก็เป็นคนรับรอง คุณบุญคุ้ม
ก็เป็นคนรับรอง คุณจรรยาบุตรเสนอ ผมก็
รับรอง คุณเทียมก็รับรอง ฉะนั้นเรื่องมัน
ลมรั้เป็นใจกันทั้งหมดทั้ง ๒ ฉบับ แล้วก็ไม่
น่าจะคัดแยกคัดอะไร และจะประหยัด
เวลาด้วย ผู้เสนอโดยเฉพาะของผม ร่าง
พระราชบัญญัติของผมก็มีคุณเกษมด้วย
ร่างหนึ่ง ผมร่างหนึ่ง แล้วก็คุณจรรยา
บุตรร่างหนึ่ง ทั้ง ๔ ร่างนี้ยื่นตีร่วมกับคุณเทียม

โดยหลักการแล้วเราร่วมกันได้ เพราะ
เราต้องการให้ราษฎร ได้มีอาชญากรรมโดย
จดทะเบียนยื่นที่อยู่ในครอบครัวของนี้ให้
ตั้งตามกฎหมาย นี่คือหลักใหญ่ แล้ว
เรื่องที่เราจะคัดค้านในเรื่องรายละเอียดนี้เห็น
หน้าที่ของผู้ที่จะคัดค้าน จึงขอให้ที่ประชุม
ได้ถกกันให้ท่านประธานได้นำระเบียบวาระ
ทั้ง ๒ ฉบับเข้าประชุมในที่ประชุมนี้พร้อมกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คุณหญิง
เข้าเดี่ยวก่อน ๆ คุณสมศักดิ์ ๆ
นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนคร
ศรีอยุธยา): กระผมไม่เคยเห็นรับรอง
ของคนอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่เอา
ท่านนั่งก่อน ข้าพเจ้ายังไม่ได้อ่านพูด

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนคร
ศรีอยุธยา): มันคนละร่างกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ถ้า
อย่างนั้นข้าพเจ้าจะไม่ให้ท่านพูด เดี่ยวก่อน
ข้าพเจ้ายังไม่ได้อ่านพูดให้ท่านพูด

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนคร
ศรีอยุธยา): ก็กระผมไม่ได้เห็นรับรอง
กระผมเห็นรับรองของคนอื่น คนละฉบับ
นี่ผมจะไปรู้ใจเขาได้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่เอา
นี่ถ้าท่านพูดเองทุกคน ตามใจ แล้วก็ไม่
ข้าพเจ้าก็ได้ เหวลจะไปนั่งเถิดท่าน เขา
คุณหญิง

นายฉวาง เอี่ยมสีลา (บุตรภานี) :
พูดกัน ไปมากเปล่า ๆ ผมขอเสนอให้ส่งมด
(มีสมาชิกบริวาร)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะ
ฉะนั้นจะให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าร่างพระราช
บัญญัติทั้ง ๖ ฉบับที่เสนอมานี้ เรื่องอาวุธ
ปืน กระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืนนี้ สมควรจะพิจารณา
รวมกันทั้ง ๖ ฉบับหรือจะแยกกัน ท่านผู้ใด
เห็นสมควร พิจารณา จะ แยก กันที่ละ ฉบับ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นสมควร ให้พิจารณา รวม กัน โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมาก
แล้วท่าน เพราะฉะนั้นให้พิจารณา
รวมกัน เชิญคุณเทียม

นายเทียม ไชยนิทาน (ตาก) :
กระผม ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม
อาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) ขึ้นมาในหลักการ
อยู่ ว่า เพื่อแก้ไข พระราชบัญญัติ อาวุธ ปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม
อาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ให้เหมาะสมเพื่อ
เปิดโอกาสบุคคลผู้มีอาวุธและเครื่องกระสุน
ปืนยังไม่ได้รับอนุญาต ที่ไม่ได้รับอนุญาต

ตามกฎหมาย มีโอกาสได้ซื้อหรืออนุญาต
ภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่ได้ขอร้องโทษ ด้วย
เหตุผลที่ว่า เนื่องจากว่าขณะมีโจรผู้ร้าย
ชุกชุม บุคคลผู้ลึกลับที่ขออนุญาตมีปืน ก็
ขอได้ยาก ก็ได้มีความจำเป็นที่จะต้องป้องกัน
กันตัว ก็หาอาวุธกันมาไว้ สำหรับป้องกัน
ตัว เพราะขอยากก็ต้องหาปืนที่ ไม่มีทะเบียน
มาไว้ เพราะโจรผู้ร้ายมีอาวุธปืนดี ๆ ซึ่งผู้
ร้ายไม่ต้อง ขออนุญาต จด ทะเบียน บุคคลผู้
ลึกลับเหล่านี้ ก็อาศัยกำลังเจ้าพนักงานก็ไม่
เพียงพอ จึงต้องหาอาวุธปืนมาไว้ป้องกัน
ตัวและทรัพย์สินของตน ดังนั้นเมื่อได้มี
อาวุธปืนประเภทที่ป้องกันตัว ไว้มาก ๆ โดยไม่
จดทะเบียนโดยลึกลับ โดยหวังให้ความ
ปลอดภัยของตัว ก็ควรจะ ได้ให้เขาได้มี
โอกาส มาจดทะเบียนเสีย เมื่อเขามาจด
ทะเบียน แล้วก็จะเป็น ประโยชน์ขึ้น หลาย
ประการ คือประการ ที่หนึ่งโจร ผู้ร้ายซึ่ง
อาวุธปืนที่เราปล่อยโดยไม่จดทะเบียนนี้ ผู้
ร้าย ก็มีการ ทยอยมึน กัน ไป ตำ ร้าย ใต้ถ้ำ
เพราะ ไม่มีทะเบียน ถึงตั้งไว้ดักหล่นเจ้า
พนักงานจับได้ก็ ไม่รู้ว่าของใคร แต่ถ้าหาก
ที่เราให้จดทะเบียนเสียแล้ว พวกเหล่านี้ก็
ไม่ยอมให้ ยืมกัน เพราะ มีเครื่องหมาย
ประจำปืนถ้าขึ้นให้ยืม ไป ๆ ดกหล่นหรือจับ
ได้ที่ใครที่ผู้ร้ายก็จะเป็นภัยมาถึงเจ้าของปืน
ด้วย ก็ยอม ไม่ให้ยืมกัน ก็เป็นสิ่งที่หวง
แหนเป็นการ ที่ป้องกัน การ ทยอยมึน อาวุธปืน

ไปทำร้ายได้ประการหนึ่ง แล้วอีกประการ
 หนึ่งนอกจากนี้แล้วการขึ้นเหล่านี้ ก็ได้อา
 กุญแจในความควบคุมของเจ้าพนักงานใกล้ชิด
 ชั้นพอจะรู้ว่า ใครมีขึ้น ไม่มีขึ้น เมื่อ
 เกิดการยิงกันขึ้นก็จะ ได้ตรวจขึ้น ได้ง่าย รู้
 ว่าขึ้นกระบอกไหนใช้ยิง ประการที่สาม
 เจ้าพนักงาน ปกครอง และ ตำรวจ ก็จะได้
 อาศัยกำลังพวกที่มีขึ้น เหล่านี้ เวลาเกิด
 วิวาท วิวาทพลัด หรือเกิด โจรผู้ร้ายจะได้
 เรียกใช้ ได้ง่าย เว้นก็คิด ตาม กัน ได้
 ง่าย เพราะว่าพวกที่มีขึ้น นี้เกรงเจ้าพนักงาน
 งานอยู่ เพราะว่าถ้าไม่ไป ช่วยร่วมมือกัน
 ปรายปรามโจรผู้ร้าย เขาจะรับขึ้นหรือยึด
 ขึ้นเสีย เพราะว่าฉะนั้น เจ้าพนักงานก็ จะ
 ได้ใช้ง่าย หน้อย พวกที่มีชาวขึ้นเหล่านี้
 และประการที่ ๔ ก็จะได้เงินค่าธรรมเนียม
 เข้ารัฐอีกหลายล้านบาท ประการที่ ๕ ก็จะได้
 คัดเบาภาระความยุ่งยากในการจับกุม และ
 ในการ ลอบสวนของเจ้าพนักงานลงไป ได้
 มาก และตัดการพิจารณาคดีในโรงศาล
 ลงไป ได้มาก เพราะคดีเกี่ยวกับชาวขึ้น
 เต็มขึ้นเกี่ยวกับที่มีขึ้น ไม่จดทะเบียนนั้นมีมาก
 เพราะฉะนั้นเมื่อให้จดทะเบียนเสียแล้วก็เขียน
 อันว่างานประเภทนี้ของเจ้าพนักงานต่าง ๆ
 ก็เบาลงไปมาก ซึ่งจะมีบ้างก็เพียงเล็กน้อย
 ประการที่ ๖ หากเป็นชาวขึ้นที่ไว้ใช้ใน
 ราชการทหาร ตำรวจ ถ้าเขาฆ่าของจเรเราก็
 ง่าย จะขอ บังคับซื้อ หรือขอ ซื้อ ใน ราคาอัน

สมควรได้ แล้วประการที่ ๗ ก็ชาวขึ้น
 ของราชการทหาร ตำรวจที่เรียกลาดหายไป
 เมื่อครั้งปฏิวัติต่าง ๆ เหล่านี้ก็อาจจะมียู
 นามามอบหรือมาจำหน่ายให้แก่ทางราชการ
 ได้ง่าย ผมก็เห็นว่ามันจะเป็นประโยชน์
 แก่ประชาชนอยู่มาก เท่าที่ลำดับรับฟังมา
 หลายจังหวัด ประชาชนก็ต้องการเรียกร้อง
 ให้มีการจดทะเบียนชาวขึ้นกันใหม่เป็น
 ส่วนทั่ว ๆ ไป นี่เป็นความต้องการของ
 ประชาชนทั่วไปทั้งคนดีคนที่ไม่ดีมันก็ต้องการ
 ให้จดทะเบียน เพื่อเจ้าพนักงานจะได้ควบคุม
 คุมได้ แล้วก็เมื่อเป็นขึ้นที่มีทะเบียนเสียแล้ว
 ก็เกิดประโยชน์ในเรื่องการของกันโจรผู้ร้าย
 ได้ง่าย นี้แหละเนื่องจากที่เป็นผลคือมี
 จึงได้เสนอกฎหมายนี้เข้ามา แต่ว่ามัน
 บางสิ่งบางอย่างที่จะต้องควบคุมระมัดระวัง
 อยู่บ้าง ก็คือว่า เกี่ยวกับเจ้าพนักงาน
 ทะเบียนนี้ เกี่ยวกับอำเภอที่สำคัญอยู่ห
 ก็ต้องขอให้มหาดไทยควบคุมเล่ม
 ทางอำเภอให้รัดกุมสักหน่อย เท่าที่เร
 จดทะเบียน มาคราวก่อนนี้ พวกอำเภอ
 แต่ละบางแห่งก็เปิดขายบัญชี ไว้ยกเย
 พอครบกำหนดยึดแล้วแกก็ยังไม่ยึด
 มีจดของแกต่อไปได้อีก วิธีการของเข
 อยู่บ้าง แต่ว่าถ้าหากทางมหาดไทยออก
 รัดกุมแล้ว ทางอำเภอได้งวดขันแล้ว
 การที่เขามาจดแบบนี้เราวาง วิธ การ
 ทางอำเภอก็ทำไม่ได้ คือเมื่อหม

แล้วก็เป็นผู้บังคับบัญชาชั้นได้ คือว่าระวางอย่าให้ทางอำเภอประจำแต่เลขเข้าไว้ ไม่มีขึ้นเข้ามา แล้วเวลาไปเอามาที่หลังมาจดเดิมอีก นี่ต้องระวางอำเภออยู่หน่วยเหมือนกัน ซ่อนักเข้าใจว่าทางอำเภอคงจะหาวิธีขบขันกันได้แล้วก็อย่างบางที่ทางอำเภออีกอาจจะเอาขึ้นกระบอกเดียวนี้มาจดแล้วพอดีตราให้แล้ว ประเดี๋ยวเอามาจดอีก นี่ทางมหาดไทยต้องควบคุมหน่อย แต่ว่ามันมีวิธีการง่ายที่จะควบคุม ถ้าหากว่าจะได้วางวิธีการควบคุมให้รัดกุมแล้ว มันก็ไม่เป็นการยากอะไรหรอก แต่ที่ก่อนนี้ทำไมไม่ได้วางวิธีให้รัดกุม ก็อาจจะมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง ซึ่งเรื่องนั้นหวังว่ามหาดไทยก็คงจะแก้ได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ สมจึงขอให้สภาได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อบัดโศกาสให้ประชาชนได้จดทะเบียนอาวุธขึ้นที่ยัง ไม่มีทะเบียนนั้นต่อไปอีก

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติอาวุธขึ้นนี้มีหลายพรรคและหลายฝ่าย ได้ส่งเข้ามารวมถึง ๖ ฉบับด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็เป็นของพรรคฝ่ายรัฐบาลถึง ๕ ฉบับ เป็นของพรรคฝ่ายประชาธิปไตย ๑ ฉบับ รวมเป็น ๖ ฉบับด้วยกัน แล้วประกอบกับกระทรวงมหาดไทยก็ได้พิจารณาเรื่องนี้อยู่แล้วตามเสียงเรียกร้องของประชาชน จึงมีความเห็นว่ามีควม

จำเป็นที่จะต้องเกิดการจดทะเบียนอาวุธขึ้นก่อนขึ้นโดยเหตุผลที่ว่าในขณะที่เนื่องจากวาระ ๑ นั้นทางกระทรวงมหาดไทยได้มีการจำกัดการอนุญาตมิให้อาวุธขึ้นไว้ ทำให้ผู้ที่มีความประสงค์จะมีอาวุธขึ้นเพื่อยกกันตนและป้องกันทรัพย์สินนั้นๆ ไม่สามารถจะกระทำได้ตามความต้องการ ทำให้มีขึ้นเล็กน้อยมาดมากมาย เนื่องจากผู้ที่มีความจำเป็นเหล่านี้ต้องไปเสาะหาด้วยความจำเป็นจริงๆ เมื่อมันเกิดมีขึ้นเล็กน้อยนี้ถูกต้องด้วยกฎหมายระบาคอยู่เรียบร้อย เช่นเป็นการยากแก่การควบคุม เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงเห็นชอบด้วยในการที่จะได้มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติอาวุธขึ้นฉบับนี้ แต่เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติอาวุธขึ้น ๖ ฉบับที่ได้เสนอนั้นมานั้นมีหลักการอยู่ในการที่จะจดทะเบียนอาวุธขึ้นเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนในด้านความละเอียดในการที่จะได้พิจารณาถึงเหตุผลอื่นๆ ประกอบกันก็ได้พิจารณาเกี่ยวกับการ เช่นที่ว่าควรจะปรับระดับโทษของผู้ฝ่าฝืนกรณีอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติอาวุธขึ้นให้เป็นการเหมาะสม เช่นในการที่ว่าผู้ทำอาวุธขึ้นเล็กน้อยโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ทำการจำหน่ายปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต และผู้ที่ลักลอบทำอาวุธขึ้นต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้กำหนดไว้เป็นรายละเอียด ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาแล้วจึงเห็นว่าจำเป็นที่จะต้อง

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการเพิ่มเติม
เป็นการปรับปรุงเพื่อกำจัดไม่ให้มีขึ้นเดือน
ได้ในโอกาสต่อไปหลังจากการให้จดทะเบียน
ขึ้นเดือนในคราวนี้แล้ว รัฐบาลจึงได้กระทำ
การประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้อยู่ เพราะฉะนั้นจึงเห็นสมควรที่จะ
ขอรับร่างพระราชบัญญัติ ๖ ฉบับของท่าน
สมาชิกนี้ ไปประกอบร่วมกับร่างพระราช
บัญญัติของทางกระทรวงมหาดไทยก่อนที่
จะรับหลักการต่อไป และจะได้นำเสนอสภา
ในโอกาสต่อไปด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้
ทางรัฐบาลจะขอรับเรื่องนี้ไปพิจารณาก่อน
รับหลักการตามข้อบังคับข้อ ๔๕

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกจนคร) :
เนื่องจากกระผมเป็นเจ้าของร่างพระราช
บัญญัติอาวุธฉบับนี้ร่างหนึ่ง ที่ร่วม
กับเพื่อนสมาชิกอีก ๖ ร่างด้วยกัน ตั้งที่
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเจ้าของร่าง ได้
อภิปราย ไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ แล้วก็เมื่อได้
ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ได้ให้ความเอื้ออาทรพร้อมที่จะรับไปพิจารณา
ก่อนรับหลักการ ร่วมกับร่างของรัฐบาลนั้น
ทั้งนี้เราพึงตระหนักถึงความจำเป็นของ
ประชาชนและราษฎรซึ่งเขามีอาวุธขึ้นเดือน
อยู่ในมือ ทั้งนี้เป็นเวลานานประมาณ
๑๐ ปีตั้งแต่เขา ได้ขึ้นทะเบียนอาวุธขึ้น
เดือนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๐ ปีนี้อาวุธขึ้น

เดือนมีอยู่ในมือของประชาชนเป็นจำนวนมาก
มาก แล้วก็ขณะนี้ถูกเจ้าหน้าที่ทำการจับกุม
อยู่ไม่เว้นแต่ละวัน ทั้งๆที่เขาต้องการ
ไว้ด้วยความลุ่มจืด หาได้มีไว้เพื่อเป็นก
โจรกรรมแต่ประการใด ฉะนั้นจึงควร
กระผมตั้งหลายที่เป็นเจ้าของร่างก็ได้
ปะหาหรือกันว่าพร้อมที่จะให้ร่างนี้ออก
โดยด่วนให้ทันในสมัยประชุมนี้ แต่เมื่อ
มาได้ยินท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยก็กำลังร่างอยู่เช่นนั้นจะมีเป็
การยื่นเข้าไปละหรือ แล้วท่านรัฐมนตรี
จะรับรองในที่ประชุมนี้ให้เป็นที่อุ้มใจแก่เจ้า
ของร่างทุกร่าง และท่านมวลสมาชิกผู้
หวังดีต่อประชาชน ในที่นี้ ได้หรือ ไม่ว่าจะ
เสนอเข้ามาในสภานี้โดยเร็วที่สุด แล้ว
ถ้ากำหนดได้เมื่อไรแล้วก็จะเป็นที่ประ
การวินิจฉัยว่าควรที่จะได้รับร่างนี้ไปก่อน
รับหลักการ ถ้าหากมีฉะนั้นแล้วก็จะเป็
การเคาะร่างนี้ แล้วที่ท่านจะดำเนินช้
อยู่แล้วผู้ที่ถูกจับกุมก็ถูกจับกุม อยู่ทุกวัน
ไม่เป็นที่อุ้มใจแก่ประชาชนผู้ซึ่งมีขึ้นเดือน
อยู่ในมือเช่นนั้น ฉะนั้นถ้าหากว่าทาง
กระทรวงมหาดไทย ได้ให้คำรับรองเป็นที่
แน่ใจแก่พรกกระผมเจ้าของร่างแล้วก็พร้อม
ที่จะมอบร่างทั้งหมดให้แก่กระทรวง
มหาดไทยโดยมิขัดข้อง

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ไม
ฐานะที่กระผมก็ได้เป็นเจ้าของร่างพระราช

บัญญัติร่างนี้ด้วย เพราะว่าเกี่ยวกับเรื่อง
ประชาชนจะมีอาวุธปืนไว้เพื่อป้องกันตัวเอง
และทรัพย์สินนั้น มันเป็นเรื่องที่ทั่วประเทศ
และทุก ๆ ประเทศในนานาอารยประเทศ
ซึ่งหาพึ่งกระทำกันไม่ได้ โดยที่เท่าที่แล้ว ๆ มา
นั้นเราได้จำกัดกันเหลือเกิน ในการที่จะให้
ประชาชนได้มีอาวุธปืน อันที่กระผมคิดว่า
เป็นเรื่องของทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุน
โดยทั่วไปต้องการที่จะให้แก้ไขพระราช
บัญญัติเดิม จึงขอประทานกราบเรียน
เสนอในที่นี้ด้วยว่าเราต้องการ ในปัจจุบัน
เป็นอย่างมาก ก็คือว่าอยากให้มีการแก้ไข
กฎหมายนี้โดยเร็วที่สุดที่จะเร็ว ได้ตามคำ
เรียกร้องของประชาชน ซึ่ง ข พณ ข
รัฐมนตรีว่าการมหาดไทย กระผมขอ
ประทานขอบคุณด้วย ที่ได้ยอมรับที่เห็น
ด้วยในร่างนี้ แต่ต้องมีการแก้ไขปรับปรุง
บางประการ ทั้งนี้ ก็หมายความว่ารัฐบาล
ชุดปัจจุบันนี้ต้องการอยู่แล้วที่จะดำเนินการ
ตามคำเรียกร้องของประชาชน ผมขอ
ขอบคุณไว้ในโอกาสนี้ด้วยประเด็นที่จะขอ
ประทานกราบเรียนต่อไปนี้ว่า ก็อยากจะ
ให้ ข พณ ข รัฐมนตรี ได้มีการกำหนดระยะเวลา
เวลาที่แน่นอน โดยเร็วที่สุดที่จะเร็ว ได้ตั้งที่
คุณทองปาน ส.ส. สกลนคร ได้เสนอเมื่อ
๕๕ และกระผมขอกราบเรียนอีกสักเล็กน้อย
ว่า จะขอฝากไว้ว่าขั้วที่จะให้รัฐบาล
ได้ใคร่ครองโดยรอบคอบอย่างที่ท่าน ส.ส.

ท่านผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดตาก ได้พูด ไปเมื่อ
๕๕ ขั้วไปว่าขั้วปลัดย่อยต่าง ๆ
เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่นี้เป็นเจ้าของสำคัญเป็น
อย่างยิ่งที่จะต้องให้ร่างนี้ได้วางไว้โดย
เหมาะสมในอันที่จะให้ประชาชนเขาไม่
ต้องไปถูกรังแกกันบ้างหรือว่าจะมีการเห็น
แก่หน้าแก่ตาใคร คือหมายความว่า เมื่อ
ร่างออกไปแล้ว ประชาชนที่ต้องการจะมี
อาวุธปืนไว้ถูกต้องตามกฎหมายนั้น ให้เขา
ได้รับอันเคราะห์ที่เป็นทางการโดยรวดเร็ว
กันนี้เป็นเรื่องสำคัญที่กระผมก็อยากจะฝาก
และสนับสนุนตามคำอภิปรายของท่านผู้
แทนตากเมื่อก่อน เพราะฉะนั้น อาจจะขอ
กราบฝากไว้สักเล็กน้อย ก็คือว่าในปัญหา
เกี่ยวกับเจ้าชงร่างซึ่งมีรวมถึง ๖ ร่างนี้
อย่างน้อยถ้าหากว่ากระทรวงมหาดไทยจะ
ได้ให้เกียรติแก่บรรดาผู้แทนราษฎรที่มา
จากปวงชนแล้ว ในร่างเหล่านี้ก็เป็นเรื่อง
ที่ได้กระทำกันมานานแล้วในรัฐบาลชุดก่อน
นั้น ซึ่งกระผม ได้มาดำเนินตำแหน่งเป็น
ผู้แทนราษฎร ของสุพรรณบุรี เพียง ๖-๗
เดือน กระผมก็เสนอร่างมา แต่ก็ต้องแพ้
ไปในรัฐบาลชุดนั้น เมื่อมีการ ออมยอม
กัน ได้ระหว่างผู้แทนราษฎรกับ ข พณ ข
รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย กระผมจึง
อยากจะขอประทานโอกาสที่จะให้พวกผม
ทั้งหลายซึ่งเป็นเจ้าของร่างนี้ ได้มีโอกาสไป
ร่วมประชุมในการร่างกันนั้นกับกระทรวง

มหาดไทยด้วยจะ ได้หรือ ไม่เพียงใด
กระผมอยากจะฟัง ข พจน ข รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยที่จะชี้แจงต่อไป เพราะ
ในการ ที่ ได้เปิดโอกาส ให้พวกเจ้าของร่าง
เข้าไปร่วม นั้น มันก็เป็นผลดีอยู่ชั้นหนึ่งว่า
เมื่อก่อนนี้ ได้ผ่านพ้น ไปจากการร่างโดยร่วม
กันระหว่างตัวแทนปวงชนกับระหว่างกระ
ทรวงมหาดไทยแล้ว กระผมคิดว่าร่างนี้
จะกลับเข้ามาสู่สภา ก็คงจะ ไม่มีข้อกังขงอน
กันมากนัก และก็จะได้ประกาศใช้ชั้นจะ
ยังประโยชน์สุขมาสู่ประชาชนสืบไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
รัฐมนตรี คือว่าเขาขอร้อง ๒ ประการ

พลโท ประกาศ จารุเสถียร (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ในการ
ที่กระผม ยัง ไม่ตอบ ท่าน สมาชิกโดยทันที
ทันทีใดนั้น ก็เห็นว่า มีสมาชิกได้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ หลาย ฉบับ ด้วย กัน
ก็ใคร่เปิดโอกาส ให้ท่าน ได้ชี้แจงความต้อง
การ เมื่อ ไม่มีใครชี้แจงแล้ว กระผมก็ใคร่
จะเรียน ยิน ยับตามที่ท่าน ถาม มาว่า ดังนี้
สำหรับการกำหนด ระยะเวลา ที่กระทรวง
มหาดไทย จะเสนอ มาได้โดย เร็ว ที่สุด นั้น
กระผมขอรับรอง ต่อที่ประชุมของรัฐบาลว่า
ว่า กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการประชุม
ร่างพระราชบัญญัตินี้ มาบ้างแล้ว และขณะ
นี้ก็ใกล้จะเสร็จแล้ว และสามารถที่จะเสนอ
ได้ต่อสภาทันที ในสมัยประชุมนี้ ส่วนใน

เรื่องที่ทำ ได้เสนอใบกระทงจะขอเข้ามา
กรรมวิธีการ หรือว่าจะขอเข้ามาพิจารณา
พระราชบัญญัตินี้ร่วมกันทำพระราชบัญญัติ
นี้ ร่วมกันในชั้นประชุมนี้ก็เป็นเรื่อง
รัฐบาลจะอนุมัติ หรือเห็นชอบ ประการ
ผมขอตอบ ไว้ ให้แก่สภาต่างรัฐบาล
ชัดชัด

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสิน
ธุ์) ท่านประธานที่เคารพ คุณทองดียก
เลยคนเดียวตลอดวัน ท่านประธานที่เคารพ
ด้วย เหตุผล และหลักการ ของเจ้าของ
ทุกฉบับนั้นตรงกันตั้งที่กระผม ได้กรวย
ไปแล้วในการพูดครั้งแรก แต่เราอยาก
ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยได้เร่งรัดเวลา เพราะว่าผลเสียที่
เกิดขึ้นใน ระยะเวลา ถ้าหากช้าไป คือ
อาจจะ เป็นช่อง ทางทำให้พ่อค้า นำ ยืน
จากประเทศอื่น ๆ เข้ามาขายในประ
เรา และ จะ เป็น การ กระ ทน กระ เท็ด
ล้มพันล ไมตรี และอาจ จะเป็นโอกาสที่
คิดมิตินำเข้าแก่ประเทศไทย ละสมอาจ
ไม่ขณะเดียวกัน ฉะนั้นขอให้ กระทรวง
มหาดไทยกำหนดได้ ขออย่าให้กำหนด
เป็นสมัยประชุมนี้ ขอให้ กำหนดสลับ
๑๕ วัน เพราะว่า ๑๕ วันอย่างไรก็ได้
ได้ เพราะท่านร่าง มาแล้วครั้ง หนึ่ง
อาจจะร่างเสร็จแล้ว ถ้าว่าตั้งผมเข้า
เป็นกรรมวิธีการก็ร่างเสร็จเท่านั้นขอ

โทษ ทัณฑ์ แรง รั้ง อย่างนี้ เพราะมี ผลดีแก่
กระทรวงมหาดไทยถ่ายปรายปรายนั้นเอง
คือขอให้ ๑๕ วันเออะ และเข้าในสมัย
หน้าสักสองอาทิตย์นี้ นี่ประการที่หนึ่ง

ประการที่สอง ตามที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ได้มอบให้สภาเป็นผู้
แต่งตั้งกรรมาธิการ นั้นก็ย่อมเป็นการลำบาก
ถ้าหากว่า ไม่ได้ถูก เสนอ ชื่อ ก็ ไม่ได้เป็น
ขณะนั้นขอให้กระทรวง มหาดไทยรับไว้ว่า
กรรมาธิการ ชุด นี้ กระทรวง มหาดไทย จะ
เสนอ ชื่อบุคคล ที่เป็น เจ้าของ ร่างเข้ามาใน
ฐานะ เป็น กรรมาธิการ ฝ่าย รัฐบาล ไปเลย
เป็นเจ้าของร่าง ไปเลย คือรวมว่าเวลาเรา
จะตั้งกรรมาธิการกระทรวงมหาดไทยเสนอ
ชื่อว่า ฝ่ายรัฐบาลขอตั้งตั้งต่อไปนี้ ๑. นาย
บุญคุ้ม จันทศิริสุริยวงศ์ ๒. นายเทียม
ไชยนิรันดร์ ๓. นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง
๔. นายทองดี อิศราชีวิน ๕. นายพิร
บุณนาค ๖. นายทองปาน วงศ์สง่า ไป
อย่างนี้เป็นร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ไป
เลย และก็ล้วนสมาชิกจะเสนอใครร่วมนั้น
เป็นอีกเรื่อง หนึ่งให้กระทรวง มหาดไทย
รับใน ชั้นนี้ แล้วก็ไม่เห็น มี อะไร ชัก ช้อย
เพราะว่า ราย ละเกียดนั้นถ้าตั้งพวกผมเป็น
กรรมาธิการ แล้วก็ ไปชี้แจง กัน ที่กระทรวง
มหาดไทยได้ ผมเห็นว่า ไม่ผิดข้อบังคับ
และไม่เสียตายจะทำให้ความเรียบร้อยเกิด
ขึ้นทันที ถ้าหากว่าท่านรับและร่างนี้จะจบลง
เสียวันเอง

นายสุลิต บุญธรรม (นครนายก):
ข้าพเจ้า เป็นเจ้าของร่าง ด้วยคนหนึ่ง เหมือน
กันและก็มีความยินดีที่ได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่า
การ กระทรวงมหาดไทยแถลงว่า ยินดีจะส่ง
ร่างกลับคืนมาให้สักภายในสมัยประชุม
นี้ ถ้าในกรณีเช่นนั้นข้าพเจ้า ไม่ขัดข้อง แต่
ถ้าหวั่นพิเพื่อน สมาชิกที่เป็นเจ้าของ ร่างคน
หนึ่งท่านสมาชิก สภา ผู้แทนราษฎร จังหวัด
กาฬสินธุ์ เกรง ไปว่ากระทรวงมหาดไทยไป
ลัญญาว่าจะเสนอร่างมาภายในสมัยประชุม
นี้จะทำให้คน ไปช่องลมอาจอะไรต่ออะไร
ต่าง ๆ อย่างนั้นรู้สึกว่าเป็น ความ เกรงกลัว
โดยใช่เหตุ ส่วนเรื่องว่าใครจะปฏิวัติรัฐ
ประหารอะไรกันนั้นเป็นหน้าที่ของทางรัฐบาล
ซึ่ง มีทั้งทหาร และตำรวจ พร้อม อยู่แล้ว ที่จะ
เตรียมตัวที่จะกระทำอะไรต่ออะไรได้ ทาง
พวกเรา เป็นผู้แทนราษฎร นั้นเรา ต้องการที่
จะ ให้ ความ เป็น สุขแก่ ราษฎร ของเรา
ข้าพเจ้าเองก็เป็นทุกข์ใจมาก เพราะว่าใน
ขณะนี้ อย่าง บาง ที่อยู่ที่ใน เขต จังหวัด ของ
ข้าพเจ้าเองมีการทำผิดกฎหมายในฐานปล้น
ทรัพย์และลักทรัพย์กันทุกวัน จนราษฎร
ใน ขณะนี้บางท้องที่ไม่สามารถ จะนอนบน
บ้านเรือนของตัวเองได้ ต้องไปอาศัยนอน
ตามโคนต้นไม้บ้าง ตามกองฟางข้าวบ้าง
เพื่อ บังกันไม่ให้พวกโจรเข้ามา ได้ ถึงตัว
ข้าพเจ้าเป็นทุกข์ใจอย่างนั้น จึงอยากจะได้
กฎหมาย ฉบับนี้ ออกไป ได้ โดยเร็ว ราษฎร

เพียงพอไหม ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ พก
เพียงไหม บางครั้งข่าเหมยหนึ่งมีราษฎร
ถึง แสดงว่า คนมี ตำรวจ อย่าง มาก ไม่เกิน
๕๐ คนอย่างนี้ มันพอคุ้มครองเขาได้ไหม
เนื่องด้วยเหตุนี้เขาต้องหาอาวุธปืนเถื่อนมา
ยิงกันไว้ ท่านก็ไปยิงเขาเข้า ที่ยิงเขา
ผู้ที่มีเงินของผลสุดท้ายแทนที่เขาเขาเข้าคุก
เข้าตาราง ไป เจ้าหน้าที ของท่านกลับทุจริต
ต่อหน้าที่ไปทุจริตเอาเงินเข้าของอาวุธปืน
เถื่อนก็มี ผลสุดท้ายรับอาวุธปืนเถื่อนเขา
แล้วมีหน้าขายยังเล่นเงินเขไปอีก อย่างนี้ ท่าน
ประธาน อย่างนี้รัฐบาลทรยศไหม เพราะ
ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึง ขอวิงวอนต่อสภานี้ว่าพวก
เราอย่ายอมเป็นอันขาด โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่ง ข้าพเจ้าผู้หนึ่งซึ่งเป็นเจ้าของร่างนี้จะ
ไม่ยอมมอบให้ท่านไป แต่ทั้งนี้ก็หวังว่า
ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย คง จะ
พิจารณาใคร่ครวญให้ถ่องแท้ก่อน ถ้าขึ้น
ให้ไปแล้วคงจะ ไปแต่เข็ญอีกอย่างน้อยอีก
๖ เดือนกว่าจะเล่นข่าสภานี้

นายพัน บุญชิต (ยุบลราชธานี) :
ในฐานะที่กระผม ได้เสนอ ร่าง พระราช
บัญญัติ อาวุธปืน วัตถุระเบิด คอกไม้เพียง
ร่วมกับท่าน ผู้มีเกียรติทั้งหลายในสภานี้
กระผมตั้งใจที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยที่จะ รีบ ไป พิจารณา ก่อน รับ
หลักการโดยท่านให้เหตุผลว่าร่างพระราช
บัญญัติอาวุธปืนนี้ยังมีข้อบกพร่องอยู่หลาย

ประการ ตัวอย่างเช่นกำหนดโทษของผู้
ที่ค้าอาวุธปืนเถื่อนก็ดี และกำหนดค่า
ธรรมเนียมในการจดอาวุธปืนเถื่อนก็ดี สิ่ง
เหล่านั้นเราต้องพิจารณาให้รอบคอบและ
เป็นธรรม เพื่อประโยชน์ของประชาชน
กระผมไม่เห็นด้วยในการที่ท่านผู้แทนจังหวัด
เชียงใหม่ที่อภิปรายไปเมื่อครั้งนั้น บอกว่า
อยาก จะให้ ร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับ ซึ่ง
บทพ้องนี้ตกอยู่ในกลางสภานี้ ท่านประธาน
ที่เคารพ เรามาสู่สภานี้เพื่อประโยชน์สุข
ของประชาชนเราเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เข้ามาสู่สภาด้วยความเรียบร้อยของ
ประชาชน ขอท่านอย่าคิดว่าฝ่ายรัฐบาลก็ดี
ฝ่ายค้านก็ดี ท่านกล่าวไปว่าที่รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยรีบร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ไป พิจารณาก่อนรับหลักการ
นั้น เพราะสมาชิกฝ่ายรัฐบาลเสนอ กระผม
อยาก จะให้ ท่าน ย้อน ไป ถึง วัน ซึ่ง สภานี้
ให้ความไว้วางใจต่อรัฐบาลชุดนี้ และท่าน
รัฐมนตรีท่านนี้แหละ ได้รับรองกับสภานี้ว่า
จะอนุมัติให้มีการจดอาวุธปืนเถื่อน วันนั้น
ข้าพเจ้ายังจำได้ นี่ท่านกลับเข้ามาว่า ใน
การที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยรีบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป
พิจารณาก่อนรับหลักการนั้น เพราะสมาชิก
ฝ่ายรัฐบาลเสนอ ท่านอาจจะเข้าใจผิด
ไปบ้างแต่ในโอกาสอันนี้ กระผมอยากจะได้
ฝากไปด้วยว่าในระยะเวลาในการจดอาวุธ

ผู้แทนนั้น ขอให้ระยงพอดสมควร
เพราะว่าราษฎรซึ่งอยู่ต่างท้องที่ไกลอำเภอ
และการคมนาคมไม่สะดวก จะได้มีโอกาส
ได้มาจดท้วงถัก เพื่อป้องกันทรัพย์สินของเขา
และกระผมขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่ง

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) :
ในฐานะที่ข้าพเจ้าก็เป็นเจ้าของร่างด้วย
คนหนึ่ง แต่ในการที่ได้ฟังท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยและเพื่อนฝูงได้
บอกปรายมาแล้ว เห็นว่าเป็นการสมควร
ที่จะลงมติได้แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอเปิด
อภิปราย ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้
เสนอให้เปิดอภิปรายแล้ว ท่านรัฐมนตรีมี
อะไรใหม่

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ความจริงประเด็นก็ยังไม่หมด คุณฉันท
ก็รวบรัดเกินไป ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปราย
ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้
เสนอให้เปิดอภิปราย และเปิดอภิปรายแล้ว
ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป
โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือขึ้น ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใด เห็น สมควร ที่จะ เปิด อภิ ปราย ได้ แล้ว
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือส่วนมากแล้ว)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น
อันว่าเปิดอภิปราย เรื่องนี้ทางรัฐมนตรีได้
เสนอขอรับไป พิจารณา ก่อนรับ หลักการ
ตามข้อบังคับข้อ ๕๕ เพราะฉะนั้นขอให้
ประชุมวินิจฉัยว่า จะอนุมัติให้ท่านรัฐมนตรี
รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการหรือไม่

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
เมื่อผมได้ฟังเสนอเปิดอภิปราย ให้ผม
ได้ชี้ประเด็นก่อนที่จะพูดเรื่องนี้ และบอก
จากนี้ยังกล่าวพาดพิงมาถึงกระผมด้วย
ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่กระผมขอ
เปิดอภิปราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาจะ
ท่าน เขาไม่ได้ว่าอะไรท่าน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ขอให้กระผม ได้ชี้ประเด็น ...

ประ ธาน สภา ผู้แทน ราษฎร : ไม่
เขาจะท่าน ไม่ต้องหรอก

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
เปล่า ท่านประธาน ขอให้ผม ได้ชี้ประเด็น
หน่อย

ประ ธาน สภา ผู้แทน ราษฎร : ไม่
เขาจะท่าน ท่านนั่ง ท่านพูดมากแล้วท่าน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ท่านประธานอย่าลืม กระผมเดินดเปิด
อกปรัาย

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ททอย่างมรวรยาภาศศิครัม
รัฐบาลก็ยอมรับแล้ว แต่ว่ายังมีแข่งขัน
อะไรกันอยู่ถึงกระผมก็ยังสงสัย เพราะ
ฉะนั้นกระผมอยากจะขอประธานทราบเงียม
ตั้งนี้ อยากจะสรุปเอาสั้นๆ ว่าเมื่อ
ตะกั้น ขพจนร รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้นี้ ไม่ได้ขออนุญาต
อกปรัาย

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
โปรดรักษาระเบียบ ท่านอนุญาตแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ทำไมท่านถึงให้ออกปรัาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขา
สรุปได้ท่าน เขาสรุปสั้นๆ ท่านนั่ง เขา
สรุปได้

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ก่อ
ความกันตลอดเวลามันก็แย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอ
ห้าม พูดโอ้ จะพูดคนเดียวหรือคุณทองดี
นี่นั่งเถอะท่าน เขาเป็นผู้เสนอท่าน เขามี
สิทธิ์ที่จะออกปรัาย

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่)
กระผมก็เป็นผู้เสนอด้วย.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขา
ท่านพูดมามากแล้ว ให้คนอื่นเขา
ท่านนั่งเถอะ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่)
กระผมก็เสนอ เสนอเปิดอกปรัายด้วย.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขา
ท่านนั่งเถอะ คุณทองดีนำพับมา

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่)
ขอท่านโปรดอย่ามีฉันทาคตินะ ท่าน
ประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขา
นี่ๆ ขอให้ท่านนั่ง

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ก็มีอยู่สองประเด็น
กระผมได้ทราบเงียม ขพจนร รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาดไทยเมื่อตะกั้น ซึ่งท่าน
ก็ยอมรับแล้ว คือประการที่ ๑ กระผมขอ
ชี้แจงสรุปอย่างสั้นๆ ว่าเท่าที่ฟังอยู่นั้น
ขอประธานทราบเงียมว่า ขพจนร รัฐมนตรี
ท่านขอชมชอมมา ในประเด็นแรกก็คือว่า
กำหนดระยะเวลาที่ผมก็จะให้เร็วที่สุดที่จะ
"ให้เร็วได้" ข้อ ๑ ซึ่งท่านก็บอกว่าพร้อมที่
จะชอกอยู่แล้ว ข้อที่ ๒ ท่านก็ไม่ได้บอกว่า
จะต้องไปร่างกันเฉพาะกระทรวงมหาดไทย
เท่านั้น ขอรับไปพิจารณาก่อน แล้วก็มี
ได้ข้อในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ว่า เจ้าของร่างนี้ ได้ไปร่วมกันพิจารณากับ
กระทรวงมหาดไทยซึ่ง ข. พจน. รัฐมนตรี
ก็บอกว่าถ้าสภาไม่ขัดข้องก็จะให้เจ้าของร่าง
ไปร่างรวมกันได้ มาขอกันในสภาอย่าง
นี้ ผมขอได้โปรดวินิจฉัย ๒ ข้อนี้เสียก่อน
ที่จะลงมติกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
รัฐมนตรี ไม่ได้ชี้แจงอะไรนี้ จะให้หรือ
ไม่ให้ก็แล้วแต่ที่ประชุมฯ คนเดียวเท่านั้น
ท่าน คือว่าอย่างนี้สรุปได้คนเดียวเท่า
นั้นท่าน ท่านรัฐมนตรี ไม่ได้ชี้แจงอะไร
แล้ว ให้หรือไม่ให้ก็ตามใจที่ประชุมนี้
ต่างหากเล่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็จะให้
ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะให้รัฐมนตรีรับ
ไปพิจารณาก่อนรับหลักการหรือไม่ ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควร ...

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) :
เมื่อผมเป็นผู้ขอเบ็ดตกปลา กรมต้อง
ได้พักบ้างครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เก
ละท่าน

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) :
กรมเป็นคนเสนอเบ็ดตกปลา แล้วเป็น
เจ้าของร่างด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้คุณ
ไม่เอาละ ท่านนั่งซิ ถ้าท่านไม่นั่งข้าพเจ้า
จะเชิญออกจากที่ประชุมเดี๋ยวนี้

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) :
เปล่าท่านประธาน กรมเป็นเจ้าของร่างด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
ข้าพเจ้าสั่งให้ท่านนั่ง

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) :
แล้วท่านจะปิดปากกรมหรือ ถ้าท่านปิด
ปากกรมก็จะนั่งเดี๋ยวนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้ คุณ
ทองดี ถ้าท่านพูดต่อไป ผมจะให้ออกจาก
ที่ประชุมเดี๋ยวนี้ รุานขัด คำสั่ง และก่อความ
ไม่เรียบร้อยด้วย

ตอนนี้ไป ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้รัฐมนตรี
รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ โปรดยก
มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้
ใดไม่เห็นด้วย คือไม่ยอมให้รับไป โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ให้รัฐบาลรับ ร่าง พระราช
บัญญัติ หมายเลข ๓ เลข ๔ เลข ๕
เลข ๖ เลข ๗ เลข ๘ นี้ก่อนรับหลักการ
ได้ ตอนนี้ไป ข้าพเจ้าได้รับญัตติด้วย . . .

นายล้วน เวทชาติกานน (นครปฐม) :
กรมจะขอเสนออย่างนี้ เมื่อรัฐบาลรับ
ร่างนี้ไปแล้ว ขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่ได้
ทรอกท่าน เขารับไปเท่านั้นละท่าน เสนอ
ไม่ได้แล้ว ไม่มีแล้วในข้อบังคับเท่านั้นแหละ
ล่วนให้หรือไม่ให้เขาไม่รับเรื่องนี้ ไม่มี
อะไรแล้วท่าน

นายสอ อัง มารังกุล (บุรีรัมย์): สำหรับ
ร่างพระราชบัญญัติ ที่เสนอ ชาวบ้านมานัก
เป็นจำนวนหลายฉบับ รัฐบาลก็ได้รับไป
พิจารณาก่อนรับหลักการนั้นก็เป็นการเหมาะ
สมควรแล้ว รัฐบาลนั้นก็บอกว่าจะเสนอมาให้ทัน
กับสมัยประชุมนี้ ที่นี้ในระหว่างที่ยังไม่ได้
มีพระราชบัญญัติอนุญาตให้มีการจดทะเบียน
นั้นได้มาใช้มี ตรงนี้ข้าพเจ้าพยายามยก
มือ แต่ว่าเป็นฝ่ายที่สนับสนุนกฎหมายไม่
ได้เป็นผู้เสนอก็อยากจะให้ข้อเท็จจริงว่าเรา
เป็นที่ยอมรับทราบแล้วว่าความเดือดร้อนของ
ประชาชนคือประชาชน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: นี่เดี๋ยว
คุณสอ อัง กรุณาเถอะคุณมันหมดแล้วละคุณ

นายสอ อัง มารังกุล (บุรีรัมย์): ประ
เดี๋ยวท่านคือว่าขอฝากไว้ก่อนที่จะพูด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เรื่องนี้
หมดแล้วคุณ มันหมดแล้วข้าพเจ้าขอกรุณา
อย่าให้ยุ่งเลยพ่อคุณเถอะ

นายสอ อัง มารังกุล (บุรีรัมย์): เปล่าๆ
เดี๋ยว ๆ คือว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: นั่งเถอะ
ตามอะไรไม่ได้แล้ว ไปตามข้างนอกเถอะ
มันหมดเรื่องแล้ว

นายสอ อัง มารังกุล (บุรีรัมย์): เปล่า
คือว่าก่อนที่ยังไม่ได้พิจารณากฎหมายที่จะ
อนุมัติให้ทาง อำมาตย์ เขา ได้ประ กาศ จด
ทะเบียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ที่ประชุม
ลงมติแล้ว ไม่ได้แล้วไม่อย่างนั้นก็เถอะ
เถอะกันไปใหญ่ขอได้โปรดเถอะ นั่งเถอะ

นายสอ อัง มารังกุล (บุรีรัมย์): คือ
อย่างนี้ คือว่าเขาจะส่งไปก่อน คือว่าใน
ระหว่างที่ยัง ไม่พิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: รัฐมนตรี
ก็รับไปแล้ว เอะเถอะท่านคอยฟังท่านก็ไม่ได้
ได้เสนอ โปรดนั่งเถอะ

นายสอ อัง มารังกุล (บุรีรัมย์) ไม่ใช่
คืออย่างนั้นผมสงสัยถามท่านประธาน ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่ต้อง
หมดไปแล้ว

นายสอ อัง มารังกุล (บุรีรัมย์): คือ
ว่าในระหว่างที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: รัฐบาล
ไม่ชี้แจงแล้ว มันหมดเรื่องแล้วคุณก็ถึง โธ่

นายสอ อัง มารังกุล (บุรีรัมย์): คือ
อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่เอา
ละไม่ได้แล้ว ข้าพเจ้าขอสงัว่าหมดเรื่อง

นายสอ อัง มารังกุล (บุรีรัมย์): คือ
ผมสงสัยหมายความว่าสงสัยไม่ได้ อย่างนั้น
หรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี
เรื่องแล้ว

นายสอ อึ้ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ไม่ใช่
อย่างนี้ ท่าน ประธานพูดให้กรูณาให้ความ
เป็นธรรมหน่อย ผมสงสัยว่าในระหว่าง
ที่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับแล้ว
ไม่เอาละ ผมสั่งเด็ดขาดบอกไม่ได้ ถ้าคุณ
ยังขึ้นพูด ผมถือว่าคุณขัดคำสั่งประธาน

นายสอ อึ้ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ก็ไม่
เป็นไรประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นไร
หรือไม่เป็นไรก็ตามใจเถอะคุณ นิ่งเถอะ

นายสอ อึ้ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : คือ
ผมสงสัย....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอา
ละมันหมดเรื่องแล้ว

นายสอ อึ้ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ไม่เป็น
ไร ประธานไม่ประชุม ก็ได้ ผมไม่ประชุม
ก็ได้ให้รู้ว่าประธานนี้เป็นเผด็จการ ลมชัก
สงสัยตามไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามใจ
เถอะท่าน ไม่มีแล้ว หมดเรื่องแล้วถ้าต่อไป
อีกร้อยยี่ก็ไม่ได้แล้ว

นายสอ อึ้ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ขอไป
ท่านประธานพบกันใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้
ข้าพเจ้าได้รับญัตติจำนวนมาก ของ คุณ ทองดี

ขอให้มีการประชุมต่อไปเวลา ๑๔ นาที
ทุก ๆ คราวที่มีการประชุม คุณทองดีว่า
อย่างไร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ตามที่ข้าพเจ้า ได้เสนอญัตติจำนวนมากต่อสภา
ในวันนั้นก็เกี่ยวกับ เรื่องการ ประชุมของสภา
ผู้แทนราษฎร เรา ท่านประธานที่เคารพ
ตั้งแต่ พระราชบัญญัติได้บริหารราชการ
แผ่นดินมานับตั้งแต่วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ.
๒๕๐๑ มาจนถึงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม
พ.ศ. ๒๕๐๑ นับเป็นเวลาานถึง ๔ เดือน
เศษแล้ว ทุกครั้งมีการประชุมนี้ ท่าน
ประธานที่เคารพ เราจะสังเกตได้ว่าการ
ประชุมซึ่ง ได้ดำเนินไปตั้งแต่เช้าจนบ่ายนั้น
จะมีเพียง ๓ ครั้งเท่านั้น ครั้งแรกคือในวัน
แถลงนโยบายของรัฐบาล ครั้งที่ ๒ ในวัน
เสนอพระราชกำหนดต่อสภาผู้แทนราษฎร
และในครั้งที่ ๓ วันงบประมาณแผ่นดิน ทั้งนี้
การประชุมครั้งอื่น ๆ นั้น ท่านประธานที่
เคารพ ข้าพเจ้า ได้สังเกตดูแล้วท่านประธาน
การประชุมของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ดูท่าน
ประธานที่เคารพ ท่านผู้มีเกียรติลุกออก
กันหมด ครบองค์ประชุมหรือเปล่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยว
ก่อน ท่านเลขาฯ นายชิครบองค์ใหม่

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ถ้าครบ ข้าพเจ้า จะกล่าวเดี๋ยวนี้ นอกจาก
๓ ครั้งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วนั้น การประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ของเรา นั้น ครั้งหนึ่ง

ไม่เกิน ๓ ชั่วโมง ท่านประธานที่เคารพ
พอประชุมไปถึงเที่ยงเศษหรือ ๑๓ นาฬิกา
ก็เลิกประชุมเสียแล้วและปรากฏว่ามีร่าง
พระราชบัญญัติค้าง อยู่ในระเบียบวาระ
เป็นประจำแต่ละครั้งท่านประธาน ที่นี้มา
คราวนี้ก็ยังเชิญเป็น นิมิตร์อันดีที่ว่า ร่าง
พระราชบัญญัติทั้ง หมทวัน น้หมด สภาแล้ว
ตกลงก็ไม่มีอะไรที่จะประชุมกันในตอนบ่าย
นี้ แต่ว่าเท่าที่ข้าพเจ้าเสนอมานั้น เป็นการ
เสนอญัตติเพื่อที่จะดักไว้ ท่านประธานที่
เคารพ ค่อยไปในการประชุม คราว หน้า
วันพฤหัสบดีหน้านั้น ก็ขอให้มีโอกาสประชุม
ไปจนถึงตอนบ่าย

(ขณะนี้สมาชิกในที่ประชุมขาดจำนวน
ที่จะเป็นองค์ประชุมได้)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลา
ไม่ครบองค์ประชุมแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
นี้ท่านประธานสังเกตดูใหม่ สมาชิกอย่างนี้
ถ้าอย่างนั้นยุบสภาได้ท่านประธาน เรายัง
ทำงานเพื่ออะไรกัน ถิ่นเงินเดือนของราษฎร
ท่านประธาน ผมว่ายุบสภาดีกว่า ข้าพเจ้า
ขอให้รัฐบาลพรรคชาติสังคมยุบสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
เลิกได้ ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

	เลขที่	ผู้จัดทำรายงาน
	เล็ก ขาวนั้ง	
	โมมเฉลา สุปถาวร	๑๑
	นันทนา ขานบ่อม	๑๑
ถ้วน เวกชาติกานน	อุดม พลอยสังวาลย์	๑๑
ขวณินทร์ ภูมิพัฒน์	สุพงษ์ ศิวพูนเกียรติ	๑๑
เชื้อฮารี ขุตมสังข์	ธนู บุญยรังคะ	๑๑
ไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่	จำรงค์ ใจอ่อนนุ่ม	๑๑
ทองดี อิศราชีวิน	แผ้ว หมู่พยัคฆ์	๑๑
พ.อ. อ. สชมาก	สินธุ์ชัย ชัยศักดิ์ยดี	๑๑
ขุนรรวาทพิศุทธิ์		
ประทีป ศิริพันธ์		

ตรวจแล้ววันที่ ๒๘/ก.ค./๒๕๐๑

สุจินต์ จิตรสถิต

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ บัณฑิตสุนันท์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บัณฑิตโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประจวบจันติก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ที่พอมิบัญญัติที่จะหาวิชาความรู้มาของกันทรัพย์สินสมบัติของตัวเองได้บ้าง ก็จะได้กระทำได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นอย่างนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยืนยันมาว่า จะขอเสนอร่างมาให้ได้ภายในสมัยประชุมนี้ ก็ขอ ขอม้ พระ คุณ มาก ถ้า ไม่ ลักษณะ เช่นนี้ ข้าพเจ้า ไม่คิดใจ และ ยินดี ไ้รับ ไม่พิจารณาได้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่):
ขอขอม้ พระ คุณ ที่ท่านยังมองเห็นข้าพเจ้าอยู่

ประธานสภาแทนราษฎร: อย่าพูด ไม่เอา น่าจะ ไม่ให้พูดอย่างนี้ ท่านนะ ได้พูด มากกว่าใครหมัดจนเขาจะว่าข้าพเจ้าแล้วละ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่):
ท่านประธานที่เคารพ เมื่อข้าพเจ้าได้ฟัง ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาด ไทย ได้ กล่าวว่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และสิ่งเทียม อาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ ซึ่ง เสนอ รวมกัน มาทั้ง หมัดด้วยกันถึง ๖ ฉบับ นั้น ท่านอ้างว่าเป็นของพรรคประชาธิปัตย์ หนึ่งฉบับ และนอกนั้นเป็นของพรรคฝ่าย รัฐบาล ทั้งนี้ข้าพเจ้ารู้สึกสลดใจเหลือเกิน ท่าน ดูฉบับที่ ๒ ข้าพเจ้า ทองดี อีสราชีวิน เป็นเจ้าของร่างฉบับนี้ผู้หนึ่ง ข้าพเจ้าเป็นฝ่าย คำนอัสระของราษฎร ท่านประธานที่เคารพ และนอกจากนี้ นายฉันท อีคนหนึ่ง ซึ่งเป็น

ฝ่ายค้านคล้ายตัวไม้ท่อนไม้กล้าว เออะอะคั้น ก็พรรคประชาธิปัตย์หมด อย่างนี้ก็ใครได้ รับความเสียหาย เพราะข้าพเจ้า ไม่สังกัด พรรคใด ๆ ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายค้านอิสระ ท่าน ประธาน อย่างนี้ท่าน ไม่น่าจะกล่าวอย่างนี้ เลยและข้าพเจ้าขอ คัดค้านที่ท่าน จะขอรับ เขา ไปพิจารณาก่อนรับหลักการนี้ ข้าพเจ้า ไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ เมื่อ กั ท่านรัฐมนตรีก็บอกแล้วว่าฝ่ายค้านได้เสนอ เข้ามาและฝ่ายรัฐบาลก็เสนอเข้ามา ส่วน มากเป็นฝ่ายรัฐบาล อันนี้ก็แสดงแล้วว่า เป็นนิมิต ยันดีที่ รัฐบาล พรรคชาติ สังคม ได้ เห็นพ้องต้องกันกับฝ่ายค้านเสนอเข้ามาแล้ว ทั้งนี้ก็เพราะ ลูกพรรคของท่าน เสนอเข้ามา เมื่อ เป็น อย่างนี้ แล้วเพื่อ ประหยัดเวลาของ สภา เพื่อ จะ เป็น โอกาส ไป อำนวยผล ประโยชน์ให้ แก่ราษฎร ผู้ที่มีอาชีพในทาง ที่ซอลลคยลจวิต ผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์ผู้ต้อง ผู้ที่มี หลักฐาน อยู่ติดกันดี ซึ่ง ใน ขณะนี้ เขา มีอาวุธปืนเดือนนั้นอยู่ที่กำลังขบง กันตัวเขา อยู่เวลานั้นนั้นจะ ได้รับเร้งนำเอามาจดทะเบียน เสีย โดยถ้วน ตาม กฎ หมาย ฉบับ นี้ นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ไม่น่า จะขอรับ ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ท่าน จะไปรับ ไปพิจารณาก่อนรับหลักการทำไม เมื่อท่าน เห็นดีเห็น ชอบด้วยแล้วใน ชั้นแปร ญัตติชั้นกรร มาธิการ ท่านต้อง การ อย่างไร

ก็แทรกเข้ามาชี้แจงให้หน้าที่ฝ่ายรัฐบาลทำ
 อาจจะต้องตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 มหาดไทย อธิบดีมหาดไทย อธิบดีกรม
 ค้างว่าง... เขามาเป็นกรรมการร่วมก็ได้
 ท่านจะเอาอย่างไรก็ได้แบบนี้ และ
 ที่ท่านบอกเมื่อก่อนว่าจะขอรับร่างจะส่งเขา
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับไปพิจารณาต่อหน้า
 หลักการเข้ามาสู่สมัยประชุมนี้... ท่าน
 ประธานที่เคารพ ก็รู้สึกกังวลขวางเกิน
 ไป... ที่ท่านจะรับเข้ามา... บางที่ท่านส่งมา
 ปล่อยให้สมมติหมายนั้น... ท่านประธานที่เคารพ
 เช่นลมมรสุมที่ท่าน... ส่งร่างนี้เข้ามาวันที่ ๒๐
 มิถุนายนพอที่เห็นประธาน บรรลุเข้าจะเขี่ย
 วาระก็พอจะสังเกตได้สมัยประชุมแล้วที่
 ตกกลางร่างนี้ก็ค้างค้าง... เข้าไปขอรุณในระเบียบ
 วาระใน สมัยประชุม สามัญอย่างนี้เป็นต้น
 เมื่อไรมันจะเสร็จสักที... ท่านประธานที่เคารพ
 ถ้าท่านขอรับเขาไปพิจารณาต่อหน้าหลักการ
 อย่างที่ท่านกล่าวต่อที่ประชุมนี้... ข้าพเจ้า
 เชื้อแน่เหลือเกินว่าร่างพระราชบัญญัติเกี่ยว
 กับอาวุธขึ้นเดือนนี้ก็จะผ่านสภาได้อย่าง
 ข้าก็คงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ หรือ
 ๑ มกราคม ๒๕๐๒ ก็เป็นได้... ข้าพเจ้า
 เกรงไปว่าท่านอาจจะไปถ่วงไว้ในกระทรวง
 มหาดไทยเพราะปรากฏมาแล้วแต่กาลก่อน
 ไม่ว่า ยุคใด สมัยใด ถ้ารัฐบาล ขอ รับ ไป
 พิจารณาต่อหน้าหลักการแล้วนั้น โดยมาก
 มักจะไป แะเห็นใน กระทรวง ของ ท่านเสีย

อย่างนี้เป็นต้น... ข้าพเจ้าคิดว่า... ท่าน
 ประธาน ที่เคารพที่บังเอิญ มีลูก พรรคชาติ
 สังคมได้เสนอขอรับเข้ามาด้วยท่านส่ง มาเขี่ย
 โขกที่สนใจกว้างขวางจะขอรับไปพิจารณา
 ต่อหน้าหลักการ... เพราะลูกพรรคของท่าน
 เสนอเข้ามา... ถ้าปรากฏว่าฝ่ายค้านจริง ๆ
 แล้วเพียง ๒-๓ คนเสนอมาข้าพเจ้าขอเอา
 หัวเป็นประกันว่าท่านจะ ไม่รับเป็นอันขาด... นี้
 เป็นความ ลัดขังจริงใช้ไหมท่าน รัฐมนตรี ว่า
 การกระทรวงมหาดไทย... ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้ว
 ข้าพเจ้าขอวิงวอนต่อสภาว่าเราอย่า ไปยื่น
 กฎหมายที่ ๖ ฉบับนี้... กฎหมายหมู่นี้ไป
 ให้ รัฐมนตรี มหาดไทย ขอรับ ไป พิจารณา
 ต่อหน้าหลักการเสีย... ข้าพเจ้าขอให้พิจารณา
 ในวาระนี้เดี๋ยวนี้... ว่าจะเอากัน หรือ ไม่เอาถ้า
 เอา ก็ขอ ให้ตั้งกรรมการพิจารณาในวาระ
 กรรมการตั้ง ไปพิจารณาทันต่อไป... ถ้า
 ไม่เอา ก็ให้ตก ไปกลางสภา... เดียวนี้ราษฎร
 ทั่วประเทศ ไทยจะได้รู้ สักว่ารัฐบาลนี้จะเห็น
 ออกเห็นใจราษฎร ผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์ผุดผ่อง
 หรือ ไม่... เพราะทุกวันนี้ที่เรามีอาวุธขึ้นเดือน
 นั้นเหตุการณ์บังคับ เหตุสุดวิสัยบังคับถ้า
 เขา ไม่มีขึ้นเดือน ไฉนชั่งกันแล้วเจ้าหน้าที่
 ของท่านก็ไม่เพียงพอ... ส่วนมากตำรวจผู้
 พิทักษ์สันติราษฎร มา ชุมชุม มั่ว สุมอยู่ ใน
 กรุงเทพมหานครเท่านั้น... จังหวัด ส่วน
 ภูมิภาคจังหวัดต่าง ๆ อีก ๖๙ จังหวัด... ท่าน
 ประธานที่เคารพ... ต้องโปรดดูว่ามีตำรวจ